

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

ANSVAR.

Vi läsa om striderna i Ostasien och rysa vid tanken på vad som där sker. Tänk att sådant kan hända! Det är fruktansvärt.

Mitt i tidningarnas skildringar, vilka i stort sett äro blott skräckinjagande, finnes emellertid något, som är ägnat att väcka eftertanke hos oss missionsvänner. Vi läsa t. ex. om ett engelskt krigsfartyg, som ligger därute i Shanghai. Mitt i kanondundret och bland exploderande granater ligger det helt stilla i hamnen. Varför? Jo, för att bevaka sitt lands intressen. Det kan gälla livet för dem, som äro ombord, men de låta sig ej skrämmas bort. Så länge de ha order att vara där, stanna de modigt på sin post. De låta sig hellre skjutas ner än de svika sin uppgift.

Ja, så är det med dem. Men detta kan väl ej äga tillämpning på oss, missionsvänner i Norden? Vi ha väl ej

några intressen att bevaka? Vårt land är litet och vi äga ej kolonier.

Jo, även vi äga kolonier, fastän de äro av helt annat slag än stormakternas. Vi äga oaser i andlig bemärkelse därute i hedendomens öken, vi ha våra missionsstationer. För dem äro vi ansvariga. Gud är vår härskare och konung. Han har gett ordern om frammarsch. Men det är genom menige man, genom missionsvännerna och missionärerna, som denna frammarsch kan förverkligas.

Känna vi ansvaret för dessa våra besittningar för Guds rike? Äro vi med såsom Gud bjuder oss att vara med, då det gäller tillvaratagandet av Guds rikets intressen? De behöva vår hjälp därute på missionsfälten. Vi höra böneropet om hjälp. Det kommer från missionärerna, från de kristna därute, ja, det kommer också från de icke kristna. Griper detta bönerop oss?

På våra missionsstationer råder aldrig fredliga förhållanden då det gäller den andliga kampen. Nej, ej ens väpnad neutralitet får vara utmärkande för dem. Där utkämpas dagligen "en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter och världshärs-kare, som råda här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna" (Ef. 6:12).

Paulus talade av erfarenhet, och även våra missionärer känna av erfarenhet till samma kamp. De behöva i sanning hjälp, din hjälp och min. Ty vem skulle annars hjälpa dem? I det att vi trätt in i missionsarbetet hava vi också tagit på oss ansvar för våra missionärer. De förtrösta på Gud, men näst efter honom är det till oss missionsvänner som de ha att sätta sin lit. Må vi aldrig svika dem eller deras förtroende.

Stormakterna tillvaratager sina intressen medelst militärmakt, krigsfar-

tyg o. s. v. Missionsvännerna ha fått i långt högre grad effektiva vapen för sin strid. Vi få träda in i helig bönetjänst för missionärerna ute i den farofyllda striden. Och Gud själv, han som har all makt i himmelen och på jorden, går i borgen för att seger skall vinnas. För vem skulle vi då behöva frukta? "Han har avväpnat andevärlens furstar och väldigheter och låtit dem bliva till skam inför alla, i det att han i honom har triumferat över dem" (Kol. 2:15).

Låtom oss då gemensamt och frimodigt i bön kämpa för våra missionärer, icke minst för dem, som i dubbel bemärkelse äro på orter, där strider rassa. Och låtom oss aldrig glömma det löfte, med vilket missionens Herre inramat missionsbefallningen: "Se jag är med eder alla dagar intill tidens ände" (Matt. 28:20).

(Efter A-s i Korsmerket,)

Bibels och Ungdomsdagarna i Sandås skola 6-8 aug. 1937.

Det vilar alltid en så förunderlig frid och ro över S. M. K:s bibel- och ungdomsdagar. Det blir, som sekr. *Erik Olsson* vittnade om vid avslutningsmötet på dessa sandåsdagar: "Alla de många problemen om vårt arbete och vårt eget liv bli under dessa dagar inga verkliga problem, endast småsaker, inför Jesu ord: 'Martha, Martha, du gör dig bekymmer om mångahanda — endast ett är nödvändigt.' Detta nödvändiga, att lyssna till Jesu röst och verkligen ta emot all den nåd, som Gud i sin godhet skänker åt sitt folk, och att vara tacksamma därför, det vill dessa dagar lära oss. Dessa intryck bli allt starkare för varje år, som

vi få vara med på S. M. K:s ungdomsdagar och veckor.

Så fingo också dessa sandåsdagar bli till rik välsignelse för våra hjärtan. Det var bara tre dagar, som vi fingo vara samlade — vi ska bedja Gud, att Han ger oss en sandåsvecka nästa år, lovade vi varandra — men dessa dagar visade oss flera av de djupaste kristna grundläggningarna. Bibelstudiernas tema var Jesu omsorg om oss såsom den gode herden. Missionsföredragen gävo oss en inblick i det andliga läget ute på fältet just nu, och i hur den kristne kinesen kämpar sin troskamp. Ett föredrag bar vittne om hur Gud i sin trofasthet kallar nya med-

hjälpare i arbetet också här hemma att fylla de luckor som uppstått efter dem, som Gud tagit hem. Två av dem, som voro med på sandåsdagarna förra året och voro pelare i Guds församling — kyrkoherde *Gottfrid Klingner* och teckningslärare *Axel Goës* —, fingo vi dessa dagar flera tillfällen att minnas. Inte minst stark var denna påminnelse, då vi på lördagskvällen före offerstunden i Askims

och apotekare *Karl Nilenius* talade å kinakretsens i Göteborg vägnar. Missionssekr. *Martin Lindén* tackade för att tillfälle hade givits S. M. K. att återigen få ha ungdomsdagar i Sandås skola.

Lördagens morgonbön leddes av slöjd-
lärare *Olle Goës*. Frågan, som han ställ-
vår tid"? Alltför många opponera sig
mot de kristna paradoxerna, t. ex.:
"Störst är den som tjänar". Om kristen-

Deltagare vid Sandåsdagarna.

Foto: M. Lindén.

kyrka samlades ute på kyrkogården vid farbror Axels grav, där *Martin Lindén* tackade för hans insats, lade ned vita liljor, och vi sjöngo sången, "Löftena kunna ej svika".

Att vi voro en stor gemensam syskon-skara, som skulle mötas i kärlek, det fingo vi bevis för omedelbart genom de välkomstord, som uttalades vid samlingsstunden. Libanons sekr. *Erik Olsson* hälsade oss välkomna å kinalänkarnas de oss inför, var: "Passar kristendomen vägnar. Ungdomskretsen i Askim hälsade oss genom fröken *Margit Sandberg*,

domen skulle passa alla utan kamp för dem, skulle den möjligen bli populär, men den skulle förlora sin sälta. Men den, som upplevat gudsuppenbarelsen i sitt liv, vågar frimodigt bekänna färg. Han har funnit, att Kristus hjälper honom att vinna seger över det onda i hans liv. Gud kan, om jag vill!

Söndagens morgonbön leddes av tillsyningslärare *Aibin Karlsson*. Med utgång från dagens episteltext, 1 Kor. 15: 1—10, talade han om Guds aktivitet och mänsklig passivitet. Nåden är ett uttryck för Guds aktivitet. Ordet nåd har

ingen modern klang, särskilt inte bland dem, som i vår tid fått makten av folket. Men begreppet nåd hör intimt samman med livet självt. Rikast möter oss nåden i Herren Jesus, som dag för dag ger oss av Guds nåd. Men bibelordet talar om att Guds nåd mot oss kan vara fåfäng, människan kan ställa sig passiv mot Guds nåd. Sådana stunder kunna komma i den kristnes liv, men "ökentider" kunna vara — liksom för många av profeterna — förberedelsestider för gudsuppenbarelse i de kristnas liv. De ha då fått bliva nådens människor. Så kallas också vi, att bli nådens ungdomar, som gå ut med nådens budskap till vår tids ungdom.

I de två bibelstudierna målade *Martin Lindén* för oss bilden av den gode herden, såsom han skildras i den 22:a — 24:e av Davids Psalmer. Psalmen 22 visar oss bilden av herden, som ger sitt liv för fåren. Hela psalmen är som en gammaltestamentlig profetia med direkt hänsyftning till Jesu lidandes historia. Vi möta det redan i första versen, som Jesus själv citerar under korsfästelsen, "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig!" De sex första verserna äro en inledning till psalmen. Här talas det om hur den kämpande finner tröst i vissheten om att då Gud hjälpt sitt folk förut, skall han också hjälpa nu . . . Jesus blev också starkt och tröstad i den förberedande kampen i Getsemane, och för oss beror det så oändligt mycket på bönekampen, som föregår den egentliga striden. Sedan visade oss Martin, huru vi i verserna 7—19 kunna se antydningar om Jesu lidande. Versen 20 bildar avslutningen av kampen, det är samma underton som i Jesu ord: "Det är fullkomnat"! och "Fader, i dina händer befaller jag min ande". I vers 23 börjar lovsången, som följde på segern efter kampen. I den kunna vi skönja antydningar om uppståndelsen och uppenbarelsen inför lärjungarna.

I Hebr. 13:20 förekommer uttrycket "den store herden". Jesus blev den store herden genom ett evigt förbunds blod. Detta har han alltså blivit, sedan han off-

rade sig för oss. Hans uppgift enligt Hebr. 13:21 är att fullkomna oss och att verka i oss det, som är välbehagligt inför Gud. Om den store herdens verksamhet läsa vi också i Ps. 23. Herden leder både till de friska, grönskande oaserna och i döds-skuggans dal. Hans käpp och stav kunna alltid trösta. Käppen skulle kanske kunna sägas vara tecknet på auktoritet och disciplin, och staven en bild av gudomlig styrka och stöd. Vår herde har rättighet att leda även till döds-skuggans dal; han har också kraft att trösta och hjälpa oss där. Han har dukat bordet för oss och kämpat för oss, så att fienderna vannmäktiga endast kunnat se på, utan att kunna skada oss. Helhetsbilden av psalmen ger oss förvissningen, att psalmisten är herdens tillhörighet, som herden alltid vårdar sig om och alltid är nära; och att gemenskapen mellan herden och fåren är rotad och grundad i kärlek. Psalmen är en tacksamhetens, helgeisens och hoppets lovsång.

Den 24:e psalmen visar oss bilden av överherden, fastän det namnet ej förekommer här utan i 1 Petr. 5:4. Det ordet erinrar om missionstanken. "Jag har ock andra får, som icke höra till detta fårahus." Guds kallelse till underherdarna är en nåd, en gåva. "Vem får gå in i Hans helgedom?" "Den som har oskyldiga händer." Förutsättningen för att få utföra helig tjänst är renhet i tankar, ord och gärningar. Underherdarnas uppgift är enligt 1 Petri brev 5:2—4 att vara föredömen för hjorden och deras slutlön att få härlighetens oförvissneliga segerkrans. Herren vill vara vår herde och leda oss ända fram till det slutliga målet.

Missionsföredragen hölls av missionär *Johannes Asperg*. Allsidiga, instruktiva och tankeväckande voro de, och nya drag hos kineserna plockade han fram. Helt visst bidro dessa föredrag att hos oss alla väcka en djupare längtan efter att få hjälpa kineserna, att få bedja för dem, att de må bliva helt vunna för Gud.

I föredraget om det andliga läget ute på

fältet just nu påvisade han, hur det politiska läget för närvarande kan utmynna i en ny epok i Kinas historia. Men vad som än sker, har kristendomen redan slagit så djupa rötter, att verket sannolikt ej skulle fördärvas mycket även om kappellen skötes sönder och församlingarna sprängdes. Gud kan gå fram i stormen! Men hatet mot Japan i hjärtana kan skada de kristnas andliga liv. Vi må bedja för Kinas styresmän och folk. Det är lättare att offra pengar för kineserna än att bedja för dem. Det andliga läget ute på fältet belystes genom skildringar av ett besök i Shanghai samt genom svar, som olika kinesrepresentanter skulle lämnat vid förfrågan, om kristendomens betydelse för Kina o. d. I Shanghai möter oss de stora kontrasterna ej blott mellan Österland och Västerland utan också kontrasterna mellan kineserna själva. Det är en brytning mellan gammalt och nytt. Moderna maskiner och transportmedel omväxla med medeltida förhållanden. Envåningshus och affärskomplex å la Nordiska Kompaniet i Stockholm ligga intill varandra. Yrkestiggarna äro organiserade i fackföreningar och ha det ofta rätt bra. Småtempel, som se ut som kyffan, kunna få stå kvar, då andra hus rivs för nybyggen, därför att man i grund och botten är konservativ och rädd för att bryta med det gamla. Där finns småtempel och tempel stora som palats, och där finns kristna kinesiska bönehus, som ofta äro fyllda till trängsel. Där finns också utlänningarnas stora kyrkor av alla samfund. Bibelsällskapens lokaler och Missionssällskapens huvudkvarter äro förlagda till Shanghai. Omkring 12—13 millioner biblar och bibeldelar spridas årligen i Kina, d. v. s. lika mycket som tillsammans har spritts i Sverige under de sista 80 åren.

Om vi frågade t. ex. församlingsälsten i Loyang angående arbetet därute, skulle han svara, att församlingarna ha sina flesta och oftast mest trofasta medlemmar bland lantbefolkningen. Två gudstjänster hållas varje söndag, varav den ena är söndagsskola, vid vilken de äldre

också äro med. Kineserna gå gärna långa vägar för att få höra Guds ord. I Loyang ha också upprepade väckelser gått fram, då många hemliga syndafall uppdragats. Bibelkvinnan berättar där om intresset bland kvinnorna att få lära sig läsa och få vara med på bibelkurserna. Hon berättar också om den stora skillnaden mellan kristna hem och hedniska. Frågar man kolportören, berättar han hur Guds ord finner väg ut bland hemmen. Kolportören bör sälja 300 bibeldelar per månad. En del kunna sälja 1.000 per månad. De utgöra förtruppen, som röjer undan missförhållanden och avoghet och öppnar dörrarna för nya predikoplatser och missionsfält. Läraren i den kristna skolan utför ett gott arbete. 60 % av eleverna böra komma från kristna hem, för att andan i skolan skall bli den bästa möjliga. Frågar man en skolpojke från ett icke kristet hem, varför han sänts till missionens skola, får man ofta det svaret, att föräldrarna vilja att han skall gå där, därför att det är bättre ordning där än i statens skolor. Genom kravet på inregistrering ha missionsskolornas arbete i viss mån försvårats, men lagen härom har ännu icke blivit rigoröst tillämpad. Ämbetsmännen äro vänligt stämda mot oss. Det är inte bara kinesisk hövlighet, utan man menar det uppriktigt, när man vid vår intervju svarar, att missionen utför en god gärning. Många av ämbets- och statstjänstemännen — t. o. m. flera av ministrarna — ha fått sin utbildning vid missionsuniversitetet. Buddistpräster se i oss sina verkliga konkurrenter, ty kristendomen kan göra dem arbetslösa, men många buddistpräster ha även vunnit för Gud genom missionen. Frågar man en kinesisk bonde — vem som helst icke kristen — så finner man, att han oftast har någon kristen släkting. Utfrågar man honom närmare om denna, så har han som regel bara gott att säga om honom. "Nå, vill du inte själv bli kristen?" — "Nej, jag har inte tid!" Detta är en vanlig ursäkt. Då vi till sist intervjuade missionären på platsen säger han att det är ett stort Guds

under, att särskilt gamla kineser kunna bli kristna. Det är en oerhörd skillnad mellan deras gamla liv och nu.

I sitt andra föredrag skildrade missionär *J. Aspberg* kinesen såsom kristen. Först påvisade han faran av att generalisera, då det finns så många olika kyrkosamfund. De enskilda kristnas liv företer också stora skiftningar. Likaså finns det en markerad skillnad mellan folket i Nord- och Sydkina. Vad som är genomgående för alla kristna kineser är dock orden i Hebr. 10: 32—39 om de första kristna. Det är vår förlust att det är så lätt att bli kristen här hemma.

Ett karaktärsdrag hos kinesen är att han alltid söker bevara ett vackert sken utåt, hur illa ställt han än har det i verkligheten. Kinas egna religioner äro oftast yttre form och rationalism. Mannen är som regel icke religiöst anlagd. Kvinnan är den, som varit och är prästen i hemmet. Ett undantag från denna regel utgöra buddisterna. Dessa ta sin religion mera på allvar. De äro svåra att vinna för Kristus, men ha de blivit vunna för honom, bli de de bästa kristna, bli bättre bedjare. Helgd över gudstjänstlivet förstår inte kinesen, nojs och barngråt höras ofta under gudstjänsten.

För utlännigen återstår alltid ett irrationellt moment i kinesens psyke. Detta synes också i deras kristendomsutövning. Där finns sådant, som vi inte helt förstå. Därför bli helgade kinesiska kristna bättre själasörjare för kineserna än vi missionärer.

Kvinnans ställning blir bättre, där kristendomen predikas. Den nyomvända kinesen är i regel mycket frimodig. Det är en stor skillnad på förr och nu i hans liv. Därför finns det inte i Kina så mycken halvkristendom med dess lidande som här i Sverige. Det förekommer syndafall också här, men som regel förblir kinesen en varm kristen. Förföljelserna fördjupa den kristnes andliga liv. Att bli den förste kristne på en plats tarvar ett oerhört mod. Det är att få sitt eget husfolk till fiender. "Den Herren älskar, den agar Han" citerar kine-

sen ofta. Kinesen tror barnsligt och tillitsfullt. Undren t. ex. vållar ej svårigheter i regel. De kristna kineserna ha en stor aktning för och kärlek till sin bibel, den läses flitigt. Bibelkurserna äro mycket uppskattade. De kristnas bön är mycket enkel och barnslig, men Gud möter dem med det bönesvar, som just de behöva. En kristen kines' dödsbädd, då han somnar in med frid i sin själ, griper den icke kristne kinesen oerhört. Den hedniska gudsdyrkan med brännande av rökelse etc. var en den enskildes själviska gudstjänst. I kristendomen upptäcker kinesen församlingsgemenskap, de heligas samfund. Julfirandet har blivit den främsta högtiden för de kristna såsom barnens och familjens fest. Kinesen är en bekännande och missionerande kristen. Han vill gärna dela ut traktater och sälja bibeldelar. Kinesisk sång bygger på den femtoniga skalan. Det går endast för barn och ungdom att lära sig våra melodier. Kinesernas offervilja och kärlek till missionärerna är mycket stor. Än så länge kunna nog vi missionärer bättre än de själva undervisa i Guds ord, men den dag kommer nog då de själva bli bättre skickade härtill.

"Guds trofasthet" var ämnet för fröken *Lisa Bloms*, vår "Storemors", föredrag. Ps. 111: 4—7 talar härom. Hon berättade några exempel på huru Gud kallar hemarbetare. Minns, hur Gud kallade dig till dessa ungdomsdagar, sade hon. I missionens tjänst få vi ej leva vårt eget liv, men Gud ger den, som gått in i denna tjänst, så mycket gott. Det är samarbete inom missionen. Det är bön för missionärerna, bön för hemarbetarna och alla missionens vänner, och arbetet ute och hemma. Gud fyller de ekonomiska behoven och giver nåd i allt vårt arbete. Han vill lära oss att förtrösta på Honom och att i denna förtröstan vara ödmjuka. I vårt missionsarbete måste vi gång på gång rannsaka oss inför Gud och fråga: "Arbeta vi på det sätt Gud vill, eller arbeta vi efter vår egen vilja?" Förverkliga det i ditt eget liv, för det sedan ut i vidare kretsar!

Vid kvällsmötet på fredagen berättade missionärskandidaten, fröken *Runa Hägg*, huru Gud steg för steg lett hennes väg fram mot kallelsen att bli missionär i Kina.

Missionär *Martin Bergling*, som i dagarna återkommit till Sverige tillsammans med sin familj, gav oss samma kväll några gripande bilder ur sin rika erfarenhet av Guds omsorg därute på fältet. Gud har gått fram i församlingen med väckelse till ett fördjupat andligt liv. Under januari månad hade ledarmöten hållits i fjorton dagar, då 80—150 församlingsledare samlats till bön och uppbyggelse. Under de oroliga, kritiska månaderna därute hjälpte Gud på ett underbart sätt. Vid fyra tillfällen måste familjen Bergling under förra året fly från sitt hem, men Gud stod dem bi och hjälpte i allt. Men detta hade dock tagit på krafterna, varför han bad oss innesluta dem i våra förböner.

"Storemor" avslutade det mötet.

På lördagskvällen hölls nattvardsgudstjänst i Askims kyrka med skriftermål av pastor *Ragnar Eriksson*. Texten var hämtad ur Jesu missionsbefallning: "Se, jag är med eder alla dagar". Gripande manade han oss till ödmjukhet. Ödmjukheten är ingen sentimental självförnekelse eller hållningslöshet utan mod att se vår egen oförmåga. Inför all vår känsla av misslyckanden och missmod få vi i stillhet lyssna till orden: "Jag är med eder". Vid altarbordet möter oss vår allra bästa vän, som lät sig naglas fast på förbannelsens trä, för att det i dag skulle heta: "För mig utgiven, för dig utgiven".

Omedelbart efter nattvardsgudstjänsten följde offerstunden. På ett litet bord, prytt med vita liljor och tända ljus, ställdes offerskålen framme i koret. Det var högtid, då — i det vackra templet här ute på västkusten — Jesu ord ur Joh. 10: 28 lästes av "Storemor". Vid nattvardsbordet ha vi fått taga emot. "Tagen och äten, tagen och dricken, detta är mitt blod . . ." Här möter oss en ny nåd, ty nu kunna vi få giva. Lägg ned på offeraltaret, vad du känner att du kan

giva Jesus! Det viktigaste är ej det synliga offret utan att det får bli en stund av hjärteransakan med ny överlåtelse. Det bör bli något mellan Herren och dig. Det är dig själv, Han ber att få ta emot. Så följde bön för missionärerna och för deras barn, för arbetet och för oss själva, att vi skulle få nåd att giva oss såsom ett heloffer. Det synliga resultatet i offer skålen blev 773:49.

Vid söndagens förmiddagsgudstjänst talade missionär *Joh. Aspberg* över dagens evangelietext om fariséen och publikanen. (Luk. 18: 9—14) Texten visade oss människans totala vanmakt och frälsningsbehov sedda ur Guds synpunkt. Jesu mening var inte att helt fördöma fariséen eller upphöja publikanen utan att undervisa dem, som förtröstade på sig själva. Hade det inte varit så illa ställt inför Gud för den tidens finast skolade religionsutövare, fariséerna, och oss människor i allmänhet då hade Jesus inte behövt komma hit för att lida och dö, och då hade ej missionen behövts heller. Men nu ger detta oss frimodighet att gå ut på missionsfälten, ty Jesus sänder oss ut, emedan både fariséen och publikanen i sig själva äro förtappade syndare. Det, som egentligen var en gåva från Gud, gjorde fariséen om till mänsklig förtjänst. Jesu ord voro skarpa, ty fariséerna voro dock bildade och oklanderliga i människors ögon. Men kristendomen drar ett streck över mänsklig förtjänst. "Det som är fött av kött, det är kött . . ." Vår tid har också svårt att förstå talet om synd, emedan det myckna ideella arbetet och föreningslivet med syfte att förbättra människorna för många i nutiden blivit en religion. Men den, som fått upp ögonen för att detta inte är nog och att vi i oss själva äro utan hopp, och som därför gått in under domen och blivit förödmjukade av sin egen synd, han förstår Jesu handlingssätt mot syndare, han förstår Jesu kärleksfulla ord om publikanen. Fariséen Saulus-Paulus hade slutligen förstått, att egna meriter ej äro tillfyllest. Han hade vidare fått erfara, att Gud inte bara dömer, utan att Han

också upprättar. Därför kunde han också — enligt dagens episteltext — tala om de båda huvudstyckena, att Jesus måste lida, dö och uppstå, och att syndaren måste rättfärdiggöras, för att gudsgemenskapen skulle bli verklighet. Det var också den uppståndne Kristus, som Paulus predikade. För att självrättfärdiga fariseer och syndabetungade publikaner skulle kunna bli lyckliga Guds barn har Jesus lidit och dött.

På söndags e. m. hölls en missionsstund, då missionsdirektor *Arvid Bäfverfeldt*, missionär *Aug. Berg* och kyrkoherde *Albin Rosengren* talade.

Missionsdirektor *A. Bäfverfeldt* frambar en hälsning genom dagens episteltext. Vi samlas, sade han, för att påminnas om evangeliet. Evangeliet är den uppståndne Kristus själv. Att vara en kristen är att leva i personlig gemenskap med Honom. Vi skola växa till i nåden, då blir nåden verksam i oss, så att vi bli effektiva i vårt arbete, i vår omgivning. Vi skola bli vägvisare för andra till Kristus.

Missionär *Aug. Berg* förde våra tankar till Rom. 5: 6—7. "När tiden var inne." Hedningarnas tid är inne, den har varit det länge, men kristenheten har inte alltid varit vaken för det. Paulus drevs av en helig iver att missionera. Nu leva vi i en tid av febril brådska, den skönjes också på det andliga området. Det finns missionsiver också. Köp tiden, använd minuterna.

Kyrkoherde *A. Rosengren* citerade Jesu ord: "Kommen till mig i alle". Hur skall jag komma till Jesus? Vi möta honom i vår bibel. Så blev hans ord en innerlig maning till oss unga att tränga in i gudsordet. Läs er bibel! Vi måste för att kunna vara Guds verktyg äga kunskap i ordet. Bibeln skall vara en tröstepok i sorgens tid, den skall också öppna vyerna mot evigheten.

Så återstod endast avslutningsmötet på dessa sandåsdagar. Det var en rikt välsignad stund med sånger, ett femtontal vittnesbörd, bön och tacksägelser. Genom hela mötet gick det som ett samstämmigt

vittnesbörd: "Gud har givit oss rika välsignelser dessa dagar. Gud skall ha äran och vår tacksamhet". Men vi ha också rätt att känna tacksamhet mot alla dem, som bidragit till att dessa dagar i Sandås skola blivit vad de varit. *Martin Lindén* påminde oss, hur Paulus, sedan han tackat Gud, gärna ville tacka dem, genom vilka välsignelsen kommit. Därför tackade *Martin* dem som upplåtit skolan, kommittéen, som planerat och förberett, kommittéens medhjälpare, husmor och hennes medhjälpare, "högvakten", församlingen och ungdomskretsen på platsen, organisten och alla, som varit samlade. *Albin Karlsson* tackade å allas våra vägnar våra missionärer och hemarbetare, som dessa dagar givit oss glimtar av arbetet på fältet och som delat ut av Livets ord till våra själar.

Vi tacka Gud för vad Han gav under dessa dagar. Hans namn vare prisat!

E. o. E. A.

Välkomstmöte.

För våra missionärer *Martin* och *Birgit Bergling*, vilka hemkommo från Kina i slutet av juli, var anordnat ett välkomstmöte å K. F. U. M. i Stockholm den 22 sept. Samtidigt fingo vi även hälsa *Morris* och *Carola Bergling* välkomna hem. *Morris Bergling* hade vi ju glädjen se och höra vid vårt årsmöte, men fru *Carola Bergling*, var nu för första gången efter hemkomsten ibland oss.

Det var en mycket stor skara vänner samlad, och vi fingo från första stunden känna hur tungt Kinas nuvarande nöd låg på allas hjärtan. Stämningen var fylld av allvar men också av förtröstan till den Gud, som alltfört äger all makt i himmel och på jord.

Mötet öppnades av missionsföreståndare *Erik Folke*. Han sade, att vi voro samlade för att önska våra syskon välkomna hem. Vi äro tacksamma för att vi få ha en plantering i Kina och att våra syskon få gå in i verket och att de få komma hem och låta oss få känna vilket

verk Gud utför. Aposteln Paulus framhåller, att det var nåd att få vara med i Herrens verk. Hur skola då ej vi känna det. Vi som ock ha rika möjligheter att tränga in i Guds kallelse till oss.

I den 91 Ps. läsa vi en beskrivning på vad Guds folk får gå igenom i denna tid. Men den talar också om en plats, som kallas beskärm eller gömställe, där Herren gömmer de sina. Han gömde Jeremia, han gömde Elia, han gömde dem själv, de voro hans egna. Vi ha också erfarit detta därute nu. Vi få gå till Herren och säga: Göm du de dina. Då vänder han deras ögon till sig, och han visar dem sin nåd. Plågan går förbi, då de med Gud gå in i hans gömställe. Må vi tacka Gud för att han gömt våra vänner, eljest vore de nu icke här välbehållna.

Fru *Carola Bergling* ville först tacka för all förbön, som följt dem, för förtroendet och aldrig svikande intresse och all kärlek. Må Gud, få äran! Vid utresan förra gången hade fru Bergling fått Sak. 10: 9 som ett minnesord. Det ordet hade fått bli till hjälp många gånger under den gångna perioden. Vid ett rövareöverfall, då de icke visste, hur det skulle gå, om rövarna skulle föra bort dem och barnen som fångar, kom åter det ordet till henne: "Och med sina barn skola de få leva och komma tillbaka," och de fingo verkligen uppleva sanningen av det ordet. Rövarna drogo sig tillbaka utan att tillfoga missionärerna någon skada. Vidare talade fru Bergling om hur Guds verk går framåt i den trakt, där de de sista åren vistats, i Shekow, Hup. Även bland dem, som synes djupast sjunkna skall Herren taga ut sina egna. En trollkvinna blev vunnen för Gud och fick en härlig ingång i himlen.

Vi påmindes också om att vi äro alla Guds medarbetare, alla tjäna i Guds led. "Sådan deras lott är, som draga med i striden, sådan skall deras lott vara, som stanna vid trossen; de skola dela jämt med varandra." 1 Sam. 30:24.

Efter en gemensam sång talade *Martin Bergling*. Han ville först tacka för den varma välkomsthälsningen och uttala

sin glädje över att få träffa så många kära vänner. Därefter framfördes en hälsning från alla kamraterna på fältet. Utav de 35 missionärerna, som f. n. stå i arbetet, äro 20 ute sin första period. Vår mission har blivit ung. Ger Gud en lång arbetsdag, har han gett nya krafter som kunna uppbära arbetet.

En hälsning framfördes från Synoden i Loyang, som var samlad i slutet av mars. Med anledning av 50-års jubileet hade de sänt ett brev med tack för allt vad hemförsamlingen skänkt dem. Äran må tillhöra Herrens namn!

Ännu en hälsning hade sänts från Shensi Presbyterium med ett innerligt brev och ett rött sidenstandar på vilket stod med kinesiska bokstäver, förutom en hälsning och namnen på givarna, orden: Den stora klippan är fast och säker.

Vidare uttalade missionär Bergling sin glädje och tacksamhet över att han fått fortsätta i sin Fars och Mors arbete. De unga ha fått se frukt av deras arbete och skörda vad de sått. Då arbetet i Shensi började var det ej så lätt som för oss, de hade just inga utbildade medarbetare. Då vi övertog arbetet var det av 10 medhjälpare 2 som hade bibelskoleutbildning, nu äro de 8 på 10. Då fanns det 27 infödda medarbetare, nu 51. De flesta av dessa arbeta utan något underhåll från Missionen, en del få något underhåll från enskilda församlingar, andra åter arbeta utan någon lön. Är icke detta att tacka Gud för. Församlingarna ha gått in under ansvaret, och vi få se underbara resultat. Vårt Hoyang-Hancheng fält är stort, från norr till söder 5—6 dagsresor, från öster till väster 2—3. Befolkningen är lika stor som i Stockholm, och där står 5 missionärer och några infödda medarbetare. Tack för förbön!

Efter en solosång hälsade fröken *Märta Josefson* fru Birgit Bergling välkommen, särskilt från Daggryningen och K. M. A.

Fru *Birgit Bergling* ville också tacka så hjärtligt för all kärlek, offer och förbön.

Det första ord hon lärde sig utantill på kinesiska var namnet Jesus, och i intet annat namn är frälsning givet. Det ha vi fått erfara därute vid våra bibelkurser. Till dessa kurser komma kvinnor, ibland endast 3—4, ibland också 20—40, för att studera. Vi ha fått se dem i djup syndanöd, men den har också förbytts i frälsningsfröjd. De flesta av kvinnorna kunna ej läsa då de komma, men genom ett fonetiskt system kunna de nu på några veckor lära sig att läsa sin bibel. Det är mycket vanligt att svärföräldrarna sända sina unga svärdöttrar till bibelkurser och efteråt vittna de om vilken förändring som inträtt med de unga. För allt få vi tacka Gud.

Missionär *Morris Bergling* avslutade mötet med att läsa Kol. 2: 1—3, och talade om nödvändigheten och förmånen att få tränga djupare in i Guds underbara ord.

Efteråt var ett tesamkväm, vilket avslutades av missionssekr. *Martin Lindén*.

H. B.

Högtid i Edsbyn.

Många och stora högtider ha firats i Edsbyn, men vännerna där sade, att en missionsärsinviqning hade aldrig förr ägt rum där. När därför fröken *Runa Hägg* avskildes i Betlehemskyrkan söndagen den 26 sept. hade samlats en skara, som helt fyllde den stora vackra lokalen.

Högtiden började redan på lördagens kväll. Då fingo vi berätta något om Guds underbara ledning med vår mission under de flydda 50 åren och med bön förbereda söndagens möten. Vi fingo ånyo se huru underbart det är, då kärleken till Gud och hans verk får förena människor.

Kyrkan var så vackert klädd med flaggor och blommor. Vänner till Runa önskade glädja henne på allt sätt.

Söndagen, högtidsdagen, var en strålande dag. Efter allt regn och den storm som härjat svårt däruppe var denna stilla soliga dag en stor gåva. För oss, som aldrig förr varit i Edsbyn, var det en

glädje att i solljus få se denna plats som lär vara Sveriges största by. Förutom missionsföreståndare *Erik Folke*, missionssekreterare *Martin Lindén* och understecknad gjorde komminister *Theodor Sandberg* från Bergvik oss den stora glädjen att komma med. Han predikade i söndagens högmässa och deltog sedan i avskiljningen på e. m.

Före avskiljningen predikade missionssekr. *Martin Lindén* över dagens aftonsångstext, och därefter skulle Runa avskiljas.

Gripande var det att se de två vetera-

Betlehemskyrkan, Edsbyn.

nerna, som gingo fram till altaret, missionsföreståndare *Folke* och kyrkoherde *Göransson*, Runas konfirmationslärare. Missionsföreståndaren talade så innerligt och varmt till Runa över orden i 2 Kor. 5: 15 samt 1 Tess. 5: 24. Dessa ord hade haft en särskild betydelse för Runas kallelse, och nu fick hon dem också på denna sin stora högtidsdag.

En syn, som man aldrig kan glömma, är att se de unga stå inför Herrens altare, lyssnande till vad missionsföreståndaren har att säga till dem. Det är kärlek och förståelse de få taga emot och erfarenheten, som ligger bakom orden, gör att dessa väga så tungt och bli till verklig hjälp. Så fick det också bli för Runa.

Läget i Kina är ju sådant att våra missionärer ej kunna resa ut nu i nov. såsom tidigare planerats. Detta var ju för den unga nyinviqda missionären en prövande början. Men det var stort för henne att få taga till sig orden hon fick:

”Tröfast är han som kallar eder; han skall ock utföra sitt verk.” Och i fullt förlitande på att det var Gud, som kallat henne, svarade hon ett frimodigt *ja*, när hon tillfrågades om hon var villig att i lydriad för Jesu befallning och i tro på hans ord och löfte gå ut till Kina.

När så Runa genom bön och häunders-påläggning avskildes förnummo vi, att hela den stora församlingen tog en inner-

Runa Hägg efter avskiljningen.

lig del, och många varma förböner stego upp till Gud.

På kvällen kl. 8 var åter ett möte i kyrkan. Då talade Runa, och det var så gott att höra hennes frimodiga bekännelse om Guds ledning och om hur trygg hon var vid tanken på framtiden. Gud, som kallat, bar ansvaret, och vid detta kände hon sig trygg.

Så var högtiden slut, men vi tro och bedja att det ej skall bliva endast ett minne för deltagarna, utan att kallelse till deltagande i tjänsten på det sätt Gud visar måtte ha mottagits av många.

Lisa Blom.

Ny missionsarbetare.

Runa Hägg.

Fröken Runa Hägg, som den 26 sept. avskildes till missionär i Edsbyn, Ovanåkers församling, föddes därstädes den 23 augusti 1911. Hennes föräldrar äro bankkassör Erik Hägg och hans maka född Eriksson.

Hemmet är ett gudfruktigt hem, och fröken Hägg medför därifrån djupa och välsignelserika intryck. Hennes farfar var på sin tid en inflytelserik ledare i den kristliga verksamheten på orten, och hans fotografi hänger därför i Betlehems kyrkans lilla sal. Fadern och andra medlemmar av familjen göra nu en värdefull insats i verksamheten för Guds rike. Intrycken från fröken Häggs konfirmation äro också djupa och av förblivande värde. Hennes konfirmationslärare, kyrkoherde K. J. Göransson, var mycket mån om att hans elever skulle få djupa intryck av det oförfalskade bibelordet.

Hösten 1927 började Runa Hägg studera i realskoleavdelningen vid Marianne-lunds Praktiska Skola och avlade i december 1928 realexamen såsom privatist vid läroverket i Skara. Hon genomgick sedermera också en fem månaders preparandkurs med tanke på att söka inträde vid folkskolläraryrkesseminarium.

Under studietiden hade tveivel och otro sökt vinna insteg i hennes hjärta, och hon

kände det som om hon höll på att glida bort från Gud. Hon var emellertid orolig över detta sitt själstillstånd och bad under allt den bönen, att Gud ej skulle taga sin helige Ande ifrån henne. I november 1930 fick Gud också vinna seger i hennes liv, och hon fick åter sin ljusa och glada barnatro och förtröstan på Gud.

Genast fick hon börja deltaga i söndagsskol- och juniorarbete, och hon kände sig ha en uppgift inom Edsbyns D. U. F.-förening, där det på den tiden var endast ett fåtal, som hade tillfälle ägna sig åt arbetet i söndagsskolan och bland juniorerna.

Missionsintresset fick en kraftig impuls till förnyad iver, då en mongolmissionär höll ett föredrag. Runa Hägg greps då av en fruktan för att kanske få sitt framtida arbete i Mongoliet eller Kina. Genom kandidat G. A. Österberg väcktes intresset för S. M. K., och detta intresse fördjupades då hon 1933 deltog i Bibel- och Ungdomsveckan på Mauritzberg. På hösten samma år började hon en kurs vid Evangeliska Fosterlands-Stiftelsens Bibelinstitut och fortsatte denna under vårterminen 1934. År 1936 deltog hon åter i en "vecka" på Mauritzberg och har sedan fortsatt sin utbildning i Oslo och London.

Utresan till Kina var såsom bekant planerad att företagas i höst, men den har nu blivit framskjuten t. v. — Gud, som hitintills har fört framåt steg för steg, skall även i kommande dagar leda och hjälpa. Må vår nya missionsarbetare få vara innesluten i våra missionsvänners kärleksfulla intresse och i deras tacksgelser och förböner.

M. L.

FRÅN

 REDAKTION OCH EXPEDITION

Läget i Kina.

Enligt mottagna underrättelser (bl. a. ett telegram av den 20 sept.) råda ännu

fredliga förhållanden på Svenska Missionens i Kina arbetsfält. Missionärerna voro, då telegrammet avsändes, i arbete på sina stationer, endast med undantag av Loyangmissionärerna, som ännu ej återvänt. Meddelandena i de dagliga tidningarna synas giva vid handen, att de japanska trupperna tränga in i norra Shansi. Härigenom komma striderna att utkämpas närmare vårt Shansi-fält än tidigare, och vi behöva därför särskilt komma ihåg missionärerna samt arbetet i förbön. Vårt Shansi-fält är som bekant beläget i sydvästra delen av provinsen.

"Nåd till hjälp i rätt tid."

I augustinumret av denna vår tidning meddelade vi om en underbar bönhörelse. Det var 25.000 kr. testamentsmedel efter fru Eva Tersmeden, som i slutet av juli kommit oss tillhanda, ehuru meddelande om detta testamente utsändes genom radio och i de allmänna tidningarna först i september. Genom dessa testamentsmedel bereddes vi möjlighet att sända medel till Kina för tredje kvartalets behov.

Då kvartalsskiftet 1 okt. närmade sig, stodo vi åter spörjande, varifrån Gud skulle låta hjälpen komma. Behöven voro, åter så stora. I slutet av september beredde oss Gud återigen stor uppmunt-
 ran genom att på nytt visa oss, att han hade möjlighet att hjälpa. Ett testamente utföll helt oväntat redan i september, ehuru det tidigare sagts, att så skulle kunna ske först vid årsskiftet. Andra gåvor kommo också in, och vi blevo satta i stånd att sända ut vad som beräknas kunna fylla behoven i Kina för oktober månad. Må S. M. K:s vänner och förebedjare med oss tacka Gud för denna nåd samt i förbön alltfört tänka på Missionens olika behov.

Bönemötena för S. M. K.

Vi bedja att få erinra om bönestunderna för S. M. K., vilka hållas i Betesda-kyrkan varje tisdag kl. 7 e. m. samt på S. M. K:s expedition varje fredag kl. 2 e. m. Varmt välkomna:

Kinalänkarna

samlas i Stockholm på *S. M. K:s Expedition*, Drottninggatan 55, torsdagen den 14 oktober kl. 7. e. m. Varmt välkomna!

Försäljning för S. M. K.

Syföreningarna i Stockholm för Svenska Missionen i Kina anordna den 24 nästkommande november försäljning på K. F. U. K., Brunngatan 3. Vi anbefalla redan nu denna försäljning åt missionsvännernas hågkomst i förbön och vilja också påminna om, att vi även i år hoppas få ha ett "Kinalänkarnas bord" och hoppas att "Länkarna" ha detta i åtanke.

"Hans Stjärna i Östern",

S. M. K:s illustrerade missionskalender föreligger nu färdig att expedieras, och rekvisitioner mottagas tacksamt på vår expedition. Priset är detsamma som det varit de närmast föregående åren eller häft. kr. 1: 50; kart. kr. 2:— och klotb. kr. 3:—.

En hälsning från Kina.

Utdrag ur privatbrev från *Ebba Vidén*.

För närvarande är jag uppe på Örebro-Missionens fält. Jag blev bjuden att tillbringa sommarferierna här. Det är omkring tre veckor sedan jag kom hit upp, och jag kommer nog att stanna omkring två veckor till. Här är mycket vackert. Jag bor på missionsstationen inne i staden, men man kan stå uppe på balkongen och se ut över Wuchaibergen, som ligger endast några li från staden. Det är en vacker lövskog alldeles utanför stadsporten, och dit bruka vi gå på e. m. Det är så svalt väder, att man knappast kan tro att man är i Kina. Det liknar mera en sval svensk sommar. Klimatet är dock litet pressande för mig, jag blir så trött av den höga luften. Arbetet här uppe ser lovande ut. Församlingsmedlemmarna äro ju ej så många, men de, som tillhöra församlingen, äro varma för Herrens verk.

Vårt arbete nere i Pucheng skulle jag väl också nämna om. Vi voro ju borta största delen av våren, men jag är så glad och tacksam till Herren för att jag fick komma tillbaka till Pucheng åtminstone några veckor. Vi hade kurser både i Hsiao-i och hemma i Pucheng under våren, och Herren var med och välsignade sitt eget ord. Det var ganska många systrar med på dessa klasser. I vår flickskola har det också varit en sådan god bödens ande utgjuten under vårterminen. Jag tror, att nöden och svårigheterna under vintern fått bidraga till att rikta elevernas tankar mera till de eviga tingerna och att låta dem känna sitt beroende av Herren. Ofta hände det, att några av de större flickorna kommo och knackade på min dörr och helt blygt sade: "Hjälp oss att bedja, att vi få frid i våra hjärtan." Bland de aderton systrar, som döptes i våras, voro också tre av de större flickorna i vår skola. Kom ihåg dem i bön, att de må bliva bevarade.

Wuchai den 26/7 1937.

Ebba Berg.

"De helgons här i snövit skrud,
För tronen stå och lova Gud.
De vandrat här på korsets stig.
Nu stå de där och prisa Gud."

Där står nu också vår nyligen hemgångna unga vän, Ebba Berg, med i den skaran. Härnere stod hon med i den lilla stridande skaran, därför hör hon genom Guds nåd till den triumferande skaran inför tronen. Hennes sjuåriga lidandes- och sjukdomstid bars under stor undergivenhet för Guds vilja.

Då underrättelsen om Ebba Bergs hemförlovning nådde oss, kände vi det som om en av våra syskon och kamrater på missionsfältet gått hem. Visserligen

blev det henne aldrig förunnat att gå ut på missionsfältet, hennes uppgift blev en helt annan. Då andra "gingo ut" fick Ebba "gå in" i den fördolda tjänsten i bön. Här var det som hon i trohet under ödmjukhet och i all tysthet tjänade sin Mästare. Så länge hon orkade var hon så mån om att samla "kinalänkarna" i Örebro. Det var en verklig försakelse för henne, då hon de sista åren ej orkade fullfölja denna sin uppgift.

Det sista minnet jag har av Ebba Berg är från hösten 1935. Hon hade just haft brev från Kina och ville så gärna att också andra med henne skulle få dela de glädjande underrättelserna, därför kom hon in en stund till oss. Innan vi skildes åt hade vi en bönestund tillsammans. Det är från den stunden jag ser "de upplyftade händerna i bön." Den synen älskar jag att behålla av henne. Jag tänkte då: Hur många trött Herrens tjänare och tjänarinna har ej fått nytt mod genom dessa händer, som under den långa sjukdomstiden lyfts i bön.

På sin dödsbädd hade Ebba bland annat två önsknigar. Den ena var den, att ingenting skulle sägas om henne då hon gått hem, och den andra, att i stället för blommor på hennes grav skulle pengar sändas in till S. M. K.

Ebba hade lärt sig under lidandestiden att se allt i evighetens ljus. Därför önskade hon, att allt som gjordes för henne, då hon gått bort, skulle få evighetsvärde. I hennes första önskan, tycker jag mig se likheten med den ande som behärskade Georg Müller, då han vid tanken på sin bortgång sade: "Säg ingenting om Georg Müller, men tala mycket om Georg Müllers Gud."

Vi, som fingo vara med då Ebbas stoft jordades, förstodo att hennes önsknigar beaktades. Det var litet som sades om Ebba, men mycket om Ebbas Gud.

Nu ser jag ej längre dessa händer lyftade i bön härnere, men de äro lyftade i lov inför tronen och inför Lammet.

H. A.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under september 1937.

Allmänna missionsmedel.				
1187.	K. S. Vinslöv, "åt Herren" ..	25:—	1210. B. o. K. L., Sthlm	30:—
1188.	P. A. B., Ursviken	5:—	1211. Från Länkmöte i Malmö	36:—
1189.	Ch. D. T., Storängen	100:—	1213. "Tack för Guds hjälp hitintills" ..	5:—
1190.	"1 sept."	100:—	1214. "En länk"	5:—
1191.	N. L., Södertälje	10:—	1219. Koll. i Ulriksdal 4/9	50:15
1193.	Koll. i Dagsberg 31/8	52:51	1220. E. J., Björköby	25:—
1194.	A. P., Ursviken	100:—	1221. Östra Härads Kristl. Ungd. förb., resebidrag	50:—
1195.	S. W., Norrköping	5:—	1222. "Herren förmär"	200:—
1196.	M. R., Agunnaryd	40:—	1223. Kinakretsen i Eksjö, till Arvid Hjärtbergs underh.	70:50
1197.	Skärstads Södra Yngl. o. Jungfrufören.	40:—	1224. Dalecarlian	25:—
1198.	S. S., Stockholm	150:—	1225. R. B., Skelleftehamn	10:—
1199.	"Ps. 103"	50:—	1226. G. H., Järlåsa	5:—
1200.	E. J., Boden, till J. Aspbergs underh.	100:—	1227. Röks Kyrkl. syfören, Rök	50:—
1201.	"Ett lovetts offer", 5 Mos. 32:36 ..	100:—	1228. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh.	450:—
1202.	K. G., Uppsala, "en länk"	25:—	1229. D:o, resebidrag, till Elna Lenell ..	10:—
1203.	I. o. N. A., Brunflo	20:—	1230. L.	10:—
1204.	A. o. K. D., till "Mors minne"	20:—	1231. B. A., Skellefteå	40:—
1205.	R. o. E. L., Norderön	17:—	1232. E. S., Rödjenäs	30:—
1208.	E. L., Falun, gm F. O.	15:—	1233. "Margits minne, 10 sept."	1.000:—
1209.	J. S., Huskvarna, "tackoffer till Herren"	20:—	1234. R. H., Sigtuna	5:—
			1235. B. G., Sollefteå	10:—
			1236. C. G. P., Norrköping	100:—

1237.	"Herren är trofast"	15:—	1295.	"På Mors födelsedag" till J. Hultqvists underh.	60:—
1238.	Kinakretsen i Kalmar	18:50		A. o. E., i st. för blommor på Elisabeth Bobergs grav, gm A. L.	8:—
1239.	Böneringen, Karlskrona	27:—	1296.	"Frukt o. blommor" gm d:o ..	5:—
1240.	A. o. A. B., Duvbo	10:—		O. R., gm d:o	2:—
1241.	"Jag skall leda dem, där de gå bedjande fram." Jer. 31: 9	15:—	1297.	G. K., Björköby	10:—
1242.	Koll. i Fors 11/9	32:66	1300.	Mellersta K. F. U. M. distr. till Malte Ringbergs underh. ..	500:—
1243.	D:o i Folkärna kyrka 12/9 ..	81:98	1301.	"En länk", till E. o. C. J. Bergquists d:o	50:—
1244.	D:o i Karlbo 12/9	85:68	1302.	Mellersta K. F. U. M., distr., till Malte Ringbergs d:o	500:—
1247.	G. D., Krylbo	27:50		E. J., Vetlanda	10:—
1248.	"Tackoffer", E. A., Värnamo ..	50:—	1304.	I st. för blommor till Ebba Bergs bår, fr. vännerna A. o. S. G., S. o. A. J., G. J., H. o. A. K., E. K., Familjen L., G. o. A. L., M. L., L. o. A. L., Familjen J. L., R. N., E. S., Familjerna J. T., B. Ö., O. A., Örebro Luth. Ungdomsfören.	76:—
1249.	A. O., Norderön	20:—	1305.	D:o från Familjerna B., E. J., A. o. L., A. o. M., H. o. I. o. M. B., H. o. S. A-n	14:—
1250.	E. J. E., Sya	10:—		D:o E. o. E. B., 5:—, Fam. S. K., 5:—, C. B., 5:—, M. E., 5:—, R. P., 5:—, Fam. P., 15:—, Alderdomshemmet 2:50, Fam. B. L., 5:—, G. L., 10:—, G. L., 5:—, Fam. B., 10:—, Barnavårdsbyrån 6:—, G. N., 2:—, E. o. A. H., 3:—, L., 10:—, Fam. O. K., 5:—	98:50
1254.	L. O., Gbg, till utgifter för sändning av paket till Kina ..	5:—	1307.	D:o från syskonen Lars o. Ing-Marie, Karin, Gustaf, Gunnel M. B., Hejde	25:—
1255.	E. F., Störvreta, "ett tackoffer på min 74-årsdag"	10:—	1308.	"Gurmar"	10:—
1256.	K. K. Björköby	10:—	1311.	M. S., Mora	30:15
1257.	D. S., Blidsberg, "tackoffer för undfången hjälp"	10:—	1313.	Offergåvor i Edsbyn vid Runa Häggs avskiljning	236:52
1258.	Skede Mfg	30:—		C. A. C.	10:—
1259.	M. F., gm A. J., Duvbo	20:—	1315.	H. J., Uppsala	5:—
1260.	M. L., Östersund	25:—	1316.	"En länk"	25:—
1261.	A. Å., Östertälje, "tionde till missionen"	10:—	1318.	"Med tack till Gud"	10:—
1262.	H. W., Skellefteå, "ett litet tackoffer till Gud för återvunnen hälsa" gm A. B.	200:—	1319.	Fullösa Mfg	10:—
1263.	J. V., "tack för stunder med min Gud" gm d:o	6:—	1320.	E. J., Norrköping, gm A. G.	5:—
1264.	C. N., "tack för all Guds godhet mot mig", gm d:o	10:—	1321.	K. M., till Ebba Bergs minne, i st. för blommor, gm O. B.	10:—
1266.	W. L., Enskede	5:—	1322.	A. J., Spöland	35:—
1267.	"Onämnd", på älskade Gerda Carléns 60-årsdag"	50:—	1323.	G. W. L., Sjötorp, "tackoffer" ..	25:—
1268.	G. J., Umeå	10:—	1324.	Onämnd, Vrigstad	10:—
1269.	A. G., Medalby	5:—	1325.	Testamente efter avl. fröken Lydia Hermelin, Stockholm	5000:—
1270.	E. T., Äppelviken	10:—	1327.	"Hebr. 13: 8", till Wille Berglings underh.	1200:—
1271.	A. D., Lundsbrunn, "en blomma på F. G. D:s grav 24/9"	100:—		H. o. R. A., i st. för blommor vid Ebba Bergs bår	5:—
1272.	G. H., Luleå	10:—	1331.	E. E., Håsselby V-stad	10:—
1273.	"Han är trofast"	5:—	1332.	D. U. F., Önnestad, koll. vid Nath. Engbäcks besök 26 o. 28.	100:30
1274.	H. E., Lindesberg	20:—			
1275.	Sterbhuset efter avl. barnmorskan fröken Maria Modée, Tolg. gm K. B., Torsås	25:—			
1276.	H. A., Bondstorp	10:—			
1277.	Onämnd vän i Svensby, gm J. E., Södertälje	1:50			
1278.	A. S., Björköby	35:—			
1279.	Z. o. S. J., Örebro, i st. för blommor vid Ebba Bergs bår ..	25:—			
1280.	B., Sthlm	20:—			
1284.	K. S., Huskvarna	100:—			
1285.	Koll. i Sanna	26:—			
1286.	S. o. S. J., Eksjö	20:—			
1287.	L. B., d:o	10:—			
1288.	A. H., d:o	5:—			
1289.	Skierydskretsens Ungdomsfören.	45:—			
1290.	A. H., d:o	50:—			
1291.	"Herrens del"	50:—			
1294.	"Ingeborgs Vänner", Katrineholm	42:20			

Särskilda ändamål.		
1192.	A. T., Hbg, till Lisa Gustafsson, att anv. enl. överensk. i Ishih	25:—
1206.	E. B., Kopparberg, till Maria Nylin, att anv. efter eget gottf. gm E. P., Lindesberg	10:—
1207.	Mörteryds Juniorfören., till J. Hultqvist, d:o	100:—
1212.	L. M. F-möte i Malmö, till I. Ackzell, d:o	21:—
1215.	I. A. M., till deras 3 evang. underh.	300:—
1216.	Allianslänken, Sthlm, till C. Blom för 3 skolgossar	150:—
1217.	E. L., Uppsala, till Lisa Gustafssons verks. i Ishih	25:—
1218.	"En vän", till J. Hultqvist, att anv. enl. överensk.	15:—
1245.	A. o. A. B., Duvbo, till I. Ackzell, till verks. i Tali	10:—
1246.	Betelförsamlingen, Stenstan, till Maria Petterssons barnh.	87:—
1251.	Onämnd, till Gerda Carlén, för bibelkv. Jangs underh.	25:—
1252.	M. D., "Herrens del", till Maria Petterssons barnh.	100:—
1253.	H. I., tionde av arbetsförtjänst, till barnh. i Sinan	11:—
1265.	S. T., Nockeby, för en bibelkv. underh. i Yungtsi	50:—
1281.	L. H., Lund, till Astrid Håkansson, att anv. efter gottf.	6:35
1282.	Ove, till d:o gm d:o	3:35
1283.	Stina, Olle o. Per H., Eksjö, till barnen i barnh. i Sinan	4:—
1292.	I. B., till I. Ackzell till mat åt kineserna	50:—
1293.	"Ingeborgs Vänner", Katrineholm, till d:o att anv. efter gottf.	26:50
1309.	L. H., Hejde, till Maria Petterssons barnh. gm H. B.	2:—
1310.	L. S., Obbola, till Dagny Nordgren, att anv. för de nödl.	12:—
1317.	L. K., Klintemåla, till Maria Pettersson att anv. efter gottf.	45:—
1326.	Daggryningen i K. M. A. för flickskolorna i Kina	3000:—
1329.	A. J., Alingsås, till Tacksam	

het o. Barmhärtighet hos Maria Pettersson	25:—
Till Elsie Bergquist att anv. i kvinnoarb., gm I. A.	10:—
	Kr. 4,113:20
Allmänna missionsmedel 12,725:65	
Särskilda ändamål 4,113:20	
S:a under sept. mån. 1937 Kr. 16,838:85	
<i>Med varmt tack till varje givare!</i>	
"Av Herren har den blivit detta; underbart är det i våra ögon."	
	Ps. 118:23.
Redovisning över inplutna gåvor till Missionshemmet i Duvbo.	
<i>In natura:</i> M. L. Stockholm. Emaljerad järngryta; F. o. E. M., Stocksund, Kaffe; J. F., Vetlanda, Lingon; Värnamövänner. En färkropp; H. H., Södertelje. Skinka.	
<i>Kontant:</i> I J., Alsborg, 10:—, Vän i Duvbo, 10:—; K. S., Huskvarna, 10:—; Kaffepengar, 25:50.	
<i>Med varmt tack till varje givare!</i>	
"Han lät manna regna över dem till föda."	
	Ps. 78:24.
<i>August och Augusta Berg.</i>	
Inackordering på Missionshemmet, Duvbo.	
På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottages inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sundbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.	
För vidare upplysningar torde reflekterande vända sig till fru Augusta Berg, Missionshemmet, Duvbo, <i>Sundbyberg</i> . Tel. <i>Duvbo 13</i> .	

INNEHÅLL:

Ansvar. — Bibel- och Ungdomsdagarna i Sandås skola. — Välkomstmöte. — Högtid i Edsbyn. — Ny missionsarbetare. — Från Red. och Exp. — En hälsning från Kina. — Ungdomens avdeln. — Redovisningar.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

EFFATA, DET ÄR: UPPLÅT DIG.

Mark. 7: 37.

Det finns gott om stängda dörrar här i världen. Mannen som fördes fram till Jesus kunde ej höra och knappast tala. Tvenne portar genom vilka en vanlig människa brukar kunna meddela sig med den yttre världen voro för honom tillstängda. I berättelsen från vilken vår text är hämtad heter det, att Frälsaren tog honom avsidet, såg upp till himmelen, suckade, vidrörde hans öron och hans tunga och uttalade sitt: "Effata", och mannen vart helad. Frälsaren vet var det onda sitter. Läkarens och den sjukes ögon mötas. Några ögonblick betrakta de varandra, varpå Jesus sätter sina fingrar i hans öron. Det var ett språk som den sjuke förstod. Hans förhoppningar växte och instinktmässigt följde hans blick Frälsarens, då densamma riktades upp till himmelen. Han förstod att Jesus kände hela hans nöd

och kunde avhjälpa densamma. Skymmes trons blick för oss, äro utsikterna undanskymda, vilken tröst och hjälp då att få "se upp till himmelen." Då ljusnar allt! Har vårt öra blivit slappt, så att det icke förnimmer något av den himmelska världens röster, då vill han, som är "en mästare till att frälsa" (Jes. 63: 1), vidröra detsamma, så att vi åter kunna höra på lärjungasätt. (Jes. 50: 4). Det varav hjärtat är fullt talar munnen, och då öppnas de stängda portarna och lovsångstonerna börja åter att ljuda. Vilken underbar Frälsare vi hava! Den port har aldrig funnits, som ej öppnats för hans "Effata". Må han ofta få taga oss avsidet, som han gjorde med den dövstumme, och där tala till oss!

Men det gives ock andra portar, som för tillfället synas vara stängda för oss. I Efesus och Troas voro för en

tid dörrarna stängda för aposteln Paulus. Själv bad han ivrigt att de tillstängda dörrarna måtte öppnas och med honom både de hednakristna församlingarna och så kom den dag då han kunde meddela dem, att "en dörr till stor och kraftig verksamhet hade öppnats." Det var samma "Effata", som ljud, då tiden var inne. På vårt missionsfält i Kina ha vi många gånger stått utanför stängda dörrar. Lång har ofta väntanstiden varit, och det har sett hopplöst ut — jag tänker på städerna Tali, Hancheng och Loyang, huru länge vi fingo vänta utanför de stängda portarna! Må vi då aldrig glömma, att "Mörkaste natt skall ljusna, Bittraste kval få ro, Lär du dig blott att vandra, På böernas himlabro."

Men vart leder väl de portar som öppnas för oss till verksamhet om icke till stängda hjärteportar. Det är dem vi vilja nå med vårt budskap. Utanför dessa portar stå Herrens sändebud och klappa, men de stå ej ensamma! En annan står vid deras sida, Han, som har Davids nyckel i sin hand. Främlingen från fjärran ort heter Jesus. Och var han kommer och finner hus, där blir det "nattvard" och frid och ljus!

Vi voro en liten skara, som häromdagen stodo vid det södergående tåget i Stockholm för att säga farväl till en Herrens tjänarinna, som under dessa oroliga tider skulle återvända till det avlägsna fältet i Kina. För det mänskliga förståndet kunde det ju synas som en dårskap att just nu begiva sig av. Voro ej dörrarna stängda? Men för henne hade molnstoden höjt sig och

hon själv, tillika med missionsledningen under vilken hon arbetade, kände att de i tro kunde taga detta steg. Det var en stund av djupt allvar och gripenhet, då vi gemensamt sjöngo: "Med Gud och hans vänskap, hans Ande och ord Samt bröders gemenskap och nådenes bord De osedda dagar vi möta med tröst: Oss följer ju herden, den trofaste herden, Vi känna hans röst." Sakta gled tåget ut och de sista ord som hördes voro dessa: "Men Herren går före dem, med segerens banér." "Bedjen och Eder skall varda givet, klappen och för Eder skall varda upplåtet." Matt. 7: 7.

"Käre bröder, bedjen för oss." Tess. 5: 25.

August Berg.

FRÅN

 REDAKTION OCH EXPEDITION.
 Läget i Kina.

Under den senaste tiden ha vi haft glädjen få mottaga flera brev från våra missionärer i Kina. Underrättelserna, som sålunda kommit oss tillhanda, äro så goda som man under nuvarande förhållanden kan våga hoppas. Missionärerna äro i arbete på sina olika stationer, och folket såväl som myndigheterna bevisa dem välvilja. Må vi tacka Gud för dessa underrättelser och alltfört i förbön tänka på våra sändebud.

Kinalänkarna i Stockholm

samlas på S. M. K:s expedition torsdagen den 28 okt. kl. 7 e. m. Alla varmt välkomna!

Missionsafton i Stockholm.

Sv. Missionen i Kina anordnar missionsafton i Brödraförsamlingens kyrk-

sal, Sveavägen 34—36, Stockholm, *onsdagen den 3 nov. kl. 7. e. m.* Vidare genom annons i de dagliga tidningarna.

Ny bok av fru Dagny Bergling.

En ny bok av fru Dagny Bergling är under tryckning. Titeln blir "Minnen och Intryck II" och innehållet är av samma art som den tidigare utgivna och nu slutsålda boken "Minnen och Intryck" av samma förf. Priset blir kr. 2:50 och rekvisitioner mottagas tacksamt på Sv. Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Ett arbetsår välsignat av Gud.

Ur privatbrev från *Gerda Gustavsson*.

Hela detta arbetsår har varit särskilt välsignat av Gud. Maja Lundmark och jag bådo, att Gud skulle öppna dörrarna utåt för oss. Vi önskade få komma ut i byarna, för att där leda kurser för kvinnorna, som vi visste så väl behövde hjälp. Det har varit underbart att se, huru Gud, som svar på bön, gjorde det möjligt för oss först att komma till den ena platsen och sedan till den andra, tills fem av de största platserna i distriktet fått besök.

Kvinnorna ha också varit så villiga att komma med på kurserna. På den sista platsen hade vi inte mindre än 75 kvinnor med. De ha visat stor iver att lära läsa. Många av dem kunna ej läsa sin bibel, då de komma, men det största är, att där är sådan hunger efter att förstå och tillägna sig det de läsa eller höra. Jag tror också att Gud fått göra ett djupt verk i många hjärtan. Dörrarna äro i sanning öppna för evangelium i Honan provinsen, och vår bön är, att Gud måtte rusta oss för tjänsten han kallat oss till där.

Kanske kamraterna skrivit om dr. John Sung's möten i Loyang, 8—14 juni. Vi hade mycket folk under den veckan. Lutheranerna hade en konferens ute hos Augustanamissionen i Loyang ungefär samtidigt. Till den hade deltagare kommit från olika lutherska kyrkor i Kina. Många av dessa voro också med i vårt kapell under mötena där. Dr. Sung fick säkert bliva till stor välsignelse under den vecka han var i Loyang. Många stodo upp för att begära förbön och komma igenom till frälsningsvisshet. Många blevo förnyade i sin tro på Gud. Sjuka blevo friska. Det fanns sådana, som på flera år ej kunnat förflytta sig utan hjälp, och som nu stodo upp och prisade Gud för att han helat dem. Det var en underbar dag. Ute på kapellgården stodo våra kristna och jublade: "Tack Gud! Tack Gud" — Det var i sanning som på Jesu tid.

Sista dagen talade han om välsignelsen att giva sitt liv i Guds tjänst. Efter sin predikan uppmanade han dem, som kände sig kallade, och som voro villiga att viga sina liv i Guds tjänst, att resa sig. Där voro 80 unga i åldern 16—30 år som reste sig. Endast ett fåtal, kanske ett 10-tal av dem, representerade vår församling, men vi tacka Gud för den, och vi bedja att Gud måtte göra dem trogna sitt löfte. Vi ha bedit om 10 nya arbetare, och vi tro att Gud svarade oss på detta sätt.

Om några veckor äro vi färdiga att gå ner till våra stationer igen och börja arbetet. Vi ha haft en härlig sommar med vila och vederkvickelse häruppe och vi glädjas att få gå tillbaka igen.

Bedjen för oss och vårt arbete i Loyang. Hungersnöden har varit svårt därnere under det sista året. Det är svårt att se nöden och ej kunna hjälpa. Vi hoppas, att där fallit regn nog under sommaren, för att skörden skall kunna mogna, men nöden blir inte därmed på en gång avhjälpt. Vi se till Gud i bön om hjälp.

Shui-yu den 27 juli 1937.

En hälsning per flygpost.

Kära Missionsvänner!

Eftersom vi nu en längre tid knappast fått någon Sverige-post, undra vi, om inte heller våra brev till hemlandet komma fram. Vi sända därför en hälsning per flygpost och hoppas, att den säkert kommer fram.

Av krigstelegrammen härutifrån kanhända många få den uppfattningen, att även vårt missionsfält ligger inom omedelbara farozonen. Så är emellertid ej förhållandet. Åtminstone ej ännu. Vi här i Shanhsien, Ho, leva således i lugn och ro och ha rika möjligheter att tjäna Herren med den nåd Han giver. Guds Ande verkar bland folket i vårt distrikt, och många vända sig till Gud. Men tiden torde vara kort. Den onde sår ogräs. Nationalhatet underblåses och växer. Satan tycks försöka att genom Japans ödesdigra överfall på detta land förstöra det under de senaste åren mycket framgångsrika missionsarbetet. Måste missionärerna, och då i första hand kvinnor och barn, lämna landet, tro vi dock, att Gud skall vända nederlaget i seger, såsom Han gjorde med Jesu korsdöd, och sålunda låta även detta missionens lidande lända till Hans namns förhålligande, till församlingens luttring och mångas frälsning. Men Han kallar oss alla att genom bönen träda in i den andens kamp, som Han nu kämpar mot alla onda makter för detta stora folks frälsning.

Vi ämnar hålla ut i det längsta med vår kallelseuppgift. Från folkets sida möta vi endast välvilja. Och än så länge tycks den yttre faran ej vara överhängande, möjligen med undantag för vår östligaste station. Det som nu synes oss närmast kunna komma att tvinga oss ut ur landet är svårigheten att få pengar. Till följd av de genom kriget rubbade affärsförbindelserna ha vi redan en tid varit ur stånd att få checkar på Shanghaibanker växlade här inne i landet. Och den väg som än står öppen, nämligen att genom Kina Inlandsmissionen i Hankow få

det nödvändigaste för oss och arbetet, kan när som helst bli avbruten. Sker detta, måste vi se det som ett tecken från Gud att bryta upp. Men vi bedja dock och hoppas, att förhållandena skola förändras så, att vi alla kunna stanna kvar och verka Herrens verk.

Våra missionärer ha varit spridda på flera håll under den hetaste tiden i sommar. En större grupp har varit i Yü-Tao-Ho i mellersta Shansi, några ha vistats i Shuiyu på vårt Shansi-fält och andra ha varit på Kikungberget. Herr och fru Ringberg samt fröken Maria Pettersson ha trotsat värmen på slätten.

När meddelandet om krigsutbrottet nådde den stora skaran missionärer på Kikungberget, avskildes en dag som gemensam bönedag. Då senare en av stormakterna genom sina konsulter rådde sina medborgare att lämna Kina, utlystes en ny bönedag. Resultatet blev lugn och förtröstan bland alla. Nämnade landsmedborgare — missionärer — sände sitt statsöverhuvud en telegrafisk vädjan att söka mäkla fred och att ej nu utan vidare tillämpa en förordning, som, om den tillämpades, skulle tvinga alla deras landsmedborgare att fortast möjligt lämna Kina. Man bad att få fullfölja sin kallelsegärning. Missionärerna beslöt sedan efter mycken bön och efter som de fattade Guds ledning att återgå till arbetet på missionsstationerna. Kanske var det Kina Inlandsmissionens missionärer som först i vanlig ordning och med stor glädje och inre förvissning återvände till sina stationer. Men även de andra missionernas arbetare gingo åstad med frimodighet och visshet. Somliga hade endast några timmars järnvägsresa till sina stationer, andra hade dagar, ja, veckor att färdas med olika fortskaffningsmedel till sina som det syntes, otillgängliga missionsfält. Ett par norrmän skulle t. o. m. färdas över en bergskedja i flygmaskin på lika många timmar, som det annars skulle ha tagit veckor på vägar, som äro osäkra för rövare.

Våra missionärer äro nu alla utom fru Malm och fröken Maja Lundmark till-

baka till fältet och "utplanterade" på stationerna. Herr Malm är f. n. nere på sin station. Vi ha full frihet överallt att verka. Här i västligaste Honan ha vi tillsammans med våra kinesiska medarbetare uppgjort planer för ett intensivt arbete under hösten. Tältet skall gå ut om några dagar. Dopklasser och fem stormöten samt kristendomskurser (s. k. bibelkurser) för församlingsmedlemmar komma att upptaga hela hösten och in i december. I januari har undertecknad närmast ansvaret för fortbildningskursen i Yuncheng för lärare och lärarinnor. Må Herren skänka nåd och kraft till allt och låta oss i ro få utföra det arbete han anförtrott oss.

Det har berett oss stor glädje, att fröken Ella Dahle kommit till oss för att här fortsätta sina språkstudier och hjälpa till i arbetet.

Vi äro tacksamma för att få vara inneslutna i Edra förböner.

Eder i Herrens tjänst
C. J. Bergquist.

Shanhsien, Ho, den 23. 9. 1937.

En minnesbild.

Det var en härlig sommar dag i augusti. Det var också söndagskväll. Hela dagen hade varit vacker och strålande. Men kanske den hade varit något splittrad för att vara söndag. Jag har en svag känsla av att det var så. Det händer ju tyvärr ibland, att veckans heliga dag inte blott ger förströelse, utan rentav gör sinnet ganska förstrött. Kanske det kändes mera så, därför att man hade börjat dagen med en djup önskan, att det skulle bli en dag i stilla mottagande av Herrens goda.

Denna dag hade Gud emellertid i beredskap åt mig en alldeles särskild predikan. Mitt värdfolk uppe på Kikungshan (det höga berget i mellersta Kina, där vi ofta tillbringa vår sommarvila) föreslog framemot eftermiddagen, att vi

skulle gå ut och gå. Och det blev så att vi togo vägen utåt kyrkogården, då solen redan började stå lågt.

Å, vilken underbar utsikt det var därifrån! Rakt mot väster utbredde sig dalen och slätten, där de vattnade risfälten lyste i kvällsolen återspeglade dess underbara glans. Emellan fälten slingrade sig som ett band, skimrande i guld och silver, en liten flod, som bortemot de mörka bergen försvann i töcken och soldis.

Vi gingo in genom den vackra järngrinden, in på en av de mest sluttande och kuperade kyrkogårdar jag har sett. Den ligger också just ovanför en brant sluttande bergssida, och kyrkogårdsmuren är ibland det första som fångar vandrarens öga, då han strävar uppför den branta stigen till samhället där uppe på bergets krön.

Följande de slingrande gångarna, uppför och nedför, därinne bland träden och buskarna, veko vi först av mot höger upp mot ena hörnet av kyrkogården. Där stannade vi tysta inför en grav, där en av de våra ligger i väntan på uppståndelsen. — Nej, Gud ske lov! här ligger hon inte utan sjunger nu Guds lov inför tronen tillsammans med den sky av vittnen, som omger oss. Men det är ock sant, att från denna plats skall en hel skara stå upp i ny gestalt en gång och förtälja Herrens lov med en ny sång. Under det vi så tysta vandra vidare, bemäktigas jag av tankar och känslor inför dödens mäktighet. Här är gravar efter vuxna och efter barn, bemärkta och obemärkta. En del ha arbetat och burit dagens tunga och hetta, kanske långt härifrån nere på slätten i norr, vars stålblå horisont man kan se från kullens krön härbredvid. Så ha de kommit hit och mött lidandet, — — eller var det kanske för dem snarare någon annan —. Å, var det inte Mästaren, som med sin hand stilla smekte dem över kinden. Han kom dem nära för att påminna dem om att det inte var för denna världen de hade strävat. Vingården, som ibland synts dem så hopplöst stenbunden, om man ock någon gång glatt

sig åt en mognande druva, den låg visserligen här i mödans dal, men avlöningskontoret, det låg däruppe på andra sidan, på andra sidan den mörka dalen. — Ibland har jag undrat hur det skall synas en gång då vi komma dit upp och se oss tillbaka. Skall det inte bli många saker, som ändras i värde, — kanske oändlig betydelse i det som vi inte aktade något värt, — och allt det där som vi komma att tänka på först efteråt. Då få vi också stämma in i den norska sången: "Da blir så smått, det som för syntes stort. — Jesus, Jesus!"

Åter såg jag ut över dalen. Den sveptes alltmer i töcken och mörker, som blev så mycket intensivare, genom att solen nu belyste bergstopparna i rött och violett. Men det slutade inte där. Guldflo den smälte ihop bergen med molnformationerna som reste sig därbortom. Dessa aftonmoln talade till mig, som ofta förr, om himmelens, den verkliga himmelens, skönhet och Guds klarhet.

Kanske mina fantasier nu efteråt blivit vidlyftigare, än de voro just då, men det var dock den riktning de togo. Ett intryck till fick jag den stunden, ett outplånligt intryck.

Vi skulle just gå ut igen, då vi till vår förvåning funno ingången spärrad av en klunga kineskvinnor. Där i trappan i grindportalen sitta de på huk. En av dem talar högt, — hon beder! Nu tar en annan vid. Å, nu förstår jag. De ha kommit till gravplatsen, och gravarna ha hållit en predikan också för dem, liksom för oss. I flera, flera minuter stå vi där väntande och tysta under ljudet av suckan och bön, och det manar nog också oss till någon stilla bönesuck.

De ha betytt något, dessa liv, som ha getts ut i striden för Herren och för hans skull, eller som ha öfrats av föräldrar, som gått ut i kallelsegärningen och fått möta denna prövning från sin Herre, — och för hans skull. Tack och lov!, utsädet har burit frukt. Kanske dessa kvinnors tro hör till frukten, tron på en levande Gud, hans kraft och nåd. Men det kostade något. Det kostade liv. De föl-

lo på sin post, men de segrade. De vunno ock ett ovanskligt arv, det eviga livet.

Solen närmade sig nu som ett runt eldklot horisonten. Snart är vår korta arbetsdag svunnen. Natten faller på. Kanske också tidsåldrarnas afton börjar falla här över österlanden. Skall då evighetens gryning uppgå för dem med hopp? Skall den skörd vara inbärgad, som Mästaren ämnade och väntade av mitt liv och ditt liv.

Gösta Goës.

Svenska Missionsrådets verksamhet år 1936.

Forts.

I Rådets sammansättning ha under år 1936 ett par förändringar inträtt. Så har dr. J. Byström efterträtt av missionsföreståndare Hj. Danielsson såsom representant för Svenska Baptistmissionen och fröken Anna Bäckman av fröken Märta Josephson såsom representant för Kvinnliga Missions-Arbetare. I mars månad 1937 har också på grund av sjukdom missionsdirektor Gunar Dahlquist avgått såsom representant för Svenska Kyrkans Missionsstyrelse och efterträtt av missionsdirektor A. Bäverfeldt. Rådet består av följande ledamöter:

Dr Karl Fries, hedersledamot;
 Professor K. B. Westman, repr. för Svenska Jerusalemföreningen, ordf.;
 Fröken Märta Josephson, repr. för Kvinnliga Missionsarbetare;
 Missionsföreståndare Hj. Danielsson, repr. för Svenska Baptistmissionen;
 Missionsföreståndare Nils Dahlberg, repr. för Evangeliska Fosterlandsstiftelsen, vice ordf.;
 Missionsdirektor A. Bäverfeldt, repr. för Svenska Kyrkans missionsstyrelse;
 Disponent Th. Ericson, repr. för Helgelseförbundet;
 Missionsdirektor E. Folke, repr. för Svenska Missionen i Kina;
 Pastor J. Hagner, repr. för Svenska Mongolmissionen;
 Redaktör J. Hurtig, repr. för Svenska Metodistmissionen;
 Missionsföreståndare Viktor Johansson, repr. för Svenska Alliansmissionen;
 Missionsföreståndare J. Nyrén, repr. för Svenska Missionsförbundet;
 Missionsföreståndare Birger Pernow, repr. för Svenska Israelsmissionen;
 Sekreterare: Redaktör J. E. Lundahl.
 Från subkommittéerna ha följande redogörelser ingått:

KVINNOKOMMITTEN.

Kommittén har under året hållit fyra sammanträden.

Festen för missionärernas barn ägde rum lördagen den 11 januari. Doktor Palmér visade bilder och berättade drag från sin resa jorden runt. Fröken Hjertberg skildrade sina intryck från de gångna årens fester för missionärernas barn, troken Holmer berättade om utvisningen från Eritrea och flera ungdomar bidrogo med musik. Festen hölls som vanligt i Margaretha Hushållsskolas lokaler.

Den internationella böndagen inföll detta år den 28 februari. Kommittén hade anordnat ett möte i Evang. Brödräfsamlingens kyrksal, varvid doktorinnan Jane Guinness talade. Efter hennes föredrag följde bönemöte.

Samkväm för missionärer och missionsvänner ha hållits, dels 1 april med föredrag av fru Rosa Holmer, Eritrea, och fröken Dagny Hansson, Mongoliet, dels 23 november med samtal över frågan: Vad väntar Herren av missionens arbetare nu här hemma och på missionsfälten?

Hälsning har också detta år utgivits i det utvidgade formatet och med bidrag av representanter från flera av våra missionsällskap.

Under året har fröken Hildur Luck utgått ur kommittén och till suppleant för K. M. A. har i hennes ställe kallats fru Molly Dahlberg. Till suppleant för L. M. F. har utsetts fröken Ann-Sofi Sundborg.

Stockholm i april 1937.

Forts.

Naima Lewvgrén.
ordf.

Missionärernas adresser.

Carl och Ethel Blom, Malte och Ida Ringberg, Wilhelm och Margareta Bergling, Arne Bendtz, Frida Prytz, Maria Nylin, Astrid Håkansson.	} Swedish Mission, Yuncheng, Sha. China, via Siberia.
Selfrid och Hanna Eriksson, Lisa Gustafsson.	
Estrid Sjöström, Dagny Nordgren.	} Swedish Mission, Chiehhsien, Sha. China, via Siberia.
Åke Haglund. Gösta Goës	} Swedish Mission, Yungtsi, Sha. China, via Siberia.
Gerda Carlén, Judith Hultqvist.	} Swedish Mission, Juicheng, Sha. China, via Siberia.
Carl-Gustaf Nordberg, Arvid Hjärthberg, Ida Söderberg, Astrid Löfgren.	} Swedish Mission, Hoyang, She. China, via Siberia.

Ingeborg Ackzell. } Swedish Mission, Tali,
Thyra Lindgren. } She. China, via Siberia.

L. Hugo och Marie } Swedish Mission,
Linder, } Pucheng, She. China,
Ebba Vidén. } via Siberia.

Carl-Johan och Elsie } Swedish Mission,
Bergquist, } Shansien, Ho. China,
Ella Dahle. } via Siberia.

Erik och Ingrid } Swedish Mission,
Malm, } Loyang, Ho. China, via
Maja Lundmark, } Siberia.
Gerda Gustafsson.

Maria Pettersson. } Swedish Mission, Sinar,
Ho. China, via Siberia.

Hemmavarande missionärers och hemarbetares adresser.

Missionsföreståndare och Fru E. Folke, Sigurdsvägen 44, Nockeby, eller Drottninggatan 55, S. M. K:s exp., Stockholm...

Aug. och Augusta Berg,
Joh. och Ingrid Aspberg,
Dagny Bergling,
Dagny-Edla Bergling,
Inez Bölling,
Emma Andersson,
Anna Janson,
G. A. Österberg.

} Missionshemmet,
Duvbo,
Sundbyberg.

Henrik och Hilma Tjäder, Nobelvägen 86, Malmö.

Rich. och Hildur Andersson, Hovsta.

Nils och Olga Styrelius, Robert Almströmsgatan 4, Stockholm.

Nath. och Elsa Engbäck, Lindhem, Vedum.

Morris och Carola Bergling, Torekällgatan 35, Södertelje.

Martin och Birgit Bergling, Viktor Rydbergsgatan 46, Göteborg.

Anna Hahne, Arkeliemästergat. 22 Karlskrona.

Judit Högman, Drömstigen 28, Äppelvikén.

Maria Hultkranz, Essingeringen 35, Essingen.

Elna Lenell, Boda, Övanmyra.

Hanna Wang, C 304, Östersund.

Runa Hägg, Box 16, Edsbyn.

Lisa Blom, Östbroga, Älvsjö, eller Drottninggatan 55, S. M. K:s exp. Stockholm.

Hildur Blom, Östbroga, Älvsjö, eller Drottninggatan 55, S. M. K:s exp. Stockholm.

Svea Pettersson, Avmätarvägen 17, Stureby, eller Drottninggatan 55, S. M. K:s exp., Stockholm.

Vera Ekborg, Stockholmsvägen 15, Enskede, eller Drottninggatan 55, S. M. K:s exp., Stockholm.

Martin och Anna Lindén, Igeldamsgatan 16, Stockholm, eller Drottninggat. 55, S. M. K:s exp., Stockholm.

Försäljning.

Såsom förut meddelats anordnar Sjöföreningarna för Svenska Missionen i Kina, Stockholm, *onsdagen den 24 nov.* försäljning på *K. F. U. K:s lokal, Brunnsgt. 3, Stockholm.* Försäljningen börjar *kl. 10:30 f. m.* Andaktsstunder: *kl. 12 m.* Missionsföreståndare *Erik Folke*, och *kl. 7:30 e. m.* missionär *Martin Bergling*.

Gåvor, även in natura, mottagas tacksammt under nedanstående adresser samt på *S. M. K:s exp., Drottninggt. 55.*

Doktorinnan *Maria Berg*, Hantverkarergatan 28.

Fröknarna *M. och N. Cavalli*, Östermalmsgatan 72, 4 tr.

Fru *Bell Fries*, Soltäppan, Storängen.

Fru *Hanna Hallström*, Odengatan 26.

Fru *Mina Johansson*, Auravägen 10, Djursholm.

Fröken *Teckla Liljeqvist*, Norrtullsg. 55.

Fru *Olga Magnusson*, Garvare Lundins Gränd 3.

Fru *Mary von Malmberg*, Engelbrektsgatan 13.

Fru *Beda Redell*, Upplandsgatan 28.

Fröken *Thyra Sandstedt*, Vesslevägen 40, Ålsten.

Överstinnan *Louise Tottie*, Storängen.

Fru *Karin Wennerström*, Lidingö.

Gåvor avsedda för "Kinalänkens bord" mottagas på *S. M. K:s exp.*, varvid särskilt bör angivas, om gåvorna äro avsedda för detta bord.

Hans Stjärna i Östern.

34:e Årg.

Redigerad av *Erik Folke*.

Innehåller:

Julens budskap. Av fil. d:r *Karl Fries*.
Julminnen från Kina. Av sekr. *M. Lindén*.

Fattig med dock rik. Av fru *Mimmi Folke*.

Minnen och intryck från konferensen i Keswick 1937. Av missionär *August Berg*.

Kronan blott vinnes i strid. Av missionsförest. *E. Folke*.

Något om S. M. K:s fält genom 40 sekl. Av missionär *Joh. Aspberg*.

Sändebud till Sinims Land.

Några minnen. Av fru *Dagny Bergling*.

Några märkesdagar i bibelskolan i Tali. Av fröken *I. Ackzell*.

Det kvinnliga gästrummet. Av fru *Ingrid Aspberg*.

Levandegjorda med Kristus. Av missionär *Åke Haglund*.

Endast en tiggare. Av fröken *Dagny Nordgren*.

18 månaders fångenskap bland kommunister. Av missionär *Morris Bergling*.

"Det skall icke återkomma fåfängt". Av fru *Ingrid Malm*.

Vingården i Baal-Hamon. Av missionär *Selfrid Eriksson*.

Rekvireras från Svenska Missionens i Kina Förlag, Drottninggatan 55, Stockholm. Pris: häftad 1:50; kart. 2:—; klotb. 3:—. Vid köp av minst 5 ex. lämnas 25 % rabatt. Ej fraktfritt.

INNEHÅLL:

Effata, det är: upplåt dig. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Sv. Missionsrådets verksamhet 1936. — Missionärernas adresser. — Försäljning. — Hans Stjärna i Östern 34:e årg.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.

Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

»I HAVEN KOMMIT TILL SIONS BERG.»

Hebr. 12: 22.

Vi ha nyss firat Alla helgons dag, och Herren har åter velat påminna oss om vår förvantskap med den eviga världen och om dess verklighet. I Hebr. 12 heter det, att denna ej är en värld, som vi på avstånd få beskåda, utan som vi redan kommit till. "I haven kommit till Sions berg och den levande Gudens stad", heter det, "det himmelska Jerusalem". Och vi veta, att det är icke som främlingar och gäster Herren vill se oss där utan som medborgare med de heliga och Guds husfolk. Sinai berg med dess avskrankning har försvunnit. Här på Sions berg ha vi tillträde till den nåd vari vi stå. Här möter oss vår Frälsare såsom Lammet, som borttagit vår skuld och dom. Här vill han låta oss skåda in i sin frälsnings underbara hemlighet, som är hans outgrundliga

kärlek och nåd. Mose fick den nåden att skåda sinnebilderna av denna frälsning, då han var med Herren på berget, och hans ansiktets hud förvandlades och blev strålade. Hålla vi till på Sions berg skola också vi kunna återstråla något av den härlighet vi där få skåda.

Men Sions berg är ock vår Frälsares konungasäte. Där vill han för oss uppebara sin makts härlighet. Och vi göra väl uti att stadigt hålla till där för att kunna bevara vår trosfrimodighet och bliva segervinnare i den kamp, som tilltager i häftighet och styrka allt eftersom tiden framskrider. På Sions berg möter oss Lejonet av Juda stam, som är i stånd att i all vår svaghet giva oss seger. Hålla vi till på det berget, skall det ock bliva oss givet att sjunga segerns sång t. o. m. ur djupen. (Upp. 15.)

På Sions berg få vi vidare känna ge-

menskap med den otaliga änglaskaran, som så troget följer oss under vandringsringen och så kärleksfullt betjänar oss. Äro vi aktgivande ha vi helt visst ofta blivit påmint om Guds änglavakts närvaro. De skola aldrig lämna oss ensamma intill den dag, då de få föra själen till den sällhet, vartill de en gång förde Lasarus.

På Sions berg vidgar Herren understundom den ensamme pilgrimens synkrets, och han får i anden skåda den oräkneliga skaran av frälsta, en strålande högtidsskara, samlad inför Guds och Lammets tron. Vi ha i Skriften underbara vittnesbörd därom. Och segersången, som tränger hit ned från ovan, kommer hjärtat att vidgas och fyllas av tro och hopp. "Så även jag skall vinna i Jesu Kristi namn".

På Sions berg samlas Guds förstfödda söner, som i kraft av sin gemenskap med Jesus äga förstfödsrätten med alla dess förmåner. De, vilkas namn äro skrivna i livets bok, det slaktade Lammets bok, vare sig de nu leva eller äro hemma hos Herren. Dessa äro människor som vi, men det är av nåd de äro bland de frälstas tal, och de vittna om att ingen som trott på Jesus har kommit på skam eller skall någonsin komma på skam. Skriften manar oss allvarligt att icke bliva tröga utan bliva efterföljare åt dem, som genom tro och tålmod få till arvedel vad utlovat är. "Vandra vi i ljuset såsom han är i ljuset, då hava vi gemenskap med varandra och Jesu, hans Sons, blod renar oss från alla våra synder."

På Sions berg komma vi också Honom nära, som dömer och regerar med rättfärdighet, vilkens vilja måste vara lag för alla, som vilja ha del i hans ri-

ke. Låta vi Gud döma oss i våra hjärtan och i våra samveten dagligen och stundligen, skola vi ej behöva bäva för den stora domens dag. Hava vi gjort upp vår sak med Herren, skola vi få erfara Guds frid, en frid som övergår allt förstånd och som kan bevara våra hjärtan och våra tankar i Kristus Jesus.

På Sions berg heter det vidare, ha vi kommit till de fullkomnade rättfärdigas andar. Dessa andar, mena somliga, äro de i tron avsomnade under såväl det gamla som det nya förbundets tid, under det andra se i dem blott sådana som under det gamla förbundets tid dött i tron. De kallas andar ty de hava ännu ej fått sin uppståndelsekropp. De äro våra föregångare och vittnen om den tro, som övervinner världen och når målet. Många bland dem ha vi lärt känna genom Skriften. De voro människor såsom vi, men genom Guds nåd nådde de fram till fullkomlighet.

På Sions berg möter oss slutligen den för varje syndare så oförlikligt dyrbara Vännen, Frälsaren själv. Utan honom vore det ej Sions berg. Vi ha kommit till ett nytt förbunds medlare, Jesus, och till ett stänkelseblod, som talar bättre än Abels blod, så avslutar aposteln denna skildring av Sions bergs härlighet. Har vår Frälsare fått föra oss till Sions berg, låt oss förbli hos honom där, och har han fått öppna våra ögon för hans blods oändliga betydelse såsom vår frälsningsgrund, låt det vara vår största angelägenhet att ännu djupare lära känna dess värde.

Lovad vare Gud, att vi ha tillträde till Sions berg!

"De helgons här i snövit skrud
Kring tronen står och lovar Gud.
De vandrat här på korsets stig,
Nu stå de där och vänta mig.
O gyllne stad, så kär för mig,
Min längtan står dit upp till dig!
Långt bortom havets brus och dån
Den står beredd utav Guds käre Son!

O Sions stad, så hög och ren,
Av jaspis, guld och ädelsten,
Du för min själ mest dyrbar är,
Emedan Jesus finnes där.
O gyllne stad, så kär för mig,
Min längtan står dit upp till dig!
Långt bortom havets brus och dån
Den står beredd utav Guds käre
Son!"

Erik Folke.

FRÅN
REDAKTION OCH EXPEDITION

Läget i Kina.

Så långt vi veta råder jämförelsevis lugna förhållanden på S. M. K:s arbetsfält, så att missionärerna kunna vara i arbete på sina stationer. Det senaste brevet därutifrån var avslutat den 5 okt., och då var allt väl. Må vi med tack härför alltfört omsluta våra missionärer med förbön och därvid även ihågkomma folket bland vilket de arbeta.

Hemkommande missionärer.

Enligt mottagna telegrafiska meddelanden komma v. G. fröknarna *Maja Lundmark* och *Ebba Widén* att avresa från Hongkong den 28 nov. med S/S "Gneisenau" för hemresa och semester. I deras sällskap kommer eventuellt också fröken *Judith Hultqvist* att företaga hemresa i och för läkarebehandling. Hon hade tidigare ämnat resa till ett sjukhus i Peiping, men då vägen dit var stängd synes nu hemresa ha blivit ifrågasatt.

Må missionsvännerna ihågkomma des-

sa tre av våra missionärer och för dem utbedja Guds vägledning och beskydd.

Bönemötena för S. M. K.

Vi påminna om bönemötena för S. M. K., vilka hållas dels i Betesdakyrkan varje tisdag kl. 7 e. m. och dels på S. M. K:s exp. varje fredag kl. 2 e. m.

Varmt välkomna att deltaga i dessa bönestunder!

Missionsresor i hemlandet. Under hösten har längre och kortare resor i hemlandet gjorts av hemmavarande missionärer och hemarbetare. Under november och december äro nya resor planerade i Skåne, Småland, Östergötland, Nerike, Jämtland och Västerbotten m. fl. platser.

Vi tacka Gud för de många hem och lokaler, som i kärlek öppnats för de våra, samt för det stora intresse varmed våra vänner följa arbetet ute i Kina och gå med in i kampen. Gripande är det att få taga emot offergåvorna och få känna hur förbönen växer i kraft.

Kinalänkarna i Stockholm

samlas på S. M. K:s expedition *torsdagen den 11 nov. kl. 7 e. m.*

Välkomna!

Kinamöte i Örebro.

I Örebro anordnas den 20 och 21 nov. Kinamöte, varvid missionärerna *August Berg* och *Martin Bergling* komma att medverka. Vi hänvisa till annons i tidningarna i Örebro.

Försäljningen för S. M. K. i Stockholm.

Såsom tidigare meddelats anordna syföreningarna för S. M. K. i Stockholm försäljning *onsdagen den 24 nov.* på K. F. U. K:s lokal, Brunnsgatan 3. Andaktsstunder hållas kl. 12 m., av missionsföreståndare *Erik Folke* och kl. 7:30 e. m. av missionär *Martin Bergling*.

Vi anbefalla på det varmaste försäljningen åt missionsvännernas kärleksfulla hägkomst.

Syföreningen "Ljusglimten", Duvbo, anordnar sin sedvanliga försäljning till

Bröllop och bröllopsresa.

Brudparet Selfrid och Hanna Eriksson.

I korhet har förut meddelats om missionärerna Selfrid Erikssons och Hanna Lundbergs bröllop vid konferensen i Yuncheng den 23 juni.

Nu hava vi fått beskrivningar både över bröllopet och bröllopsresan varur vi här vilja meddela en del.

Om bröllopet skriver fröken Dagny

förmån för *Barnhemmet i Sinan, lördagen* den 27 nov. kl. 5 e. m. på *Missionshemmet, Duvbo*.

Korta anföranden av missionär *August Berg* m. fl. Kaffe och té serveras. Gåvor emottagas med tacksamhet. Välkomna.

Inackordering på Missionshemmet, Duvbo.

På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottages inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sundbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.

Nordgren följande. "Jag vill berätta litet utförligt om midsommarafton; då Hanna och Selfrid förenades. Den dagen var strålande. På förmiddagen hjälptes vi åt med de många anordningar, som skulle göras före bröllopet. Stolar och bord ordnades i Bloms matsal, så att de fingo formen av en hästsko. Girlander i skärt och vitt sattes upp, och vid brudparets bord ordnades det så trevligt med gröna girlander och bordsdekorationer med inslag av skära rosor. När allt var i ordning, såg det riktigt förtjusande ut. Ringbergs förmak pyntades med blommor. Vid ena väggen ordnades ett altare, och när allt var färdigt, tyckte man sig vara i en liten landskyrka hemma i Sverige. Kl. halv sex samlades vi alla i "kyrkan". Alla voro festklädda. Utom S. M. Karne voro herr Berg, saltverkets ena direktör, fröken Rut Nathorst, Svenska Kyrkans missionär, och fröken Ackens, tillhörande Augustanasynodens mission, inbjudna till högtiden. Ni skulle ha varit med och sett Hanna som brud och Selfrid som brudgum! Det var verkligen ett förtjusande par. Astrid Löfgren var brudtärna. Hanna var klädd i en vit sidenklänning. Slöjan, diademmet och den lilla sparrisklädda kronan hade förut burits av Hannas syster. Wille Bergling, vigde dem samman. Han talade så personligt och rart till dem båda, han önskade dem lyckan att växa allt mer samman och kunna dela allt.

För vidare upplysningar torde reflekterande vända sig till fru Augusta Berg, Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg*. Tel. *Duvbo 13*.

Nya böcker på S. M. K:s Förlag.

Vi erinra även nu om "Hans Stjärna i Östern", vår illustrerade missionskalender, samt om "Minnen och Intryck II" av fru *Dagny Bergling*. Den sistnämnda boken är ej ännu färdig men rekvisitioner mottagas tacksamt. Priset blir 2: 50. Kalendern kostar häftad 1: 50; kart. 2: —; klotb. 3: —.

Efter vigselakten sjöng en tillfälligt ordnad kör: "Kärlek från vår Gud", och så tågade brudparet ut, och vi gingo till festmåltidssalen. Efter bröllopsmiddagen samlades vi åter i kyrkan". Nu hade den förvandlats till en den allra trevligaste salong. Under kaffedrickningen sjöngs duett och solo och litet senare fingo vi lyssna till Farbror Hugo Linders spelmanskonst på fiol och Farbror Carl Bloms fingerfärdighet på luta. Vid halv elva tiden bröto vi upp, men innan dess höll brudgummen ett utmärkt tal. Han tackade alla för all deras vänlighet emot hans hustru och honom själv. Aldrig förr har jag sett Selfrid så glad. Alla vi unga, ja även en del äldre, följde nu de nygifta till stationen. Under det vi sjöngo "Sällt det folk som jubelklangen förstår", rullade tåget bort, och Hanna och Selfrid reste till sitt sommarhem på Yütaoho."

Om bröllopsresan skriver Selfrid Eriksson i ett brev från Yütaoho av den 18 aug.

"Vår bröllopsresa blev mycket strapatsrik och spännande. Då vi rest ungefär 12 tim. kom ett skyfall, som med ens förstörde banan på flera ställen. Dessa mindre skador avhjälpes ju rätt snart, men till slut fingo vi vända om — en bro var skadad. Så backade tåget i flera timmar ända ned till Hungtung, men komna dit meddelades det, att banan åter var klar. Vi hade råkat få ett tåg av den äldre typen, så vi hade det följaktigen tämligen fuktigt hela dagen. Jag måste sitta med uppslaget paraply över oss båda — inne i kupén! Den enda sak, som tycktes må gott av vätan, var Hannas brudbukett. Den levde upp på nytt! Näväl, vi kom fram hit i alla fall, fastän över ett dygn försenade, och varken Hanna eller jag ledo någon skada av det hela."

Nu äro våra syskon stationerade på Ishih missionsstation och vi önska dem lycka och välsignelse i deras gemensamma gärning.

Om du trodde skulle du få se Guds härlighet.

(Udrag ur privatbrev).

Yungtsi, Shansi, den 14 sept. 1937.

I dag är det en strålande dag, och runt omkring i denna lilla obetydliga nejd råder frid och stillhet, medan japaneserna utföra ett fördärvbringande verk i norr och i Shanghai — ja, även på andra platser. — "Den 10:de och 11:te psalmen bära vi kineser bedja i denna tid", sade Marcus Cheng, då jag en dag besökte hans sommarhem på Kuling.

Apropå Kuling så hade jag i år för månen att under den hetaste tiden vistas där en månad. Det var intressant att bestiga detta storslagna berg. Man byter om hjärna, som kineserna brukar säga, med att komma ut ett slag.

En konferens för kinesiska församlingsledare hölls, medan jag avlade mitt besök, och det var väl värt att vara med på denna. Sådana framstående talare som Marcus Cheng, pastor Chi, Leland Wang, Mr. Tsao m. fl. voro de, som utlade sanningens ord till den stora skara, som samlats. Dessa fyra talare kompletterade varandra mycket bra, och resultatet av deras förkunelse blev också synligt vid kvällsmötena och vid avslutningsmötet — vittnesbörds-mötet. Marcus Cheng skulle jag vilja likna vid en Paulus-kämpe, som med övertygelse utlade Ordets sanningar, och pastor Chi är ju en typisk Petrus-själ, som är brinnande i anden för hedningars frälsning och affällingars upprättelse. Leland Wang är en Jakobs-gestalt, som med sina praktiska tillämpningar av texten försökte hjälpa åhörarna att i det dagliga livet praktisera Ordet på sig själva, och herr Tsao är en Johannes-själ, till synes full av godhet, vittnande om den kärlek, varmed Gud har älskat oss.

Några av dem, som under sommarens verksamhet avgjort sig för Gud, blevo

döpta, innan de reste åter till sina respektive platser. En hel del ämbetsmän och personer i andra högre ämbetsställningar bodde på Kuling med sina familjer, och det var en gripande syn att se många av dessa komma till Herrens hus. Ja, flera av dem äro helhjärtade kristna.

En morgon hörde vi sullet av flygmaskiner, men på grund av ett moln, som strax innan deras ankomst sänkt sig över berget, kunde vi ej upptäcka dem. Och väl var det, ty de voro japanska, som hade onda planer i sikte. Dessa kunde de ej utföra för dimmans skull. De styrde därför riktningen mot Kiukiang, där bomber nedsläpptes. Flera personer blevo dödade och skadade. En liten stund därefter var det en nästan molnfri himmel, som välvde sig över Kuling!

Vind, vågor, moln — ja, alla ting äro Honom underdåniga, ty Han är det, som styr universum men också tager sig an Abrahams barn. Herren Jesus sade: "Sade jag dig icke, att om du trodde, skulle du få se Guds härlighet."

"Borta bra men hemma bäst", säger ordspråket. Och det är roligt, att åter vara hemma i Yungtsi. Gösta Goës har kommit hit för att med mig dela arbetets glädje- och sorgeämnen. Det är roligt ha honom här, och han är nu i full gång med språkstudier, möten m. m. Valsigne så Herren vår tid tillsammans, och må vårt arbete för Honom bli rikligt fruktbarande!

Predikotältet är uppslaget i en by, som ej ligger så långt från staden. Det är därför lätt för oss att göra regelbundna besök. Mycket folk kommer till mötena. Byfogden är vänligt stämd mot vår verksamhet och kallade byfolket till hjälp, då tältet skulle resas. Tältarbetarna se frimodigt framåt till en välsignelserik arbetstid på denna plats, och våra ögon se upp till Gud, som allena förmår, att Han må uttaga en skara bland dem, som en gång skola lysa som stjärnor i Mästarens krona! Med tacksamhet tänka vi på, att Ni där hemma äro med oss i förbön.

Ake Haglund.

Hemresa och återinträde i arbetet.

Tali, She. N. China den 18 sept. 1937.

Kära vänner!

Den senaste månaden ha vi knappast fått någon sverigepost, endast 2 brev och 1 brevkort (flygpost) samt ett par buntar tidningar. Inte veta vi heller, var våra brev hamnat, som vi i somras skrev o så flitigt. Men i en Hankowtidning stod det, att det är höga stackar av post uppstaplade där i väntan på att kunna föras ut ur landet! Så där ligger väl resultatet av vårt sommarfirande. För att nu möjligen komma i kontakt med er, kära vänner därhemma, försöker jag att sända detta med flygpost.

Den 20 aug. reste Gerda Gustafsson och jag från Shuiyu, där vi varit under sommaren. På kvällen den 22 voro vi framme i Tungkwan efter en ganska besvärlig resa och med hotande åskmoln på flera håll båda dagarna, men ändå ej någon urladdning över oss, vilket vi voro så tacksamma för. Söndagen hade vi beräknat att fira i Tungkwan, där vi ha en utstation. På gården där hade vi möte, ty rummet är för litet att samlas i. Det har sina svårigheter att hålla gudstjänst ute på gården med allt störande oljud från gatan, men "det finns ingen utväg" på annat sätt — och då går det. Vi hade hoppats få resa måndag morgon, men det var omöjligt på grund av regn. Efter en del besvär lyckades vi få hyra en buss. Med "skolfolk" och andra voro vi över 20 personer, och det hade blivit för svårt vid flodövergångarna att komma över med kärror för så många i ett sällskap. Och att resa utan "eskort" för dessa unga bibelskolelever var otänkbart.

Under våra två dygn i Tungkwan blev det fyra gånger varningssignaler emedan man fruktade luftangrepp. Innan ny signal givits, var det förbjudet att gå ut på gatan. Allt var redo för att genom tunnor fyllda med vatten vid varje hus kunna släcka eld, om bomberna skulle antända. Rödakorstrupp var redo för att ta hand om eventuella sårade. "Bombkällare" (d. v. s. jag menar källarlignande

djupa grottor under staden, där folk kunna få skydd om flygare komma och kasta ned bomber), voro färdiga på olika platser i staden.

Kl. 7: 15 f. m. tisdagen den 24 aug. voro vi färdiga att resa från Tungkwan. Fastän det endast är omkring 6 sv. mil, tog resan oss hela dagen till kl. 7 på kvällen, ty flodövergångarna voro så svåra. En grupp soldater hejdade oss på vägen och tvingade sig till skjuts på bussens tak, trots chaufförens protester och förklaring att det skulle bli riskabelt med för tungt lass. Följden blev också den, att bussen fick något fel och körde i diket med oss. Genom Guds nåd bevarades vi från skada, men måste skyndsamt ut ur bussen, som låg betänkligt på ena sidan. Våra objudna passagerare fingo nu alla hjälpa till att få bussen på rätt köl, — — och så fortsatte resan utan vidare äventyr.

Så snart vi kommo hem fingo vi tvätta oss, äta och dricka samt sedan gå till kapellet, där vi hade möte, d. v. s. skolans öppnande. Det blev ju sent, men dagen var bestämd förut, och vi ville börja på rätt dag.

Genom de ovanligt starka och långvariga regnen denna sommar ha många murar fallit. En natt ramlade också flickskolans ena vägg — lyckligtvis utåt, så ingen skadades, men det är hemskt med alla sådana olyckor. En annan vägg ramlade nästa dag. Lyckligtvis kan ett kineshus stå kvar, även om en vägg ramlar. Nu hålla de på med uppbyggandet. Det kostar ganska mycket, eftersom allt är ungefär dubbelt så dyrt, eller mera, jämfört med vanliga priser. Men vi måste ha det gjort, om vi ska kunna fortsätta skolan. Finge ni se, hur vi ha det, skulle ni nog häpna. Tack vare de höga murarna omkring våra gårdar — varje gård bildar en gård för sig, med dörrar och murar, — — så kan nu en del skol flickor ligga ute på några bräder eller dörrar, lagda över bockar. Men snart är det för kallt att ligga ute om nätterna. Men till dess hoppas jag vi få allt klart.

Den andra söndagen vi voro hemma,

hade söndagsskolan inbjudit barnen i staden till välkomstmöte för söndagsskolan. Det blev ett omväxlande och trevligt program med mycket sång och musik, berättelser av ett par personer samt inbjudan att komma med till söndagsskolan. Naturligtvis var det också bön, och predikan. Och till sist kom det, som de minsta nog tyckte var det bästa av allt: Varje barn fick en handfull kinesiska dadlar samt ett päron. Det var ej lätt för de små att få med sig allt, då de i allmänhet ej ha fickor, utan få ta frukten i tröjans flikar. Men en liten stackare fick det svårare än de andra, ty han hade inga byxor, utan bara en liten tröja på sig. Flera intresserade mammor voro också med, ty de måste ju ta reda på, varför vi ville ha hit barnen, om vi möjligen ville göra dem något ont. Än äro ej alla rykten slut om "utlänningarnas" farlighet för små och stora.

Kriget ha ni hört om genom tidningar och radio. Men vad ni ej få veta genom dessa nyhetsförmedlare är ju om oss missionärer, och ni undra kanske, hur vi ha det. Genom vad jag skrev om Tungkwan se ni, att luftangrepp kan vara oss ganska nära, på vårt eget fält och i vårt eget distrikt. Även över Tali ha vi haft japanska flygare, men ej bombkastning. Andra våra stationer, såsom Loyang och Yuncheng ha också hotats av luftangrepp, men ännu ha vi ej hört, att bomber verkligen kastats och gjort någon skada i dessa städer. Men faran, spänningen, osäkerheten, varningssignaler — — allt sådant tar på nerverna och sinnet för vanliga människor. Och missionärerna äro i det fallet intet undantag. Att vi två, Gerda Gustavsson och jag, haft så lugnt och tryggt här, inte känt oro och ångslan, det tar vi som ett direkt bönesvar, ty vi förstå, att många bedja för oss. Och vi hoppas att våra övriga missionärer på samma sätt ska få bo i trygghet även under yttre faror.

På grund av avbrott i tågförbindelserna (för trupptransporters skull) kunde våra missionärer, som varit på Kikungshan och Yütaoho, ej återvända i slutet

av aug., som de hade ämnat. Men just idag ha vi fått veta, att Thyra Lindgren ämnar komma hit i morgon, och Ebba Vidén samt Arvid Hjærtberg i dag. Vi hoppas de alla ska kunna komma fram utan svårighet, fastän våra båda floder mellan Tungkwan och här äro besvärliga att komma över. Skall bli roligt få träffa dem igen. Det skall också bli roligt få höra litet från yttervärlden. Tidningarna äro hindrade att komma både från Shanghai och Tientsin, så vi ha prenumererat på en Hankowtidning, men den är så liten och säger ej mycket. Någoting måste vi ju ändå få veta om kriget. I dag talades det om världskrig i tidningen. Må vi bli skonade från det. Men allt tyder på att det blir allt svårare, allt mera laglöshet och förtryck.

Till sist kanske jag skulle nämna, att allt som vi behöva till livets nödtorft stiger i pris allt mer, så det är ej lätt att få vad som behövs för oss själva och våra fattiga elever. Kaffe, te, mjölk och smör m. m., som vi annars få köpa från kusten, kan ej längre sändas in i landet, så det blir svårt att få tillräcklig näring av det slag, som vi utlänningar äro vana vid. Nämner detta för att påminna om en sida av de svårigheter, som kriget har med sig, men som hemma naturligtvis ej nämnes i tidningar eller radio. Att vi sakna posten, då vi ej kunna få höra något om eller från släkt och vänner hemma, det kan ni nog förstå. — Men det svåraste är ju lidandet för alla dessa, som nu lida så oerhört i detta land av nöd och lidande. Vi känna deras nöd som vår. Vi bedja Herren uppfylla sitt ord: "Han kan förvandla svarta mörkret till morgon" (Amos 5: 8). Må vi snart få uppleva det, i dubbel bemärkelse, andligen och i det politiska.

Gerda Gustavsson förenar sig med mig i hjärtligaste hälsningar till alla kända och okända vänner och förebedjare. Tack för allt!

Eder tillgivna

Ingeborg Ackzell.

Glädjande erfarenheter.

Ur ett privatbrev från Judith Hultqvist, skrivet i Juicheng den 28 sept.

Vad jag önskar jag kunde dela med mig litet utav glädjen jag känner just nu. Sedan en vecka tillbaka är bibelkvinnan, fru Jang, och jag ute i en by något över en mil ifrån staden. Vi bo i en ung änkas hem. För några år sedan var detta hem ett tillhåll för synd och last, ofrid och tråtor hörde till ordningen för dagen. Men så fick Gud med sitt genomträngande ljus komma in, det blev en hård kamp, men till slut måste mörkret vika för Hans klarhets ljus. Nu samlas här en liten skara troende till möten varje söndag.

Trots att det nu är i den bråda skörde-tiden komma de bittida och sent för att få så mycken hjälp som möjligt. Jag önskar jag kunde ge dig några glimtar av livet, sådant man får se det, då man bor så här mitt ibland folket. Nyss sutto vi, en hel liten skara kvinnor, ute på gården, det nu så välbekanta och fruktade ljudet av flygmaskiner hördes — en, två, tre seglade sakta förbi i luften. Fru Chao satt och såg så strålande ut, att jag undrade vad hon tänkte på, så kom det: "Kära ni, Gud vår Fader, sitter mycket högre än alla flygmaskiner". De orden gingo riktigt hem till våra hjärtan, och så fingo vi tacka Gud för den sanningen.

Grannarna mitt emot äro rika och mäktiga, i går var där ett fasligt liv hela dagen. Sonhustrun var sjuk och byns bästa trollkarl var där för att driva ut den onde anden. Men det lyckades tydligen mycket dåligt, ty sent i går kväll kommo de och ville ha medicin av mig. Ack, om de ville ta emot Herren, som ensam kan hjälpa! I e. m. ha vi varit och besökt en ung kvinna, som i våras avvandes från opium. Hon syntes då så helt vilja komma över på Guds sida, men nu har fienden fått grepp om henne igen, och hon har börjat använda opium. Då jag satt och talade med henne om Jesu kärlek till de förlorade, kände jag riktigt vilken fruktansvärd kamp det är mellan mörker och ljus.

Du förstår huru vi tacka Gud för att vi, då så mycken oro råder i landet, ändå i lugn och ro få vara ute ibland folket. Det är, som om vi ville gripa varje dyrbart tillfälle, mer än någonsin. Vi känna att tiden är kort, under allt få vi vara trygga i vår Faders händer. Jag är så tacksam över att jag är så kry att jag kan vara i arbete som vanligt. Tack för förbön. O, tröttna ej att bedja för mig och för oss alla här ute.

Arbete utan hinder.

"Han som är i eder, är större än den som är i världen". 1 Joh. 4:4.

Vi ha nu varit tillbaka i arbetet några veckor efter sommaren. Inte äro vi så säkra att få stanna kvar här i dessa tider av oro och nöd, men vårt hopp är, att vi denna gång ej skola behöva lämna arbetet och kineserna. Han, som är i oss, är större än alla svårigheter och allt mörker. Han, som givit budet: "Gån ut", har ock givit löftet: "Se jag är med eder alla dagar". Inte veta vi, vad som kommer att möta oss de kommande dagarna, men vi veta trösten, styrkan, glädjen och saligheten av att Han är här med oss.

Dopklass och stormöte äro nu över här i Hoyang. På grund av brådska på åkarna hade vi ej så många i dopklassen. 19 blevo döpta. Av dessa voro 9 kvinnor och flickor elever i skolan. Vi hade en liten stund med dem efter dopet. De strålade av glädje. Ibland dem var en gammal kvinna på 72 år. Hon var visst den lyckligaste av dem. Hennes oro den sista tiden har varit, att hon skulle dö, innan hon blev döpt. Hon kan ej läsa ett tecken, men en stor bibel har hon med sig på alla möten, och texten måste alltid någon hjälpa henne att finna. Då blir hon riktigt nöjd. Nu ville hon köpa en sångbok också. Vi tyckte, det var onödigt, då hon ej kan använda den, men det hjälpte ej. Sångbok måste hon också ha. Hon gick hem i går, stultande iväg på sina små, små fötter, men strålande lycklig. Ett stort tacke hade hon under ena armen och på den andra bar hon en korg

med bibeln överst. "Gud, för henne vidare framåt, närmare dig", suckade det inom mig, då jag följde henne med blicken.

Ibland dem som döptes voro ock två systrar, den ena nyligen utexaminerad från vår folkskola, den andra ännu kvar i skolan. Modern har varit troende i flera år. Huru väl jag minns, när hon först kom till mötena. Hon sökte sanningen, fast hon då levde ett så dåligt liv och hade ett sådant dåligt rykte, att vi blevo varnade, när vi ville besöka henne. Söndag efter söndag kom hon igen och var senare med på en kurs för kvinnor. Där talade Gud till henne om synd, och hon var i djupaste nöd. Men hon kom härligt igenom till frid, och ännu kan jag se den frälsningens fröjd, som hennes ansikte utstrålade, när hon fick nåd att tro löftena. Det var underbart få se hur verket sedan gick djupare och djupare. Hon har haft mycket att klara upp och bekänna, allt eftersom Guds Andé påminde henne. En tid frestades hon att återgå till sitt förra liv men vann seger och har sedan stått fast. Nu gav Gud henne den glädjen att få se två av barnen döpas. Det var en stor fröjd för henne. — Så växer skaran, visserligen sakta, alltför sakta, tycker jag ibland. Och dock, det är underbart få följa själarna och se hur verket går framåt och till seger.

Vårt stormöte var gott och jag prisar Gud för de dagarna. Flera av de yngre evangelisterna framburo härliga budskap. Gud talade. Under nattvardsstunden var Jesus så nära. Flera blevo den stunden rikt välsignade.

I dag börjar dopklass i Chenghsien, vår största utstation. Min kamrat, Astrid Löfgren, har rest dit för att med bibelkvinnans hjälp ta hand om kvinnorna i dopklassen. — Dessa två veckor skall jag samman med två bibelkvinnor försöka börja klasser för kvinnorna i staden för att hjälpa dem framåt. För flera av dem har det blivit ett stillastående, och ej, som det borde vara, ett växande i nåden. — Därefter börjar dopklass i Han-

cheng, dit jag hoppas få resa, om Gud leder det så.

Vi vänta stora ting av Gud och räknar med Honom. Han har sagt: "Se, jag vill göra något nytt". Give Han oss brinnande hjärtan att arbeta medan dagen varar! — Huru vi prisa Gud, att vi ännu, trots oron, får arbeta utan hinder.

Hoyang den 29 sept. 1937.

Ida Söderberg.

Till syföreningarne!

Yuncheng den 9 september 1937.

När syföreningarne nu åter samlas, ville jag gärna sända er alla en hälsning från Mienchih-Loning-Lusih distriktet och bedja, att arbetet där alltfört måtte få vara inneslutet i edra förböner. Såsom på de allra flesta andra platser, växla även skuggor och dagar där. Jag läste nyligen en skildring från ett distrikt nere i provinsen Shekiang, där nationalismens vågor gått höga under åren 1925—27, alldeles såsom i Mienchih, och huru man där skiljt sig från missionens ledning; men nu, tio år senare hade en helt annan ande kommit in bland dem därigenom att en enskild medlem fått ett nytt möte med Gud och fått vara till välsignelse för de andra. Den självständiga andan var kvar, men harmoni och samarbete satte nu sin prägel på det hela vid gemensamma konferenser och eljest.

En mörk slagskugga över många platser har varit den nöd, som under ett års tid orsakats av den ihållande torkan. Då emellertid distriktet är ungefär 300 kilometer från norr till söder, sträckande sig över bergshöjder och dalgångar, ha skördeförhållandena växlat mycket, men i allmänhet är det först i höst en ljusning syns inträda. Ett ihållande fuktigt väder under de sista månaderna har dels medfört utsikt om en präktig skörd, dels hotat att hindra dess mognad.

Då regeringen transporterat upp såd till de av torka hemsökta trakterna, har därigenom en ofantlig hjälp lämnats och en katastrof av samma slag som för sex-

tio år sedan kunnat undvikas. Men folkets köpstyrka är minimal. Missionen kunde detta år ej hjälpa de troende, och vad vi enskilda missionärer, ensamma eller med hjälp av enstaka vänner i hemlandet, kunnat träda emellan med, har syns såsom en droppe i havet. Själv tyckte jag mig stå inför samma problem som Filippus vid bespisandet av de femtusen männen på berget. Men under ett samtal i maj sade en man till mig:

"Om ni ej i höstas hade hjälpt mig med de där dollarne, hade jag icke klarat mig genom denna vinter. Men nu har det gått."

Då fick jag litet mera mod och tänkte: "Andra söker jag hjälpa till tro på Elias Gud i likhet med änkan i Sarepta. Kan jag då icke själv tro, att de små belopp jag kan lämna ut bliva välsignade på ett särskilt sätt?"

Och så har jag personligen sökt undersöka de enskilda ömmande fallen — för att ej bli bedragen — och jag tror, att det lilla med Guds välsignelse fått räcka långt.

Runt omkring Mienchih stad är det ett gruvdistrikt, och lanthuset är ofta skralt. När de troende där hörde, att missionen i år ej kunde träda emellan, bildade de en nödhjälpsförening och sände ut ett ömmande upprop till bättre lottade församlingar i andra provinser. Det gick över förväntan bra för dem: mer än tolvhundra dollar inflöto som svar på deras vädjan. Att fördela dessa medel kontant efter behoven skulle man ej lyckas uti, det insåg man. Men bibelstudier anordnades, och var och en av de troende, som infunno sig till dessa, fick äta sig mätt ett par gånger om dagen. Dessutom anordnades en gossasyl. Ledare för bibelstudierna blevo de många i församlingen, vilka genomgått högre eller lägre bibelskolor och nu voro hemma över sommaren.

Själv begav jag mig till Loning för att leda bibelstudier under den tid på sommaren, då folket hade ledigt. Femtio kilometer från Loning stad, inne bland bergen, ligger köpingen Farmorstemplet. Där ville man ha bibelstudium tolv dagar.

I Loning stad ville folk samlas i samma syfte sju dagar. På två andra platser bad man oss komma en vecka till vardera platsen; men då voro vi förhindrade. Till medhjälpare hade jag äldste Li Chen-teh från Loyang. Han hade en dubbeltimme två gånger om dagen och genomgick därvid en stor del av Hebreerbrevet. Jag hade en dubbeltimme i tidiga morgonstunden med ett studium över "Hjärtats hemliga avfall", sådant det visade sig i många av Juda konungars historia. En annan dubbeltimme per dag var ämnet "Gammaltestamentliga gestalter" med ledning av en tryckt studieplan, där frågor och diskussionsämnen angåvos. I Loning voro morgonstudierna "Skeppsbrott i tron och orsakerna därtill" enligt Timoteus-breven.

Farmorstemplet, efter vilket köpingen fått sitt namn och till vilket varje hus betalte årlig tomthyra, användes ej nu längre för sitt ursprungliga syfte. Liksom så många andra har det sekulariserats och användes till skola och till polis-kontor för den omgivande orten. Vi befunno oss där mitt inne i urgamla rövaretrakter, och jag såg med tillfredsställelse, att det fanns telefonförbindelse med staden, så att militär kunde rekvireras vid behov. För kapellets tillvaro hade vi att tacka en f. d. rövare, numera döpt kristen, vid namn Mellanskog, 62 år gammal. Han var "min och hela församlingens värd" vad lokalen beträffar. Maten lagades av deltagarna och var av allra enklaste slag: vattenvälling med litet spenatblad uti samt bröd. Den kosten var lika för alla och vid alla mål densamma. Jag köpte dessutom gurka, ägg och plonmon.

Jag bodde i ett hörn av kapellet på ett par träbockar upplagda plankor och med en av ålder svartnad tältduk såsom väg mot yttervärlden. Äldste Li bodde i Mellanskogs gamla rövarekula på den befästa branta höjden strax intill köpingen. Där höll Li varje afton husandakt med alla i hemmet och fick vara dem till stor hjälp. En kväll hade Mellanskog alldeles särskilt känt nöd över sitt gamla syndaliv, gråtit samt inför Gud och alla bekänt

många gamla förbrytelser. När jag hörde därom, kom jag att tänka på en förhärdad fånge i Sverige, som den kände Carl Andersson i Vaxholm fick nåd att föra till Gud. Överväldigad av sitt hemska syndalivs minnen låg fången tillsammans med Carl Andersson på knä inne i cellen, och den ena rysligheten efter den andra bekändes där inför Guds ansikte. "Lassa av, lassa av," sade Carl Andersson.

Ett par gånger stretade jag uppför den branta höjden för att se på den vidsträckta, underbart vackra utsikten. Mellanskog var den mest vakne och uppmärksamme av de 32 fasta deltagarna i bibelstudierna. Det var roligt att titta in i hans hem, och han bjöd mig stanna till kvällsmat. Rysligt skräpigt var hemmet — annat var ju ej att vänta — och maten var ju ej heller tilltalande, dock bra för att vara efter ett nödår; men Mellanskogs hjärtelag var förstklassigt. Det var ej nog med att han dukade fram de vanliga skålarne; han skulle också bjuda på sitt bravur-nummer: brylé-pudding. Flera ägg vispades samman i en skål; det hela sattes in i ångkokaren och fick stå där, tills äggstanningen fått en svagt grönaktig skiftning. Men i stället för att på västerländskt sätt ha bränt socker i botten eller på toppen skulle det vara cayenne-peppar här. Jag har ej vant mig vid denna starka krydda, utan när jag smakat på en liten smula därav, blir det som om eld kommit in i munnen. Jag behövde ej ljuset av det framsatta hemstöpta färtalg-ljuset för att förvissa mig om att detta var äkta brylé-pudding och icke västerländsk imitation.

Några dagar senare kom den godhjärtade gubben som vanligt en tidig morgonstund ner till vårt bibelstudium och hade då med sig en skål av den underbara rätten mig. När han gått, slog jag i tysthet bort pepparsåsen, sköljde med rent vatten och lät mig väl smaka.

Efter de tolv dagarnes slut ville Mellanskog ha mera av Guds ord och beslöt att följa med oss in till staden. Den största vänlighet jag där kunde visa honom var att låta fotografera honom. Vid

ett så högtidligt tillfälle behövde han ha något att hålla sig fast vid, och vad var naturligare än att gripa fast i Nya Testamentet? "Hållen fast vid livets ord," så står det ju i Fil. 2: 16. Och det ville Mellanskog i både inre och yttre bemärkelse.

Undervisning i Guds ord är vad vi framför allt behöva för församlingarne. Två unga män ha sänts från Loning upp till den tvååriga bibelskolan i Hungtung, ty två utexaminerades därifrån i maj. Bedjen för dem (2 Tim. 2: 2) och för allt arbete härute! 2 Tess. 3: 1, 2. Matt. 9: 38.

Eder i Herrens tjänst förbundne

Malte Ringberg.

Svenska Missionsrådets verksamhet år 1936.

Forts.

MISSIONSSTUDIEKOMMITTEN.

Svenska Missionsrådets Studiekommitté har våren 1936 genom sin sekr. arbetat i ett antal studiecirklar i Stockholm. Denna arbetsform är löftesrik och borde utnyttjas mer än vad hittills skett. På hösten deltog sekr. i ett möte anordnat av Folkskolan Vänner och Fria Kristliga Seminaristförbundet. F. ö. låg arbetet nere på grund av sekr:s sjukdom.

Herman Sandegren.

PRESSKOMMITTEN.

Följande artiklar ha under året utsänts till de tidningar, som varit abonnenter:

Folkvärlden och Guds-rike. Av Erik Folke.
Vad vill missionen? Av Herman Sandegren.
Missionen och de primitiva folken. Av Herman Sandegren.

Krig och mission. Av Karl Fries.

Missionens möte med kulturreligionerna. Av Herman Sandgren.

Var stå vi? Av Erik Folke.

Hednakristna som jag mött. Av Karl Fries.

Nutida missionsproblem. Av J. E. Lundahl.

Aktuellt från Indien. Av Sigfrid Alm.

De tidningar, som abonnerat på artiklarna, ha varit följande:

Jönköpings-posten, Eskilstuna-Kuriren, Smålandstidningen, Familjevänner, Sydposten, Nerikes-Tidningen, Göteborgs Veckotidning, Mis-

sionsförbundet, Kristianstads Läns Tidning, Gottlänningen, Kalmartidningen Barometern, Ulricehamns Tidning.

Till Internationella Missionsrådets tidskrift har som vanligt lämnats förteckning på nyutkommen svensk missionslitteratur.

Kassautgifterna ha varit följande:

Svenska Missionsrådet	Kr. 1.200:—
Nordiska Missionsrådet	" 100:—
Internationella Missionsrådet	" 2.587:—
Internationella Institutet för afrikanska språk	" 100:—
Svensk Missionstidskrift	" 300:—
Missionsstudiekommittén	" 300:—
Presskommittén	" 650:—
Kvinnokommittén	" 200:—
Missionsstatistiken	" 276:50
Diverse utgifter	" 451:72

Kronor 6.165:22

Revisorernas utlåtande.

Undertecknad, som anmodats granska Svenska Missionsrådets räkenskaper för år 1936, få efter fullgjort uppdrag avgiva följande utlåtande:

Räkenskaperna äro noggrant och ordentligt förda samt försedda med vederbörliga verifierationer.

Då vi vid revisionen funnit allt i sin ordning, föreslå vi, att ansvarsfrihet med tacksamhet beviljas för 1936 års förvaltning.

Stockholm den 13 april 1937.

H. Hellman.

Lisa Blom.

Under Guds välsignelse har Svenska Missionsrådet fått fullborda ännu ett verksamhetsår. Må Gud alltfört låta sin välsignelse följa detta arbete, genom vilket — om ock under ofullkomlighet och brist — Jesu bön om lärjungarnas enhet i någon mån håller på att förverkligas.

Stockholm i april 1937.

J. E. Lundahl.

Sekreterare.

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

Försäljning.

Såsom förut meddelats anordnar Syföreningarna för Svenska Missionen i Kina, Stockholm, *onsdagen den 24 nov.* försäljning på *K. F. U. K:s lokal, Brunnsgt. 3, Stockholm.* Försäljningen börjar *kl. 10:30 f. m.* Andaktsstunder: *kl. 12 m.* missionsföreståndare *Erik Folke*, och *kl. 7:30 e. m.* missionär *Martin Bergling.*

Gåvor, även in natura, mottagas tack-samt under nedanstående adresser samt på *S. M. K:s exp., Drottninggt. 55.*

Doktorinnan *Maria Berg*, Hantverka-gatan 28.

Fröknarna *M. och N. Cavalli*, Öster-malmsgatan 72, 4 tr.

Fru *Bell Fries*, Soltäppan, Storängen.

Fru *Hanna Hallström*, Odengatan 26.

Fru *Mina Johansson*, Auravägen 10, Djursholm.

Fröken *Teckla Liljeqvist*, Norrtullsg. 55.

Fru *Olga Magnusson*, Garvare Lun-dins Gränd 3.

Fru *Mary von Malmberg*, Engel-brektsgatan 13.

Fru *Beda Redell*, Upplandsgatan 28.

Fröken *Thyra Sandstedt*, Vesslevägen 40, Ålsten.

Överstinnan *Louise Tottie*, Storängen.

Fru *Karin Wennerström*, Lidingö.

Gåvor avsedda för "Kinalänkens bord" mottagas på *S. M. K:s exp.*, varvid sär-skilt bör angivas, om gåvorna äro avsed-da för detta bord.

Hans Stjärna i Östern.

34:e Årg.

Redigerad av *Erik Folke.*

Innehåller:

Julens budskap. Av fil. d:r *Karl Fries.*
Julminnen från Kina. Av sekr. *M. Lin-dén.*

Fattig med dock rik. Av fru *Mimmi Folke.*

Minnen och intryck från konferensen i Keswick 1937. Av missionär *August Berg.*

Kronan blott vinnes i strid. Av missions-förest. *E. Folke.*

Något om S. M. K:s fält genom 40 sek-ler. Av missionär *Joh. Aspberg.*

Sändebud till Sinims Land.

Några minnen. Av fru *Dagny Bergling.*

Några märkesdagar i bibelskolan i Tali. Av fröken *I. Ackzell.*

Det kvinnliga gästrummet. Av fru *Ing-rid Aspberg.*

Levandegjorda med Kristus. Av missio-när *Åke Haglund.*

Endast en tiggare. Av fröken *Dagny Nordgren.*

18 månaders fångenskap bland kommu-nister. Av missionär *Morris Bergling.*

"Det skall icke återkomma fåfängt". Av fru *Ingrid Malm.*

Vingården i Baal-Hamon. Av missio-när *Selfrid Eriksson.*

Rekvireras från Svenska Missionens i Kina Förlag, Drottninggatan 55, *Stock-holm.* Pris: häftad 1:50; kart. 2:—; klotb. 3:—. Vid köp av minst 5 ex. läm-nas 25 % rabatt. Ej fraktfritt.

REDOVISNINGAR

för medel inlutna till "Svenska Missionen i Kina" under oktober 1937.

Allmänna missionsmedel.			
1334.	H. H., Virserum, "Herrens tion-de"	30:—	
1336.	K. W., Hemse	5:—	
	1337.	E. L., Nystrand	20:—
	1338.	Brånsta söndagsskola	25:—
	1339.	E. L., Malmö, Rom. 8: 1, Joh. 3: 1, 2.	300:—

1340.	Testamente efter avl. fru Maria Kjellberg, Münsterås	823:93	1401.	Onämnd deltagande vän	10:—
1341.	S. o. M. S., Östersund, till Hanna Wangs underh.	200:—	1402.	R. B., Skelleftehamn, "tionde"	10:—
1342.	B. o. K. L., Stockholm	30:—	1403.	G. J., Jkpg	11:60
1343.	"28/9 till Arvid Hjærtbergs underh.", gm A. H., Eksjö	25:—	1404.	L. M. F., till Frida Prytz o. Maria Nylins underh.	900:—
1344.	J. A., Söderhamn	100:—	1405.	K. E., G:la Uppsala	20:—
1345.	"En länk", gm A. B., Skellefteå	50:—	1406.	D. P., Tingsryd, på tacksägelsedagen	10:—
1346.	"Försäld oljemålning," gm d:o	35:—	1407.	M. U., Lista	10:—
1348.	"En länk"	10:—	1408.	H., Skellefteå	10:—
1349.	Offerkuvert fr. Köping, gm A. J.	35:—	1409.	I st. för blommor till Ebba Bergs bår, fr. "Bror"	5:—
1350.	Missionsink. fr. Framnäs, gm d:o	100:—	1410.	Koll. Östanå 1/10	6:85
1351.	Kinalänkarnas sparb. tömning, Klippan till Hanna Erikssons underh.	125:—	1411.	N. P., Broby	2:—
1352.	O. H., Karlskrona	25:—	1412.	L. O., d:o	10:—
1353.	G. R., Jkpg, gm A. S.	10:—	1413.	Koll. i miss. huset, Boalt	5:13
1354.	C. U.	10:—	1414.	D:o i Killeberg	12:80
1356.	"Fars o. Mors minne"	75:—	1415.	P. O., Hästsveda, resebidr.	4:—
1357.	M. O., Mariestad, "födelsedagsblommor"	20:—	1416.	A. K., Osby	20:—
1358.	I. H., Smål. Taberg, gm S. S., Rödjenäs	5:57	1417.	Betelfören., koll., Glimåkra	18:83
1359.	Onämnd, gm d:o	15:—	1418.	Koll. i Broby	17:95
1360.	E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh.	100:—	1419.	Baptistförsaml. koll.	5:—
1361.	S. J., Örebro	400:—	1420.	A. B., Glimåkra	1:—
1364.	Ebbas sista gåva, gm O. B., Örebro	30:—	1421.	H. o. I. J., Gbg	30:—
1365.	S. o. O. B., "med tacksamhet för vad Ebba varit"	100:—	1422.	Koll. vid L. Bloms besök, gm T. E., Huskvarna	78:—
1366.	A. o. S. H., "till Ebbas minne"	5:—	1423.	I. P., Vejbyslätt	10:—
1367.	"Tackoffer" vid I. o. J. Aspbergs besök på Adelsö	52:—	1425.	V. J., Stockholm	50:—
1370.	H. F., Uttersjöbäcken	10:—	1426.	"Herrens del"	50:—
1371.	E. o. J. R—n, "Genom tron"	75:—	1427.	"Herrens"	5:—
1372.	A. W., Sparb.	17:80	1428.	L. G., Käge	3:75
1373.	Kinesernas Vänner, Värnamo	200:—	1429.	Koll. vid gudstjänst i Solmyra 18/7	3:70
1374.	Onämnd deltagande vän	22:—	1433.	"Ett löfte"	10:—
1375.	H. R., Uppsala	15:—	1434.	G. o. E.	100:—
1376.	L. U., "tackoffer"	100:—	1435.	J. G.	50:—
1377.	C. G., Skellefteå, till Estrid Sjöströms underh.	100:—	1436.	Koll. på Yngl. fören. Jkpg	158:68
1380.	H. S., Munksund, gm A. R.	20:—	1437.	K. O., Kristianstad	2:75
1381.	E. S., Kumla	10:—	1438.	K. F. U. K., d:o resebidrag	15:—
1382.	J. N. gm A. L., Kläckeberga	10:—	1439.	Kinalänkar i Lund	20:45
1383.	Offer vid Kalmarkretsens Kinamöte gm d:o	40:—	1440.	Koll. vid möte på K. F. U. K., Malmö	26:87
1387.	T. S., Sala	10:—	1441.	Kinalänkarna i Malmö, Offerstund 13/10	185:—
1388.	E. J., d:o	3:—	1442.	Koll. på Ungd. förb. Malmö	34:—
1389.	F. J., Karlskoga	10:—	1443.	A. N., d:o	50:—
1390.	K. o. E. R., Jkpg, till fru Augusta Hanssons minne	10:—	1444.	Koll. på Malmö K. F. U. M:s syfören.	35:—
1391.	S. S. o. L. Ö., Skellefteå	10:—	1445.	Kinakretsen, d:o	100:—
1392.	M. Ö., d:o	5:—	1446.	E. L., d:o	2000:—
1394.	Ch. T., Storången	100:—	1447.	Koll. i Häverödal vid Elna Lenells besök	7:82
1395.	E. F., Äppelvik	50:—	1448.	Vänner i Mörön, till Selfrid Erikssons underh.	20:—
1396.	H. J—n	25:—	1449.	"En länk", Norrköping	50:—
1397.	M. G., Umeå	10:—	1450.	Kinakretsen i Luleå	18:50
1398.	E. o. E. W., Skellefteå, "Herrens del"	50:—	1451.	Tostarps Syfören.	60:—
			1452.	A. H., Ursviken, "en liten gåva till missionen" gm A. B., Skellefteå	25:—
			1454.	H. N., Skellefteå, till Maja Lundmark o. Estrid Sjöströms underh.	50:—

1455. S. W., Norrköping	5:—	1510. Koll. i Kvidinge	51:10
1456. Koll. Norderön 11—12 okt	30:—	1511. E. o. P., med anledn. av L. Bloms föredrag i Kvidinge	10:—
1457. D:o Kövra 13/10	11:92	1512. M. B., Hjo	23:35
1458. D:o Mattmar 14/10	8:—	1513. "Hembudsdagen 23/10 1921" ..	10:—
1459. D:o Undersåker 15—16 okt. ..	54:25	1516. G. L., Hova, gm H. B.	25:—
1460. D:o Kyrkan, Östersund 17/10 ..	35:—	1517. I st. för blommor vid Kr. Wallströms bår gm d:o	5:—
1461. D:o Luth. Bönhuset, d:o	20:—	1518. "I Jesu namn" gm d:o	5:—
1462. M. o. J. M.	100:—	1519. F. S., Kumla, "Minnesgåva 25/10 1926—1937"	20:—
1463. Del av testamente efter avl. fröken Sigrd Uddenberg, Sthlm 1919:79		1520. K. B., Tranås, "Missionsäppleträd"	10:—
1464. A. O., Norderön	50:—	1521. "Vadstena"	10:—
1465. I. H., till Martin Markgrens underh.	20:—	1522. K. G. O., Mariestad, "födelsedagsblommor"	15:—
1466. Insaml. medel i Häggenås vid Joh. Aspbergs besök, gm M. M.	25:—	1523. G. H., Luleå	15:—
1467. A. L., Hidingebro	5:—	1524. R. Ö., Delsbo, "procenten till Herren"	15:—
1468. Kinakretsen, Skelleftehamn, till Martin Markgrens underh.	90:—	1525. A. K., Sprängsviken	2:50
1469. Visby Femöresfören.	22:75	1526. D. U. F., symöte hos S., gm J. J., Gisselås	30:—
1472. B. J., Klippan, i st. för blommor vid Ebba Bergs bår	5:—	1527. Söndagsskolans sparbössa vid H. Wangs besök, gm d:o	15:—
1473. Länkarna, Gbg, till C. G. Nordbergs o. Gösta Goës underh. ..	19:55	1528. E. M., Stockholm	20:—
1474. I. J., Flugeby	20:—	1529. Fam. S., Björköby, "Herrens del"	300:—
1475. Kinakretsen, Norrköping, i st. för blommor vid Emma Forsells bår	14:—	1530. A. P., Skattungbyn	10:—
1476. Askims Kyrkliga syfören., till Gösta Goës underh.	100:—	1531. K. W., Hemse, "en liten skärv" ..	2:—
1477. I. K., Katrineholm	25:—	1533. F. B., Sollefteå	10:—
1478. L. M. gm I. B., Öjebyn	10:—	1534. L. O., Adelsö	50:—
1479. Koll. i Grytgöl	20:—	1535. A. S., Gbg	50:—
1480. S. T., Maspelösa	25:—	1536. K. S., Vinslöv. "Åt Herren" ..	20:—
1481. Koll. i Ölmostad	10:—	1537. A. G. W., Gränna	50:—
1482. D:o i Norra Skärstad	10:45	1538. Testamente efter avl. fröken Hanna Persson, Göteborg	313:02
1483. D:o i Tenhult	20:—	1539. K. F. U. K., Obbola	50:—
1484. Källeryds Mfg, resebidrag	3:—	1540. H. T., Bjursås	5:—
1485. Koll. i Fredriksdal	22:—	1541. G. S., Färnabruk	10:—
1486. A. o. E. J., d:o	10:—	1542. B. P., Undersåker, "med tack för givande dagar på Norderön" ..	5:—
1487. Koll. i Malmbäck	32:10	1543. "Dalecarlian"	24:—
1488. Miss. fören. Hok, resebidrag ..	2:—	1544. "Onämnd" gm H. W.	50:—
1489. B. T., d:o	5:—	1545. Vänner i Ottsjön, gm M. M. ..	6:17
1490. K. S., d:o	20:—	1546. "Herrens"	10:—
1491. Koll. i Hörle	21:10	1547. C. Th. o. V. E., Kumla	100:—
1492. Miss. fören. Hagshult, resebidrag	11:—	1548. J. A. V. P., Mönsterås, "extra till fältet"	50:—
1493. G. o. A. A., d:o	10:—	1499. "Onämnd"	50:—
1494. Koll. i Bor	20:—	1500. Föreningen Senapskornet, Lidköping	50:—
1495. D:o i Skillingaryd	30:10	1501. G. A., Nykvarn, till I. Ackzells underh.	35:—
1496. Sparbössa i Malmö, hopsamlade tionde m. m., gm H. T.	12:51	1503. "Onämnd"	1:—
1498. Koll. på Lundakretsen 15/10 ..	57:05	1504. E. D., Göteborg	100:—
1499. L. H., "Herrens tionde"	6:60	1505. G. J., Jkpg, gm A. S.	5:—
1500. A. G., Malmö	30:—	1506. Koll. vid Hanna Wangs besök i Laxviken 27/10	65:52
1501. Koll. på K. F. U. K., Trelleborg ..	62:80	1507. Uppsvenska distr. av K. F. U. M., till Morris Berglings underh. ..	580:—
1502. D:o på Luth. Mfg., Ystad	27:—	1508. A. P., Klippan, hjälp till frakt ..	10:—
1503. Fam. F. A. S., Hedvigsdal	35:—	1509. Koll. på K. F. U. K., Klippan ..	82:85
1504. Koll. i Ängelholm	63:35		
1505. De ungas syfören., Åstorp	50:—		
1506. Koll. i Åstorp	20:55		
1507. A. E., Hälsingborg	5:—		
1508. Koll. på K. F. U. K., d:o	73:—		
1509. Onämnd. Kvidinge	10:—		

1560.	Sparb. medel m. m. fr. Bjärnum, gm A. N.	20:—	1386.	"T. T. B. G.," till Malte Ringberg att anv. efter gottf. gm A. A., Djursholm	200:—
1561.	Resebidr. fr. d:o, gm d:o	10:—	1393.	W., för Feng Chuen Yung	77:76
1562.	Koll. vid missionsafton i Vittsjö	113:45	1399.	E. o. W. L., Skellefteå, till barh. i Sinan, gm A. B.	25:—
1563.	"Gud är kärlek"	10:—	1400.	M. I., till d:o gm d:o	10:—
1564.	Koll. i Ljungby	22:58	1424.	E. L., Stehag, till de hung. i Kina.	10:—
1565.	H. B., d:o, tillägg till koll.	5:—	1430.	Mossby Kyrkl. syfören., till Maria Petterssons barnh.	100:—
1566.	Kinakretsen, Eksjö, extra gåva till Arvid Hjærtbergs underh.	58:60	1431.	E. O., Lund, till Estrid Sjöström, att anv. efter gottf.	10:—
1567.	A. H., d:o, 26/10, till d:o	30:—	1432.	D:o, till Åke Haglund, för d:o	10:—
1568.	"Herren är trofast"	20:—	1453.	B. L., Stocksund, till Maria Petterssons barnh.	100:—
1569.	Kinamissions Vänners syfören., Vetlanda	62:—	1470.	E. S., till Maria Petterssons barnh., gm M. S., Visby	10:—
1570.	A. P., Vetlanda, "Tack"	25:—	1471.	Länkarna i Katrineholm, till I. Ackzell, att anv. efter gottf. ...	16:04
1571.	Koll. i d:o 30/10	145:85	1497.	I. B., Öjebyn, till barnh. i Sinan	20:—
1572.	"Tackoffer" till C. o. E. Bloms underh.	200:—	1514.	En vän i Lappland, till Hanna Wang att anv. efter gottf. Jes.	65:18
1573.	Koll. i Mörteryd 31/10	65:40	1515.	M. M., Sthlm, till Hugo Linder, att anv. enl. överensk.	50:—
	Kronor 14.483:24		1532.	E. L., i st. för blommor vid Rut Anderssons bår, till arb. bland barn, gm A. B., Skellefteå	5:—
			1552.	C. Th. o. V. E., Kumla till barnh.	100:—
			1574.	E. S., Ljungby, till I. Ackzell för barn- o. kvinnoarbetet	300:—
				Kronor 2,115:80	
				Allmänna missionsmedel 14,783:24	
				Särskilda ändamål 2,115:80	
				S:a under okt. mån. 1937 Kr. 16,599:04	
				<i>Med varmt tack till varje givare!</i>	
				"Jag är Herren, din Gud, — som säger till dig: Frukta icke, jag hjälper dig." Jes. 41: 13.	

INNEHÅLL:

I haven kommit till Sions berg. — Från Red. och Exp. — Bröllop och bröllopsresa. — Från missionärerna. — Sv. Missionsrådets verksamhet 1936. — Försäljning. — Hans Stjärna i Östern 34:e årg. — Redovisning.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.

Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

ETT GLÄDJEHUDSKAP.

Herren kommer! Detta är adventstidens gamla och dock ständigt nya budskap till människors barn. Under gamla förbundets mörka natt var det den lysande stjärna, som ingöt mod och hopp hos profeterna och Herrens fromma. I tidens fullbordan talade Frälsaren själv allvarligt uppfordrande men ock löftesrikt och trosstärkande till de sina om sin andra återkomst. Vid himmelfärden fingo de sörjande lärjungarna det tröstefulla löftet, att Jesus skulle komma igen på samma sätt som de sett honom fara upp till himmelen. Och den urkristna församlingens bekännelsemod och ståndaktighet under förföljelse och lidande förstå vi först då vi besinna vad den brinnande tron på och förkunnelsen av Herrens återkomst betydde för dessa första kristna. "Så trösten varandra med dessa ord", säger aposteln till tesalonikerna.

Sedan dess har Kristi kyrka över all världen genom sin existens och sitt budskap velat förkunna inte endast att Herren har kommit en gång utan också, att han skall komma tillbaka. Han skall komma för att hämta hem till sig sin församling, sin brud, och han skall komma vid tidernas ände som den rättfärdige domaren och den segrande konungen i sin härlighet och upprätta sitt eviga rike, sedan han triumferat över alla sina fiender och mörkrets makter. Kristendomens stora budskap är således budskapet om Herrens Advent, om Herren som kommit och Herren som skall komma. Detta budskaps framgång i hednavärlden i dag och dess segermakt över folkens religioner beror på att det är ett levande budskap om en levande Herre, som förmår nedslå alla de tankesystem och människoverk och mörkrets makter, som fångat arma människohjärtan men

FRÅN

 REDAKTION OCH EXPEDITION

Ny kommittéledamot. Till den vakanta suppleantplatsen i Kommittén har invalts Komminister Johan Hoff, Stockholm. Vi äro tacksamma för denna förstärkning i vårt arbete och bedja Gud välsigna hans ingång bland oss.

Komminister J. Hoff.

Telegram har anlänt från Hongkong, som meddelar, att fröken Judith Hultqvist var för svag att anträda hemresan. Hon vårdas nu på Matilda sjukhus i Hongkong. Adr. Matilda Hospital, Hongkong.

likväl måste kapitulera inför döden, ty den är syndens lön. I Kristus möter hedningen Livets Herre, som vunnit en evig seger över synd och död och som för evigt skall behålla segern. På missionsfälten se vi därför kanske tydligare än annorstädes, att budskapet om Herrens ankomst är ett glädjebudskap som ständigt ånyo visar sin verkliga innebörd, där det mottages i ett ödmjukt och troende hjärta. Ja, ett glädjebudskap har adventstidens budskap alltid varit, och det kommer att så förbliva, ty därtill var det ämnat av Gud. Och dock: detta glädjebudskap har varit och kommer även att förbliva

Läget i Kina. De sista underrättelserna från fältet av den 16 okt. meddela, att då var verksamheten ännu i full gång. Förberedelser pågingo för stora möten. Den kände kinesiske evangelisten dr Sung väntades till Yuncheng att medverka vid dessa möten. En inskränkning i verksamheten hade gjorts genom att tälten ej uppsatts, för att ej tilldraga sig uppmärksamhet från fientliga flyget.

Bönemötena fortsätta som vanligt, i Betesdakyrkan tisdagar kl. 7 e. m. och på vår expedition fredagar kl. 2 e. m. Vi behöva endräktigt och uthålligt anropa vår Gud om hjälp och skydd för våra syskon i Kina, och att Gud i förbarmande ville sätta en gräns för den svåra hemsökelsen därute.

Även behöva vi bedja för alla Guds medarbetare härhemma att vi, var och en, må vara villiga att göra vad Gud bjuder oss.

Kinalänkarna i Stockholm samlas på S. M. K:s expedition *torsdagen den 2 dec. kl. 7 e. m.* Välkomna!

Länksammandragning och offentligt möte äger rum i Linköping *söndagen den 28 nov.*

ett sorgens och domens budskap för många. Orsaken härtill känna vi alla.

Det mörknar alltmör över vår gamla värld, då vi nu än en gång få fira Advent och minnet av vår Frälsares födelse. Men ända sedan fordomtina har budskapet om Herrens ankomst just under de mörkaste tiderna visat sin klaraste glans och blivit till glädje, hopp och liv för otaliga människor. Därför få vi ta emot det som ett glädjens budskap även i år.

"Se, jag kommer snart, håll fast det du har, så att ingen tager din krona." Upp. 3: 11.

J o h. A s p b e r g.

Missionens höstmöte.

Missionens sedvanliga offentliga höstmöte hölls onsdagen den 3 nov. å Brödra församlingens lokal.

En förtätd allvarsfylld ande var råddande. Kinas nöd lades på de närvarandes hjärtan på ett ovanligt starkt sätt.

Dr Fries talade över orden i Rom. 8: 18—25 och påpekade, att det som säges i denna text kan i sin helhet tillämpas på Kina i denna tid. Det finns ej många därute, men några, som lärt känna Jesus Kristus som sin och världens Frälsare och som kunna bruka Paulus ord om sin trängtan efter Guds härlighet men som få nöja sig att vara frälsta i hoppet och bida efter löftets uppfyllelse. Ståndaktighet utmärker det kinesiska folket, ej minst dem som blivit delaktiga av Guds kärlek. Brittiska och Utländska Bibelsällskapets kolportörer få under sina vandringar för utspridande av biblar och bibeldelar ofta utstå svåra strapatser, ja, överfall, men de fortsätta frimodigt sitt arbete och utföra ett välsignelsebringande arbete. Under de sista 25 åren ha genom Bibelsällskapet spritts 88 1/3 miljon biblar och bibeldelar, och det betyder att de också lästs. Den kines som köper en bok, han läser också det han köpt. Ha vi icke rätt att tro att denna läsning banat vägen för Guds rike. Men även bland dem som ej lärt känna Gud finnes ståndaktighet. Nationalismen och kärleken till hemmet visar sig i ett oryggligt mod just nu.

Vi, som få räkna med andra krafter, vi blicka fram mot framtiden med hopp, mot den tid då Gud fullbordar de planer han uppgjort. Vi måste tro att Gud allfort sitter vid styret och skall fullborda vad han begynt. Men vägen går genom lidande till seger, som Paulus säger. Vi få dock ej nöja oss med att det är ett lidande som fallit över andra utan själva ta på oss detta lidande som andra få genomgå. Det är vad som framgår av orden i Hebr. 13: Vi skola tänka på dem som äro i fångenskap, och av vad som står i Gal. 6:2: Bären varandras bördor. Vi få ej anse oss urarva utan kom-

ma ihåg att vi måste hjälpa dem. Vi ha stora förpliktelser mot våra kinesiska bröder i denna nödens tid. Det behövs förbön så som aldrig förr.

Vi måste hålla fast vid att det var för att vara en frälsare som vår Frälsare kom hit, hans lidande och död var för våra synder och han uppstod som en segrare. Han smakade döden, en död för alla, också för Kinas folk liksom för oss. Må vi ej förlora vår frimodighet i hoppet.

Missionssekr. *Martin Lindén* talade därefter något om det nuvarande läget i Kina och läste utdrag ur brev som kommit från fältet just då. Visst är läget i Kina allvarligt, men fulla av frimodighet stå alla de våra ännu kvar i arbetet. Men vi måste alla inför Gud ransaka oss om vi, var och en, verkligen gjort vad vi kunnat för att sprida evangelium till Österns länder. Äro vi verkligen så trogna och uthålliga i bönen för missionärerna och för deras arbete, som Gud kan ha rätt att vänta, ja, fordra av oss? Må det få bli en verklig hjärteransakan och en personlig uppgörelse mellan oss och vår Gud. Vi kristna folk, ha fått så oändligt mycket av Gud, hur ha vi förvalt det?

Härefter vidtog en stund då många böner uppsändes till Gud, bön om förlåtelse för våra missionssynder och bön för hela Kinas folk, för Guds verk därute och för hans tjänare, som stå kvar i arbetet trots all oro och fara.

Efter ett samkväm avslutades mötet av pastor *Erik Marx*. *H. B.*

Länksammandragning och möte i Uppsala.

Söndagen den 7 nov. var en stor dag för Kinalänkarna i *Stockholm*. Vi voro då inbjudna till Kinalänkarna i *Uppsala*. En ganska stor grupp, 18 stycken, voro vi, som anlände till Uppsala vid 10-tiden och gingo upp till Domkyrkan för att övervara högmässan. Det är högtid att få komma in i detta stora tempel och se det fullsatt av en lyssnande menighet. Att Uppsala är "Ungdomens stad" synetes även i kyrkan. Det finns hopp för

Sverige, så länge ungdomen fylkar sig kring Gud. Alla Helgons dag var det, och vi fingo lyssna till en predikan om den salighet, som väntar Guds kämpande skara.

Efteråt voro vi inbjudna till Vindhems församlingshem, där det var anordnat kyrkkaffe och därefter Länkmöte. Kinakretsen i Uppsala var också inbjuden och närvarande.

Missionsföreståndare *E. Folke* talade om att vi ha en stor skara kineser med i den lovsjungande skaran. Många av dem ha aldrig hunnit att genom dopet tagas in i församlingen härnere, innan de fått gå in i härligheten. Vi ha ofta fått höra om deras härliga ingång, som fått bliva en väldig predikan för hedningarna.

Efteråt nämndes namnen på alla de Länkar, som också stå med på Sions berg. De ha gått förut, nu stå de och vänta på oss.

På e. m. var det offentligt möte i Vindhems församlingssal, vilken var fullsatt. Missionsföreståndare *E. Folke* talade om "Stridens dag" som varit och som fortsätter in till denna dag. Det är en kamp att predika evangelium i hednaland, men det är en kamp som för till seger. Huru svårt och omöjligt det sett ut mången gång, och kan se ut nu, Guds rike går dock fram. Dörrarna stå öppna för evangelium och själar frälsas. Genom lidandet fostras det en trosstark församling i Kina, som är villig att lida och offra, ja, även livet för sin tro. Kristi kyrka i Kina är en martyrkirka, därför är den så fast, som den är.

Fröken *Lisa Blom* talade därefter om hur Gud talar på många olika sätt till sitt folk och hur viktigt det är att vi lyssna efter hans budskap. Flera exempel på hur Gud rent personligt tar sig an vår Mission och om hur han talat med sina tjänare om behoven för arbetet, om hur dessa fyllt sina händer med gåvor och burit fram dem, lämnades.

Efter ett samkväm återvände vi så till Stockholm glada och tacksamma för denna underbara dag i Herrens gårdar.

H. B.

Seminarielever i byarbete.

I evangelist-seminariet i Yuncheng är målet att ej blott giva de unga teoretisk kunskap i Ordet. Det gäller också att i praktiken omsätta vad de fått inhämta och uppleva. "I haven fått för intet, givven för intet", är vår lösen. I regel ha om åren de studerande tilldelats bestämda arbetsuppgifter, verksamhetsfält, som de ansvarat för under hela läsåret.

Under studieåret 1934—1935 voro 30 elever inskrivna i evangelistseminariet: 16 mestadels äldre män i 2-åriga bibelskolan och 14 i den fullständiga 4-åriga seminariekursen. Varje vecka skulle de förutom sina studier i regel leda två möten eller ansvara för andra uppgifter i praktiskt församlingsarbete. De flesta tjänstgjorde på söndag förmiddag såsom söndagsskollärare. Ett par fingo på sin lott att besöka fängelset i staden och tala till fångarna. Fängelsedirektören hade under många år välvilligt mottagit evangelister och missionärer att predika där och samtala med de många inom fängelsets murar. Under årens lopp hade en ej så liten skara kommit till tro. Även några livstidsfångar och dödsdömda ha på allvar lämnat sina hjärtan åt Gud och begärt dopet. Lagens arm kunde ej annat än döma dem. Men deras själar voro ännu föremål för Guds nåd. Deras hjärtan kunde få frid mitt i allt eländet. Fångvaktarna kunde berätta om, hur den eller den fången blivit förvandlad i hela sitt uppträdande mot vakter och medfångar. "Vi arbeta ju för samma mål", sade en dag fängelsedirektören. "Vårt mål är att skapa goda människor. Lagen söker genom straff nå detta mål. Ni genom predikan och föredöme. Kanske Edert sätt är det bättre", medgav han.

Åtta andra grupper av elever fingo som sin huvuduppgift att varje vecka besöka olika byar. Var och en av dessa grupper fick på sin lott omkring fem

byar, som de skulle ansvara för under året. En äldre elev eller lärare utsågs till ledare för varje skara.

Många byar hade ej på länge fått besök av evangelister. Där fanns kanske ingen enda troende. I andra byar funnos enstaka kristna, som troget följt sin Herre. De kunde ej alltid konsten att läsa. I somliga fall voro släktingarna motståndare till läran. Dessa ensamma kristna vandrade en mödosam väg, ofta hånade och förföljda av den hedniska omgivningen.

Vi funno i en by en stackars kvinna, som förr varit en varm kristen. Hon döptes omkring 15 år tidigare, men mannen och de övriga i hemmet, svärföräldrar, svågrar och svägerskor, stodo emot henne. Under många år hade hon fört en modig kamp för sin tro. Men till sist hade motståndet blivit henne för starkt. Hon orkade ej längre gå den långa vägen till kapellet i staden. Hon kunde ej läsa Guds ord i hemmet. Nu var hon nästan som ett andligt vrak. Förtvivlan och resignation stod att läsa i hennes anletsuttryck. Ingen hade förstått henne under dessa långa, tunga år. Hedendomen höll på att tränga ut den sista gnistan av evighetshopp, som hon ägde.

När jag fick höra om henne, gick jag följande söndag själv med denna grupp för att få träffa henne. Tidigare hade hon varit nästan apatisk, då eleverna talat med henne. Nu riktigt darrade hon av rädsla vid att åter få se en utlänning. Jag hade svårt att genast komma till tals med henne. Men vi bådo för henne. Så småningom öppnade sig den slutna kalken. Hon var glad över att åter få inneslutas i sin himmelske Faders eviga kärleksomsorg. Åldern hade tårt hennes drag, men hon kunde åter tacka Gud för att hon ej blott fått komma åter till livet i Kristus utan att en hel skara i byn börjat lyssna till sanningens ord. Det lilla utsädet började bära frukt.

En grupp elever fick sitt lilla arbetsfält västerut utefter bussvägen till Tungkwan. Ledaren för gruppen hette Li. En större bys andliga nöd låg särskilt på

hans hjärta. När han första gången kom dit, blev mottagandet ganska kyligt. Ej många lyssnade till hans förkunnelse. Den trosfriska sången från den lilla skaran seminarister förklingade alldeles ohörd. Man sysslade var och en med sitt. Ett par män tröskade på planen. En gård-farihandlare bjöd ut sina tyger och klämtade i en gong-gong. En skoflickare stojade och skämtade med sina kunder alldeles intill den ivrige predikanten. Man skrattade och pratade. En och annan började visserligen höra på litet vad talaren hade att säga, men skaran var ej stor.

Li fortsatte dock verket i bön och tro. Söndag efter söndag vandrade han den långa vägen till byn. Han och kamraterna bådo i sina hjärtan, att Guds ord skulle hava framgång. Snart blev man mera intresserad. Predikanten hade ju något att säga dem. Lis starka sida var att skildra avgudarnas oförmåga att hjälpa. Jag har väl aldrig hört någon kines med sådan kraft och övertygelse beskriva, hur litet de stackars avgudarna förmå. Själv hade talaren i 30 år prövat deras list och ränker. Nu kunde han av egen erfarenhet tala om dem. De satt där i templen i sin målade stass, lera var deras kropp, fula och grymma sågo de ut. Hade någon verkligen fått hjälp av dem. Själv hade predikanten försökt sig på litet av varje; han hade anropat Buddha om nåd och hjälp, han hade prövat köksgudens bedrägerier.

Jag ville ej uppmuntra eleverna att alltid framföra det kristna budskapet på detta sätt. Men det låg så nära till för Li. Det var hans sätt. Ty när han nedgjort folkets tro på avgudarna, målade han i klara färger Guds nåd i Kristus Jesus.

Byns folk blev allt mer intresserat. Man riktigt längtade efter söndagarna. Ja, man kom Li till mötes, man bjöd honom och hans kamrater på mat, man upplät byns skola till samlingslokal. Snart utvidgades arbetet ännu mera. En regelbunden söndagsskola begyntes. Varje söndag hölls alltså både söndagsskola och gudstjänst. Efter predikans slut fort-

satte de privata samtalen, då mången fråga om Guds ord, om utlänningarna och församlingen, klargjordes. Det gällde, att taga personlig ställning till Kristus.

Vid nästa stormöte i Yuncheng infann sig en stor skara från de olika byar, eleverna besökt. De antecknades för bibelklasser för att på allvar komma in i Guds ord. Följande års stormöte hade jag den stora glädjen att få taga in i församlingen ett par av dessa nykomna. Senare ha ännu flera från detta byarbete vunnits och införlivats med Guds församling.

"När dina vittnen komma med evangelium,

Låt öknerna grönska, blomma,
Giv liv i öde rum!
Och när de allt försaka,
När stigen törnig är,
Låt dem dess mera smaka
Din ljuvhet, Jesu kär!"

Morris Bergling.

Halvårsrapport från Puchengs distrikt.

Första halvåret 1937.

Med sedan länge packade koffertar gingo vi in i det nya året omgivna av oron på grund av arméernas uppror, general Chiangs fångenskap, kommunisternas försök att vinna erkännande av staten och därmed sammanhängande förhållanden.

Läget blev sedan så allvarligt att vi den 8:e jan. bröto upp och ordnade hus håll för oss tre i Tali, mitt hem nr två, där fröknarna Ackzell, Lundberg och Lindgren redan tidigare bodde.

Sedan Hoyang-missionärerna också anlät och krigsoperationer syntes stå för dörren, ansågs det vara bäst för de kvinnliga missionärerna att slå sig ned i Shansi, på andra sidan Gula floden. Dit eskorterades de av oss män.

Att missionärerna sedan utspriddes sig på flera stationer i Honan och Shansi är förut omnämnt i Sinims Land. Sålunda

kunde Ebba Vidén inträda i arbete bland kvinnor på Chiehhsien station, under det undertecknad inträdde i klassarbete i evangelistskolan i Yuncheng.

Då den värsta krisen var överstånden, kunde jag den 18 mars återvända till stationerna i Shensi, och snart nog kunde även Ebba Vidén återkomma för att i Hsiao-i hålla den viktiga dopkursen med kvinnor från Puchengs södra distrikt.

Så hade det nu genom Herrens stora nåd blivit möjligt att åter utföra det sedvanliga så viktiga värbetet medelst missionsmöten på huvud- och bistationer i de fyra domsagorna i detta distrikt. Sju sådana hölls med dopförrättning i Hsiao-i och Pucheng, då Herren gav de kristna att hålla högtid och de utomstående åter ett tillfälle att med förvåning bevittna den kristna skarans tillväxt. En inne i kapellet utförd högtidlig dopförrättning är dock för hedningen något underligt; och då han hör dessa vitklädda mäns och kvinnors vittnesbörd, får han, med eller mot sin vilja, en, om ock dunkel, förnimmelse av den himmelska världens krafter såsom starkare än familjebanden eller värnaden för den nedärvda släktraditionen. Vi tacka Gud, att vanligen tvenne gånger om året det gives hedningarna häromkring tillfälle att få bevittna denna underbara akt. Herren förökar församlingen, men den har också betydligt förminskats genom årligen förekommande dödsfall och utflyttningar.

Brist på medhjälpare, som kunna "föda hjorden" i ett vidsträckt distrikt, gör att det andliga livets tillväxt går mycket långsamt. Dock finna vi, att den införda dopkursen för hemläsning, som hjälper till en klarare uppfattning av vad det betyder att bli en kristen och medlem i församlingen, ger församlingen bättre nykristna, än vad förut varit fallet.

Stormötet i Pucheng blev ett väckelsemöte, då huvudtalaren var en inbjuden evangelist från en av Skandinaviska Alliansmissionens stationer, väster om vårt fält. Många behövliga lärdomar gavs oss då av den oerhört nitiske brodern. Att vår församling skall bli en

bibelläsande församling är nu målet för vår bön och vårt arbete; en stor del av medlemmarna i en kinesisk församling är ju inte läskunnig i vanlig bemärkelse, även om de allra flesta lärt åtskilligt genom mindre kurser.

Den svåra torkan, som under våren inträdde och sedermera så gott som totalt förstörde den lovande veteskörden, blev förlamande vad församlingarnas ekonomiska bärkraft beträffar.

Det har dock varit gott att se, huru offervillighet allt mer kommer fram. Då t. ex. vår bistation Pa-i förra året blev utan evangelist och församlingskassan inte kunde svara för en persons lön, beslöt alla våra manliga och kvinnliga medhjälpare att var och en av sin månadslön ofra 50 cent till en evangelist på platsen, det resterande skulle få tagas ur den stora församlingens kassa. En sådan offervillighet rörde oss missionärer djupt: bördan för dessa, som i allmänhet ha familjer, blir ju större än när t. ex. en församling beslutar om ett anslag till evangelist att tagas av inkomsten från ett åkerstycke, som församlingen äger; härvidlag blir det ju inte fråga om någon som helst uppoffring för den enskilde.

Vi få tacka Gud för varje framsteg i det kristliga livet som visar sig. Den framgång på det ekonomiska området, som vi nu se efter är, att små lokalgrupper, som förut haft sina sammankomster i de oftast trånga hemmen, skaffa sig egna predikolokaler genom förhyrning, inteckning eller köp, då helt naturligt den lilla lokalförsamlingen blir ansvarig för alla utgifter i förening med verksamheten. På detta sätt blir det ett naturligt framåtskridande till självunderhåll. Det är i dessa grupper, som den verkliga församlingen tar gestalt, under det att huvudstationerna huvudsakligen utgöra samlingsplatser för missionens arbete med skolverksamhet, bibelkurser, gästmottagning av utomstående, läsrum o. d. samt stormöten.

Ett svårt prov för församlingen blev vår missionskommittés beslut förra året att indraga 20 % av missionens bidrag

till församlingens gosskolor. Meningen är att denna verksamhetsgren så småningom skall övertagas helt och hållet av församlingen, som ju själv anställer lärarna. Då nu i dyrtiden dessas löner därigenom minskades och församlingen inte har samma bärkraft som förut, blir plikten att fylla i det som fattas i lönen ytterst tryckande. Det har hänt, att lärare nödgats uppsäga sin plats på grund av att en del av lönen ej kunde utbetalas. Till svar på mycken bön har Herren under sommaren sänt rikligt med regn, så att höstgrödan nu frodas. Nu hoppas vi, att församlingen fattar mod och gör ansträngningar för att fylla sina lärares behov.

Verksamheten, som för övrigt pågått i de gamla spåren hotas nu av kriget. Vi ha lagt denna sak fram för Herren i en hel dags bön.

L. H. Linder.

Insänd litteratur.

FRÅN VÄSTERNS TILL ÖSTERNS HAMNAR. Av *N. P. Ollén*. Sv. Missionsförbundets Förlag, *Stockholm*. 254 sid. Pris häft. kr. 5:25; klotb. 6:75.

Redaktör *N. P. Olléns* ögonblicksbilder från resan till fjärran Östern äro synnerligen intressanta och läsvärda. Boken är genomandad av sympati för de asiatiska folken, särskilt för kinesiska folket, och försedd med goda illustrationer. Den rekommenderas varmt.

M. L.

GULA FLODER. Av *Herbert Cressy*. Till svenska av *G. Palmér*. Svenska Missionsförbundets Förlag, *Stockholm*. 198 sid. Pris häft. 3:—; klotb. 4:50.

Boken innehåller upplevelser i en kinesisk kristen församling och skildrar kampen mellan gammalt och nytt. I förordet till den svenska upplagan påpekas, att förf. nog med avsikt valt att skildra några särskilt svåra fall. Härigenom ges emellertid särskilt slående exempel på brydsamma lägen, i vilka missionärerna nu och då befinna sig, och i vilka de få erfara Guds nådefulla hjälp. Boken rekommenderas.

M. L.

KRISTENDOMEN I ÖSTERN'S KONFLIKTER. Av *W. Paton*. Till svenska av *G. Palmær*. Svenska Missionsförbundets Förlag, *Stockholm*. 226 sid. Pris häft. 3:50; klotb. 5:—.

En lärorik studie i kristendom, nationalism och kommunism i Asien, som ger en god inblick i missionsläget vad angår både Japan, Kina och Indien. *M. L.*

SOLUPPGÅNGEN PÅ KONUNGENS BUD. Illustrerad Missionskalender 1937. Utgiven av Svenska Alliansmissionens Förlag, *Jönköping*. 189 sid. Pris kr. 2:25.

Kalendern är rikt illustrerad och med omväxlande innehåll. Bland förf. må nämnas apotekare *K. Nilenius*, doktor *Karl Fries*, redaktör *N. P. Ollén* m. fl. Kalendern rekommenderas varmt. *M. L.*

UNDER JULHELGEN. Jultidning utgiven på Svenska Alliansmissionens Förlag, *Jönköping*. Pris 1 kr.

En innehållsrik och tilltalande jultidning, väl värd att rekommendera. *M. L.*

Missionstidningen Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina*,

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser ute från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställs på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Hans Stjärna i Östern.

34:e Årg.

Redigerad av *Erik Folke*.

Innehåller:

Julens budskap. Av fil. d:r *Karl Fries*. Julminnen från Kina. Av sekr. *M. Lindén*.

Fattig med dock rik. Av fru *Mimmi Folke*.

Minnen och intryck från konferensen i Keswick 1937. Av missionär *August Berg*.

Kronan blott vinnes i strid. Av missionsförest. *E. Folke*.

Något om S. M. K:s fält genom 40 sekler. Av missionär *Joh. Aspberg*.

Sändebud till Sinims Land.

Några minnen. Av fru *Dagny Bergling*.

Några märkesdagar i bibelskolan i Tali. Av fröken *I. Ackzell*.

Det kvinnliga gästrummet. Av fru *Ingrid Aspberg*.

Levandegjorda med Kristus. Av missionär *Ake Haglund*.

Endast en tiggare. Av fröken *Dagny Nordgren*.

18 månaders fångenskap bland kommunister. Av missionär *Morris Bergling*.

"Det skall icke återkomma fåfängt". Av fru *Ingrid Malm*.

Vingården i Baal-Hamon. Av missionär *Selfrid Eriksson*.

Rekvireras från Svenska Missionens i Kina Förlag, Drottninggatan 55, *Stockholm*. Pris: häftad 1:50; kart. 2:—; klotb. 3:—. Vid köp av minst 5 ex. lämnas 25 % rabatt. Ej fraktfritt.

INNEHÅLL:

Ett glädjebudskap. — Från Red. och Exp. — Missionens höstmöte. — Länksammandragning och möte i Uppsala. — Från missionärerna. — Insänd litteratur. — Hans Stjärna i Östern 34:e årg.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto nr 502 15.

VÅR GUD ÄR OSS EN VÄLDIG BORG.

Gud är vår tillflykt och vår starkhet, en hjälp i nöden, väl beprövad. Därför skulle vi icke frukta, om än jorden omvälvdes och bergen vacklade ned i havsdjupet; om än dess vågor brusade och svallade, så att bergen bävade vid dess uppror, Sela.

Hedningarna larma, riken vackla; Han låter höra sin röst, då försmälter jorden. Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg. Sela.

Kommen och skåden Herrens verk: gärningar som väcka häpnad gör Han på jorden. Han stillar strider intill jordens ända, bågen bryter Han sönder och bräcker spjutet, i eld bränner Han upp stridsvagnarna. "Bliven stilla och besinnen, att jag är Gud; hög varder jag bland hedningarna, hög på jorden," Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg. Sela.

Ur Psalmen 46.

DE ÖVERVUNNO.

I Uppenbarelsesbokens 12:te kap. ljunder oss tillmötes jubelsången från himmelen: "De övervunno honom i kraft av Lammets blod och i kraft av sitt vittnesbörds ord; de älskade icke så sitt liv, att de drogo sig undan döden." Det är änglaskarorna, som lovsjunga ej blott Lammets seger över draken utan ock deras seger över satan, som genom Lammet redan övervunnit och allt framgent skola komma att övervinna honom. Men till änglaskarans glädje vid de frälstas seger över satan sällar sig ock deras vemodsfulla beklagande av dem, som ännu måste utsättas för hans anfall. Det är hela jorden, som nu blir skådeplatsen för den yttersta striden mellan ormens säd och kvinnans säd.

Hela Kristi kyrkas historia i den gamla kristenheten vittnar om hur stark och allvarlig den striden varit och alltjämt är. Och missionshistorien säger oss, att den strax utsträcker sig till alla fält, så snart korsets fana planteras. Kinas missionshistoria utgör icke minst ett belysande exempel på arten och skärpan i denna strid.

Vi skola härnedan söka följa striden i några av dess skeden och utfinna några av dess framträdande kännetecken därunder.

För Kinas första protestantiska missionär, Morrison, måste det ha tett sig hart när omöjligt att i Kina vinna något för Guds rike. Men Morrison var en man full av tro. Då en person vid hans utresa till Kina med överlägsen min frågade honom: "Jaså, ni tror

verkligen, att ni kan göra något intryck på det stora kinesiska rikets avgudadyrkan", svarade han allvarligt och med eftertryck: "Nej, min herre, men jag tror att Gud kan". Med denna bekännelse har Morrison givit lösensordet åt alla sina efterföljare i kina-missionen. I denna trons tillförsikt kunde han uthärda allt från såväl vita namnkristna som från hela den övermodiga hednavärld, som bjöd honom sitt motstånd.

Ingången till Kinas folk blev prövande långsam och svår. Det motstånd, som bjöds, var ett överlägset förakt, särskilt starkt från de lärda konfucianerna; folkets breda lager å sin sida var starkt genomsyrat av djupt mistroende, som enligt vad som sedan visat sig, var underblåst av det kejserliga huset. Allehanda historier utspredos bland allmänheten för att ge denna en falsk föreställning om missionens syften. Lokalt gynnades hedendomens målsmän vid sina förföljelser mot dem som visade intresse för evangelium och kommo till tron. Under den fördragssamhet, som på sätt och vis framträdde i det yttre, voro många krafter i verksamhet för att på allt sätt hindra den kristna verksamheten. Men trots allt detta verkade evangeliets surdeg allt vidare och starkare. Med förundran tänker jag på huru man kunde påträffa evangeliets bekännare t. o. m. i avlägsna och undångömda landsändar. Man fick bevittna huru många, som nätt och jämt hade haft tillfälle att inhämta de första grunderna av Guds frälsning,

hade uthärdat förföljelse och misshandel för sin tro. Ej sällan befanns att dessa troende aldrig haft tillfälle att träffa en evangelii förkunnare eller få någon egentlig undervisning i Ordet. En traktat, en evangeliiidel, ett blad ur en kristlig bok hade fallit i deras händer och blivit deras första ledstjärna. Andra hade hört eller bevittnat en troendes triumferande hemgång, och intrycket hade blivit oemotståndligt, ty huru fasansfullt det var att dö som hedning visste man alltför väl om. Allt nog, hoppet hos Guds rikes fiende att kunna förkväva den kristna missionen i dess linda visade sig vara fåfängt. Han förberedde därför nya anfallsplaner.

Vid tiden för sekelskiftet hade Västmakterna uppdelat Kina i s. k. intressesfärer. Dessa voro angivna på särskilda kartor, som vunno spridning i landet. Kineserna ansågo sig ha skäl att misstänka, att det här var fråga om en storartad utarbetad kolonialpolitik, och alla vita, som vistades i landet, troddes vara makternas agenter. Allt nog, detta var en utmärkt förevändning att gå till handling. Alla vita skulle utdrivas ur Kina.

En sammanslutning, kallad "den stora knivens sällskap", med medlemmar förnämligast i provinsen Shantung erbjöd regeringen sin medverkan. Dess medlemmar påstodo, att de tack vare hemliga besvärjelser voro osårbara och därför oemotståndliga. Den gamla änkekejsarinnan, som var mycket vidskeplig, antog anbudet. De som värst drabbades av dessa vilda och grymma horders raseri var missionärerna och de infödda kristna, som alla utan skonksamhet i enlighet med den kejsarliga

förordningen skulle dödas. En våldsamt förföljelse sattes i gång. Genom sansade ämbetsmäns ingripande begränsades denna dock till de nordliga provinserna. Men innan stormen hann att lägga sig, hade ett stort antal missionärer, även svenska, och tusentals infödda kristna fått lida martyrdöden, ty hellre än att trampa på korset eller förbanna Jesus lade de huvudet under bilan. Boxarnas segerlopp blev dock genom de europeiska krigshärarnas ingripande kort.

Boxarna försvunno från skådebanan, men kristendomen var ej utrotad. Lutttrade i lidandets ugn och svårt misshandlade voro visserligen de kristna men ock segervinnare och vittnen om den tro, som övervinner världen. Evangeliet, som hittills ej blivit så mycket uppmärksammat, hade nu genom martyrvittnesbördet blivit så att säga predikat på taken. Folket började fatta, att denna tro, som de ansett vara ett blott mänskligt tankefoster bar uti sig överjordisk kraft. Man kan ej annat än stanna med förundran inför det skådespel, som här utspelats. Denna spridda svaga skara av kristna bekännare, i besittning av blott ringa kunskap, den hade ju knappt hunnit mer än inhämta de första grunderna i den kristna läran, i många fall så isolerad från trossyskon och därtill ständigt föremål för sin omgivningens hat och förakt — dessa hade visat sig ej blott kunna nätt och jämt uthärda den svåra stormen utan även gå segrande därur. Ej under att man nu började i allt vidare kretsar fråga sig vad det här var för en tro. Ja, ännu en gång hade fiendens plan misslyckats.

Efter boxarkrigets slut följde ett

skede, som vad missionsverksamheten angår syntes mycket lovande. Det var nu som om hela folket hade vaknat upp ur en tusenårig dvala. Med alltmer stegrad iver slog man in på reformernas väg. Nu skulle Kina intaga sin plats vid sidan av de stora kulturfolkerna i Europa och Amerika. Nu skulle dessas kultur på en gång inplanteras i Kina. Men då kineserna naturligen saknade erfarenhet och förmåga att på ett gagnande sätt genomföra nydaningen blev omstörtning och anarki följden. Kritikklöst hade man översatt till kinesiska alla möjliga bokalster, sund och god litteratur men också motsatsen, och då kineserna äro ett bokälskande folk erbjöds här en god jordmån för allt möjligt säde, gott och ont. Följerna visade sig snart i staten och i familjen. De urgamla starka familjebanden lossades, vördnaden för lag och rätt och för god ordning i stat och kommun avtog hastigt, och självsvåldet intog högsätet.

År 1911 kom revolutionen och republiken infördes. Utvecklingen fortsatte i en alltmer olycksbådande riktning. Under en följd av år härskade inbördes krig mellan rivaliserande generaler, i olika delar av riket. Kommunismen började vinna insteg på många håll och fick så småningom sådan makt och inflytande, att man påstod, att en tid ända till en sjundedel av landet styrdes under kommunistisk regim. Under allt fostrades en främlingsfientlig anda och av denna smittades t. o. m. de kinesiska kristna. Den andliga livaktigheten blev mycket svag, och då den starka nationalistvägen år 1927 kom, och missionärerna tvingades att i stor utsträckning lämna sina arbetsfält, såg det hotande

ut för Guds rikes sak i Kina. Den sluge fienden hade med stor skicklighet använt sig av varjehande medel att neutralisera de gynnsamma förhållandena för att en andlig nydaning skulle komma till stånd. Man hoppades ju att en sådan skulle komma efter boxarkriget. Själva missionsledningen i hemländerna förleddes på sina håll att överskatta betydelsen av kulturmission. I den infödda församlingen höjdes många röster i samma riktning. Så kom därtill den starka nationalistiska vägen, som den starka nationalistiska vägen som hotade att göra en ände på all mission från utlandet. Därmed hoppades den sluge motståndaren, att han slutligen skulle vinna sitt mål. Hade det ej lyckats med våldet som medel, skulle det nog gå bättre med förförelsen.

Men då, i detta farofyllda läge, kom åter Herrens Ande till hjälp. Några för Guds rikes sak nitälskade män, kineser och utlänningar, utfärdade, gripna av lägets allvar, ett upprop till alla delar av Kina om brinnande bön, att Herren ville sända en allmän väckelse i landet. "Herre, sänd oss väckelse och börja hos mig", i den riktningen skulle man bedja. Och väckelsen kom på den ena orten efter den andra, så stark och genomgripande att man aldrig tillförne varit vittne till något sådant. Församlingen blev förnyad. Herren uppväckte bland kineserna en stor skara unga män, som helgat sitt liv åt Herren och nu alltjämt frivilligt resa omkring i landet som evangelister och med stor kraft förkunna evangelium. De skaror som samlas för att lyssna, växer i allt större antal. Och många äro de som bekänna sig till tron. Fienden har åter synts komma på skam med sina anslag.

Han har dock gjort sina försök att så ogräs bland vetet. Genom en mängd villoläror, en helt ny taktik å hans sida, har han lyckats sprida oro och oordning bland de troende och vända deras sinnen bort från det sunda trosförhållandet till Herren samt skapa söndring i församlingarna. Således äro vi även här kallade till oavlätlig bön, att ej fienden må vinna sina syften.

Mitt under allt detta har landet hem-sökts av större och mindre kommunisthorder, som under de senare åren i flera trakter så gott som utrotat de kristna, på samma gång som de lagt stora delar av landet öde. Kommunistinvasionen i Kina var utan allt tvivel en av de djärvaste och farligaste anlopp, som mörkrets furste gjort på den kristna missionen. Flera missionärer hava fallit i kommunisternas händer likaså ett stort antal infödda kristna, och många ha givit sina liv för sin Frälsare. Martyrskaran från Kina kan ej vara fåtalig. Genom trofasthet intill döden har den burit frukt, som ej kan annat än stämma våra hjärtan till stor tacksägelse att vi fått vara med i detta Guds verk. Det hade så gott som lyckats för marskalk Chiang Kai-shek att rensa Kina från dessa horder, och han hade i nära anslutning till kristna missionen kommit rätt långt i sitt arbete på att bota sitt folks skador och leda det in på bättre vägar, då de nuvarande fiendligheterna började.

Vi som veta att Guds rikets stora fiende aldrig nedlägger vapnen utan ämnar föra kampen till det yttersta emot Herren och emot hans rike, vi

förstå, att Herren nu allvarligare än någonsin kallar oss att ställa oss själva till hans förfogande. Han har gjort det möjligt för oss att på ett effektivt sätt ingå i Herrens tjänst. Han har givit oss rika resurser därför. Får han använda dem eller behålla vi dem för oss själva? Få våra syskon, som stå därute mitt i kampen och som kanske i ångest ropa: Herre hjälp! få de väl känna det kärleksfulla stödet i nöden och så kunna priså Gud för att vi med lydaktigt sinne bekänna oss till Kristi evangelium och av gott hjärta visa dem och alla andra vårt deltagande. (2 Kor. 9: 13.)

Det närvarande läget för missionen i Kina är utan tvivel högst allvarligt. Det påkallar därför extra åtgärder från oss. Herren kallar oss till allvarlig bönekamp, Han kallar oss till utgivande offertjänst. Det är liksom ställde han för våra ögon maningen: "Söken först Guds rike och hans rättfärdighet". Och vi se liksom för våra ögon Guds lilla skara av kämpar därute, som hotas av så många faror och av så mäktiga fiender. Skola de finna sig stå stödda av missionens vänner, som de så längta efter och av vilka de vänta så mycket och ha rätt att vänta så mycket?

Give Herren sin välsignelse till sitt folk, att även denna tid, som synes så hotfylld och mörk, må bli en tid fylld av Guds härlighet. "De övervunno honom i kraft av Lammets blod och i kraft av sitt vittnesbörds ord; de älskade icke sitt liv, att de drogo sig undan döden".

Erik Folke.

Fröken Lisa Blom — 60 år.

Det påstås, att damer i allmänhet inte tycka om, att man talar om deras ålder. Om detta vanligen är fallet, torde emellertid här föreligga ett ovanligt fall. »Storemors» många vänner skulle säkert känna sig högst besvikna, om inte Sinims Land ägnade henne några tacksamhetens och välgångsönskningsord, då hon d. 21 december fyller 60 år.

I nära ett kvartssekel har Lisa Blom varit S. M. K:s kassör. En så lång tid av oavbruten, trogen tjänst är ett vackert rekord under alla förhållanden och förtjänar det största erkännande, betraktat endast som ämbetsprestation, men här tillkommer något högst betydelsefullt. I S. M. K. är kassörens uppgift inte endast att taga emot bidrag, omsorgsfullt förvara och förvalta dem och företaga regelbundna utbetalningar i rätt tid till rätta personer samt, när det gäller utsändning till Kina, finna rätta vägar och metoder, utan här gäller det dessutom att stå i personlig kontakt med bidragsgivare av alla sorter och slag, alla åldrar och samhällsställningar. Här gäller det vidare att känna ansvaret för att alla de missionsarbetare, som med förtroende ställt sig i S. M. K:s tjänst, erhålla de medel, som de behöva för sitt livsuppehälle och för att kunna bedriva det arbete, som är deras livsuppgift —

och detta, enligt vår missions principer, utan att genom direkt hänvändelse till enskilda personer framtinga eller framlocka gåvor. Detta betyder, att den, som har kassan om hand och som i följd därav är den första att förnimma trycket, då tillgångarna börja sina, drives ned på knä i bönekamp. Ingen vet, hur intensivt denna ansvarskänsla ofta pressar vår kära kassör. Dess bättre är hon icke ensam om att bära bördan. Hon har trofasta medarbetare i »expeditionen» och överallt i bönekreterna runt om i landet, men hon är, som sagt, den första att känna trycket, och hon är även den första att axla ansvarsbördan.

Jag nämnde något om den personliga kontakten med bidragsgivarna. Vem täljer antalet av de varmhjärtade brev, som Lisa Blom skrivit till den stora skaran av givare, som stödja S. M. K:s arbete? Och vem mäter värmegraden av den hjärtlighet, varmed hon betyogat missionens tacksamhet för även de minsta gåvor? Väl är hon icke heller här ensam om uppgiften, men hon är den första och närmaste.

Denna förmåga av vidhjärtad och varmhjärtad förbindelse med människor har fått, särskilt på de senare åren, ett nytt område att göra sig gällande på genom de »Bibel- och Ungdomsveckor», i vilkas anordnande och genomförande hon kommit att bli i allra egentligaste mening »Storemor». Man skall ha sett henne omgiven av skaran av unga, redo bittida och sent att taga emot deras frågor och förtroenden och hjälpa dem fram till klarhet och avgörelse, för att i någon mån förstå, huru mycket vår mission har henne att tacka för i fråga om förnyring och förnyelse både beträffande missionsarbetare på fältet och understödjare i hemlandet.

Ur denna förbindelse ha framvuxit »Länkarna», dessa grupper av förebedjare och medarbetare, som var för sig för ett självständigt liv, men alla känna sig innerligt knutna till S. M. K. ej minst genom sin älskade »Storemor». Men hon inskränker sig icke till att odla redan knutna förbindelser. Hon vinner

också nya vänner på sina många och långa resor, där hon är en gärna hörd och högt skattad talarinna.

Till födelsedagen förena vi oss alla, äldre och yngre, i ett innerligt tack för år, som gått, och en lika innerlig tillönskan om Guds rika välsignelse över dagar, som komma, med kraft till kropp, själ och ande. 1 Tess. 5: 23, 24.

Karl Fries.

FRÅN

 REDAKTION OCH EXPEDITION

Försäljningen för vår mission här i Stockholm den 24 nov. blev en av Gud rikt välsignad dag. Försäljningssumman översteg förra årets, ja, vi ha aldrig förr nått upp till ett sådant resultat. Rent netto blev det 5,553: 10 och dessutom har det tillkommit flera smärre summor.

Till alla som i förbön, gåvor och inköp medverkat, ville vi genom vår tidning få säga ett hjärtevarmt tack. Hälst skulle vi, om tiden det medgäve, vilja skriva ett personligt tack för alla gåvor, men nu, kära vänner, tag emot vårt tack på detta sätt. Prisen med oss vår Gud för denna hans välsignelse.

Bönemötena i Betesdakyrkan och på expeditionen sluta för året från och med tisdagen den 14 och fredagen den 10 dec.

Göteborgs Kinalänkar har sammankomst *lördagen den 11 dec.* i Masthuggets Arbetsstuga, Carl Johansgatan 5, kl. 7.15 e. m.

Hans Stjärna i Östern är nu slutsåld på några exemplar när. Ett hjärtligt tack till alla som hjälpt oss sprida vår kalender.

Minnen och Intryck II av fru Dagny Bergling är nu utkommen, och hoppas vi att den likasom hennes föregående bok skall vinna god spridning bland

missionens vänner. Den lämpar sig synnerligen väl att läsa på syföreningar. Pris 2: 50.

Missionstidningen Sinims Land anmäler i detta nummer sin 43 årgång. Med stor tacksamhet tänka vi på alla som under gångna år prenumererat på och arbetat med spridningen av densamma.

Nu återkomma vi med bön om hjälp för det kommande året. De som önska prenumerera direkt på posten bedja vi observera att vår tidning heter *Missionstidningen Sinims Land*.

Läget på fältet. De senaste underrättelserna från våra missionärer giva vid handen att verksamheten fortfarande pågår utan hinder såsom framgår utav brevet i detta nummer från missionär *Carl Blom*. Men vi behöva hålla ut i endräktig förbön för våra syskon och för hela verksamheten. Utav dagspressen tycka vi oss förstå att tills dato ingen större förändring inträtt i det yttre läget på vårt fält. Detta är mycket att tacka Gud för.

Brev från Hongkong skrivet av fröken *Ebba Vidén* den 12 nov. meddelar, att fröken *Judith Hultqvists* tillstånd, mänskligt sett, synes giva föga hopp om förbättring. Vi äro innerligt tacksamma över den goda och kärleksfulla vård, som hon får på sjukhuset och över att *Ebba Vidén* sannolikt stannar kvar hos henne i Hongkong. *Judith* vilar lycklig och nöjd i Guds vilja. Give Gud oss i Missionen nåd att kunna göra detsamma.

Enligt telegram från fröken *Maja Lundmark*, avsänt från *Manila* den 2 dec. anländer hon med båt till *Genua* den 23 dec.

Brev från Expeditionen.

Kära Vänner!

»Välkomna! Välkomna! men här är riktigt rörigt överallt, för vi hålla på att packa upp alla saker som komma till försäljningen.»

Så har det ljudit här uppe de senaste dagarna före vår försäljning.

Rörigt har det verkligen varit, när paket efter paket öppnats, de olika sakerna tagits upp, en del för att prissättas, andra färdiga för att direkt läggas ned i de stora kartongerna. Det är arbetsamma, men gränslöst roliga dagar. Oändligt med kärlek ligger bakom varje gåva, och böner om Guds välsignelse över försäljningen och missionen följer med.

Jag önskar ni hade fått vara med en dag, det skulle ha blivit ett minne för livet för er, och det skulle ha stärkt er tro på vår trofaste Fader. Hans kärlek och omtanke är det, som drivit fram alla dessa kärleksgåvor.

Låt oss se på en del paket och på vad de innehålla. Här är en stor gammal äkta schal, en familjeklenod, offrad på missionens altare. Här en duk stickad av en blind, ett par vantar stickade av en annan blind vän. Bokmärken, målade av en; som ligger till sängs med förvärtka lemmar. Obetalbara arbeten! En kartong med nåldynor, tillverkade av skolbarn från Lappmarken, 8—10—12-åringar, som fått gå 7—8 km. för att få garn och knappnålar. En liten flicka repade upp sin dockmossa för att få garn till en dyna. Intet offer, ingen möda för stor för Guds sak. Inte kunde vi prissätta dessa saker, utan brevet från barnens lärarinna lästes upp, och så ställdes en sparbössa intill kartongen och var och en fick ge så mycket han ville för de små arbetena. Då sparbössan öppnades var den full och innehöll över 31:— kr.

Stora kartonger med Norrlandsbröd äro också offer på missionens altare. Dukar, åter dukar, lakan, servietter, kuddar, barnkläder, mattor, koftor, schalar. Kärleken är oändligt uppfinningsrik. Filtar, t. o. m. en skrivfåtölj, allt skänkt i obeskrivlig kärlek, allt säljbart.

Känner du ej nardusdoften!

Vi säga ofta, då vi taga emot allt detta: ack, om vännerna kunde se vilken glädje de bereda oss. Och då vi

fröjda oss över edra offer, huru mycket mera skall då icke vår Herre och Mästare fröjdas. Det är ju allt givet till Honom som ett ringa tack för vad Han gjort för oss.

Nu ligger försäljningen bakom. Det är riktigt synd om er alla, kära vänner, runt hela vårt land, som inte få vara med om S. M. K:s högtider. Till dem räkna vi också försäljningen, och den högtiden börjar dagen före själva försäljningen, då vi samlas på K.F.U.K:s lokal för att ställa i ordning. Ni skulle se hur de komma, de gamla kära vännerna, som stått med i många år, och våra unga »Kinalänkar», som redan hunnit vara med under några år. Vemodskänslor blandas dock alltid med glädjen en sådan dag. Alltid är det några som saknas. En del ha fått flytta högre upp, andra åter äro genom sjukdom eller trötthet förhindrade. Andra ha kärleksfullt trätt in i deras arbete, men de, som äro borta, saknas obeskrivligt.

Så ställas borden i ordning och väggarna klädas med stora vackra dukar, mattor och andra stora handarbeten. Borden, ja, man kan säga att de »digna» under allt som packas upp. Inte hinner man att tala med varandra, alla arbeta, men allas ansikten lysa av glädje. »Kinalänkarna» ha inte så stort bord, men på det samlas oändligt mycket, kanske rent av mera än på något annat bord. Länkskaran växer ju för varje år och därför också gåvorna till deras eget bord.

Försäljningen skulle börja kl. 10.30 på onsdagens f. m., men redan kl. 9 började vi, som skulle stå vid borden, att samlas, och ganska snart kommo också de, som skulle köpa. Det är ganska märkvärdigt: varje år få vi se huru Gud förser med både saker att sälja och köpare till dem, och hur underbart resultatet brukar bli; trots detta, gå vi alltid till försäljningen med bävan, och alltid få vi gå därifrån förödmjukade och fulla av tacksamhet, så även i år.

Kl. 12, då vår missionsföreståndare Erik Folke talade, var lokalen fullsatt

och en hel del fingo stanna ute i trappan. Vi blevo då påmindra om orden i Joh. Uppb. 1: 9, vilka i fullt mått kunna tillämpas på oss alla härhemma, på alla våra kära därute på fältet och de många, som genom dem kommit till tro. Det underbara löftet i denna vers, att det icke är endast i bedrövelsen vi hava del, utan också i riket och ståndaktigheten i Jesus, riktigt sporrade alla de kära vännerna till rika inköp. De många lagren av saker på borden tunnade av betydligt.

På kvällen tog missionär *Martin Bergling* oss med ut till Kina för att få se hur Guds verk växer. Det ringa frö, som såddes vid missionens begynnelse, har nu vuxit till ett stort trä, som sträcker sina grenar vida omkring. I dess skugga få nu de unga missionärerna och de infödda medhjälparna fortsätta sitt sättningsarbete. Även här besannas ordet i 1 Kor. 15: 58, »I veten, att edert arbete icke är fåfängt i Herren».

Försäljningen var livlig hela dagen, och nog hoppades vi alla på ett gott resultat, men åter visade Herren, att Han förmår långt mer än allt vad vi bedja eller tänka. Då alla de olika bordens kassor räknades samman, funno vi, att resultatet var omkring 200: — kr. högre än förra årets försäljningssumma. Bruttosumman var kr. 5.770: —, men härifrån avgår en hel del omkostnader.

Så fingo vi åter gemensamt tacka Gud för Hans ousägliga nåd och trofasthet.

Men vi vilja också tacka er alla kära vänner, runt hela vårt land, för er trofasta offrande kärlek. Gud skall löna er efter sin nåds rikedom.

H. B.

Utdrag ur ett privatbrev till missionsförest. Erik Folke från Carl Blom, daterat d. 25 okt. 1937.

Nu tänker jag för en gångs skull berättas litet om min senaste resa.

Det hölls stormöte i Yühsiang i förra veckan. Jag hade lovat komma, men under nuvarande förhållanden är det så svårt för mig att vara borta länge från Yuncheng. Som mötet emellertid skulle inledas med en minneshögtid över de två i sommar hemkallade pastorerna, Ching och Hsie, så kände jag, att jag måste vara med om åtminstone denna. Därför hyrde jag i torsdags (21/10) en rickshaw för att fara till Yühsiang, men gjorde upp att jag först skulle köras till järnvägsstationen. Om det fanns tåg eller utsikt att få plats på tåg, så skulle jag använda denna möjlighet istället för att fara hela vägen i rickshaw. Dagen förut hade vi hälsat på några genomresande C. I. M.-missionärer på väg till Honan undan angreppet i norr. Deras lokomotiv hade skadats, så att de blivit fördröjda, och nu fann jag, att deras tåg ännu ej gått, så att jag hann upp på det, innan det startade. På det sättet kom jag fram på ett par timmar istället för 7 eller 8 och hade vänners sällskap samt tillfälle att tala med många om Herrens väg och dela ut ett hundratal traktater. De flesta resande voro flyktingar eller soldater, som av en eller annan anledning sänts hit neråt. Det är en synnerlig mottaglighet för förkunnelsen dessa dagar, och alla uppskatta så mycket, att vi stanna kvar hos vårt folk under nödens tider. Man träffar också nästan varje gång på någon eller några kristna eller f. d. elever i kristna skolor. Det är knappast någon känsla av att vara främling längre. Vi ha blivit liksom mera nära slutna till folket. Det kan ju hända, att det är ett mera tillfälligt fenomen, beroende på krigskpsykosen men i alla fall ger det rika tillfällen att framföra budskapet, och vi få lov ta vara på alla

Bed för missionärerna!

Skriv till missionärerna!

sådana. De resande missionärerna voro trötta och resmärkta som alla, men också så glada över all vänlighet och hänsyn, som bevisades dem.

Vid stationen i Yühsiang möttes jag av en troende man, som tog hand om mitt bagage, och så vandrade vi in i staden. Kan du föreställa dig en järnvägsstation på maderna utanför norra muren och en fin väg till porten? De ville bara ha ett visitkort i porten för att kunna rapportera. Det är order ute, att resande utlänningar, vilka ju i de flesta fall äro missionärer, skola skyddas väl och bemötas med all vänlighet. Provsregeringen här har gett oss särskilda pass för att ersätta visum, vilket nu ej kan fås genom att sända passet ner till Shanghai, och i Shensi har regeringen förklarar, att de ej fästa sig vid frånvaro av visering. Vi få resa på konsulns pass utan sådan.

På den lilla missionsstationen var det liv och rörelse, ty allt skulle göras i ordning för mötet, och det var till stor del mötesdeltagarna själva, som sopade, satte upp deviser vid dörrarna, hängde upp de väggbonader med inskriptioner till de hänsövnas minne, som kommit från olika håll, gjorde i ordning täcken och sovplatser, beredde grönsaker för middagen m. m. Frivilligt arbete såväl som frivilligt givande är en glädjande företeelse. De ha nu till sin pastor valt Wei Yung-sheng, en av våra f. d. seminarieelever, som sedan studerat i Tengersien och varit lärare i Hungtung Bibelskola samt nu arbetar vid den frivilliga gruppen av arbetare, som dels studerar i Hou-ma, dels arbetar i trakten runt omkring. Valet har underställts Presbyterierådets och Synodens prövning, men jag tvivlar ej alls på att det blir godkänt och stadfast. Han har varit varm och nitisk ända från ungdomen och har nu vunnit i stadga och erfarenhet, ej minst av Guds nåd och trofasthet. Han var nu en av dem, som mest aktivt deltog i att sopa och städa och göra det prydligt för mötet.

Från flera församlingar hade olika slag av väggbonader sänts med ombud

till mötet, och även från oss var en sådan med. Vi ville ej göra den officiell från Missionen, utan skrevo namnen på de äldsta av våra kamrater hemma och på fältet och sådana som särskilt varit i samarbete med pastor Ching. Jag lät fotografera klädet med de löst påsatta tecknen före avresan härifrån, så att Ni därhemma få se den.

När själva högtiden hölls och alla gäster, som medfört gåvor, hållit sina tal, och jag bland dem, sattes det upp ett bekransat fotografi på bordet framför talarstolen, mycket lyckat kort, taget kort före pastor Chings död, då han fyllde 82 år, och där var han nu åter bland sitt folk, som han så troget betjänat alla år. Det var riktigt rörande att se den kärlek, varmed han omfattades, och höra de många vittnesbörderna om hans trohet och nit, samt höra om hur han uppbyggt både församling och kappell. Till slut meddelades det, att fotografier sändes som församlingens tack till alla som sänt gåvor, och då blev det ej mindre än 15 stycken för oss missionärer.

Eftersom jag ej kunde stanna över mötet, måste jag predika ett par gånger till den dagen, och det var kärt att få detta tillfälle. Vi behöva låta dem känna att deras ekonomiska oberoende ej gör dem till främlingar för oss. Det vill annars lätt bli så, att självunderhåll betyder boskillnad.

Nästa dag skulle jag resa hem. Det blev fråga om tåg, ej blott för mig utan också för bröderna Chang, pastor Chings systemsöner, som kommit för att övervara minneshögtiden. Den ene är lärare i en Mellanskola här och dessutom rektor i vår Gosskola; den andre rektor i C. I. M:s Mellanskola i Hungtung. Alla passageraretåg voro avlysta, ty trupper och förnödenheter höllo på att föras in i provinsen från sydväst, och ingen visste när tåg gingo, och inga civila fingo följa med dem i alla fall. Vi vände om in i staden och sökte hyra rickshaw, men någon sådan fanns ej att få. Jag hade dagen förut bett ett ombud från Chiehhsien sända en rickshaw däri-

från, men ingen kom. Jag sökte hyra vagn, men en hade ingen körkarl, en annan ej kärran i ordning. En tredje och fjärde ville passa på och skaffa sig lite extra förtjänst och begärde sådana ohyggliga priser, att jag ej kände mig böra betala dem, och så beslöt jag mig för att gå. Det är många år sedan jag gjorde någon längre fotresa, men jag tänkte, att nog kunde jag orka fram till Chiehhsien och skaffa skjuts där. När jag skulle hyra bärare för sängkläder och böcker, så erbjöd sig en sökare att bära åt mig, och församlingen ville betala honom, vilket jag av principskäl tog emot, ty det är bra för dem att känna att de ha del i ansvaret, när de få den andliga hjälpen.

Det var mycket roligt att vara på vandring igen. Även om jag inte kunde gå så fort som förr, så kom jag ändå framåt, och jag kunde samtala med min bärare och med folk efter vägen. Det finns ingen annan resemotod, som ger så rika tillfällen till personligt umgänge, som just en vandring till fots. Den ene efter den andre samtalande vi med och gävo traktater till, och dessemellan samtalande vi om min bärares förhållande och andliga behov. Han var så glad att kunna tjäna på något sätt som tack för den hjälp han fått genom evangelium, och talade om, hur det höll på att förvandla hans hem, och att även folket i hans by börjat märka och förstå, att Herren gjort något med och för honom. »Friden i hjärtat och friden i hemmet», sade han till en medvandrare, »kommer från friden i Gud.» »Hur många bröder har du?» svarade den andre. »Jag är ensam», svarade min bärare. — »Ja, har man inga bröder», sade den förre, »vem är det då att gråla med?» — Min vän blev inte svaret skyldig, men jag tänkte, vilket betecknande uttalande om förhållandet inom de flesta icke kristna familjer.

När vi gått de långa 25 li till Sichang, stannade vi för att vila och dricka hett vatten. En kärra gick förbi, som skulle till Chiehhsien, men på frågan om de ville taga mig med, begärde

de så orimlig ersättning, att jag hållre ville gå. Körkarlen trodde förstås, att jag var trött och färdig att betala vad som hälst! Sedan frågade jag, om jag kunde få hyra en åsna att rida på, så att min bärare kunde gå tillbaka och deltaga i mötet i Yühsiang. Det lyckades efter det vanliga prutandet; då vi omsider kommit så nära, att det blott skilde 10 cent, och jag gick min väg, istället för att öka på mitt anbud. Vi hade inte gått långt, förrän åsnans ägare ropade, att han antog mitt erbjudande. Detta var det fjärde fortskaffningsmedlet på den korta resan.

Det var ett ombyte, om också ej mycket vila att få rida. Som mannen ej hade riktig klövjeställning och ingen-ting att binda sakerna med, satt jag ej synnerligen säkert på sängklädespåsen. Åsnan snavade och packningen slant än åt den ena sidan än åt den andra, men jag lyckades hålla mig kvar, tills hon föll. Då åkte jag också i marken och hade svårt att ej bli hängande tvärs över nacken på åsnan. Efter den betan satt jag med båda fötterna på samma sida! Fort gick det ej heller, men omsider kommo vi fram till Chiehhsien, där jag var i just lagom tid för att få eftermiddagskaffe.

Jag hade inte tid för lång vila där, fastän jag måste samtala om arbetet och det möte, som skulle hållas här i Yuncheng med dr Sung som huvudtalare, samt angående bombskydden i Chiehhsien.

Estrid Sjöström och Dagny Nordgren voro så glada åt det goda mötet i Ching-tou förra veckan, och att arbetet på landsbygden nu kunnat ordnas utan att tältet slås upp. Nu ha de fått låna ett stort familjetempel i en by, som förut bearbetats, och där man nu vill fortsätta de gjorda ansatserna. Så mycket hänger på att de gjorda intrycken fördjupas och tillfällena utnyttjas, ty annars rinner det som vatten ut i sanden.

När detta var gjort, var det nästan mörkt, men nu hade jag lyckats hyra en kärra, så att det gjorde mindre, hur dags vi kommo fram. Det var det fem-

te fortskaffningsmedlet på de fyra mil fram och åter, som resan omfattat. Månen gick upp, innan vi kommo fram till Yuncheng, och det var underligt att tänka, att vi i all sköns lugn och ro reste i sena kvällen på landsvägen, under det att kriget rasade i mitten av provinserna.

Jag var glad att på söndags e. m. kunna gå till min klass i fängelset, ty det har stor betydelse att få fortsätta i ett sammanhang. Det är så roligt att se, hur de vakna upp mer och mer till medvetande om, att det har betydelse för dem själva, och ej blott är något som tjänar till förströelse. Även bevakningen i fängelset synes inse allvaret bättre, när nu faran för bombardemang väcker dem till eftertanke. Det är nog detsamma på alla områden, fastän man ej vet hur djupt.

Den 26/10. I går, måndag, skulle dr Sung gå över Gula floden på väg hit från Sianfu, och ansträngningar hade gjorts att få hjälp åt honom för att få komma med ett militärtåg från Färjestaden på denna sidan. Folk började komma igår, fastän ej så många, ty alla hade ej fattat, att mötena skulle börja i morse. På visst sätt var det gott, ty dr Sung kom först vid frukosttiden efter en tröttsam resa med ammunitionståg, så att han behöver vila i dag, och hans möten börja först i kväll. Han säger sig ha haft det så gott i Sianfu med mera folk än annorstädes, och nu bedja vi att det skall bli frukt av arbetet här också. Vi ha sittplatser i kapellet för omkring 700 och om flera komma, så få de sitta eller stå på framgården, på sidohusens verandor i övervåningen samt bakom kapellet vid fönstrén. Det regnade något i natt så att dammet är lagt, men ej nog att hindra någon, och vädret är varmt för årstiden, 24 gr. Celsius i skuggan.

De varmaste hälsningar till er alla därhemma.

Insänd litteratur.

För varje dag. Betraktelser över Brödräfsamlingens Dagens Lösens för 1938. Halls förlag, Jönköping. 13 årg. Pris 2:— kr.

»Dagens Lösen» behöver ingen rekommendation. Den har blivit alltför kär för Guds folk för att kunna förbises. Och dessa »Betraktelser» bliva icke mindre kära för alla som göra bekantskap med dem. De komma med ny friskhet varje år och varje dag. De bliva aldrig »utlästa», såsom fallet kan vara med Dagliga Betraktelser i bokform. De innehålla erfarenheter av en stor skara medvandrare, som vi kunna tillgodogöra oss och som kunna bliva oss till hjälp och som ej sällan komma just i rätta stunden. De äro Guds folks gemensamma egendom, ty de föra till oss sitt budskap från skilda läger, och de ha därför ej ringa betydelse i fråga om att till ett förena Guds förskingrade barn och att giva oss det välsignade frälsningsbudskapet i en rik fullhet. De äro så lätt tillgängliga genom att de kunna hängas upp på väggen, och utstyrseln är sådan att man gärna låter blicken vila därpå.

Därför kommer det meddelandet att Betraktelserna ej fått den spridning, som är nödvändig för att dess utgivande skall kunna fortsätta, som ett sorgebudskap. Må det för oss bliva en direkt maning att här komma till hjälp. Det ligger ju så helt inom möjlighetens gräns att förebygga att Betraktelserna måste indragas. Endast ökad spridning är det som behöves. Må därför den varma vädjan om hjälp, som framställts av Brödräfsamlingen, vinna genklang hos oss och sporra oss till handling.

E. F.

Stängda Vågar.

Av Herbert Uhlén. Ev. Fosterlands Stiftelses Bokförlag, Stockholm. 214 sid. Ill. Pris Kr. 3:50, inb. 4:75.

Ett vittnesbörd om Herrens tjänares uthållighet och trohet i arbetet på en svår och törnig stig, där dörrar stängdes, öppnades och åter stängdes. Evangelii utsäde blir dock kvar och skall förvisso bära rik frukt.

E. F.

Varde Ljus.

Svensk Missionskalender för 1938. Ill. Redig. av N. Dahlberg. Evangeliska Fosterlands Stift. Bokförlag, 162 sid. häft. 2:— kr.

Denna välkända julkalender som i år sett sin 46:te årgång, ger som vanligt intressanta inblickar i arbetet på missionsfältet med dess strider och synner.

E. F.

Tillkomme ditt rike.

Årsbok utgiven av Svenska Kyrkans Missionsstyrelse 32 årg. 1937. Ill. Svenska Kyr-

kans Diakonistyrelses Bokförlag, Stockholm. 240 s. Häft. 1: 75, kart. 2: 50.

Ett trosstärkande, uppfordrande vittnesbörd om säd och skörd på Svenska Kyrkans missionsfält i Afrika, Indien och Kina jämte personskildringar av Herrens tjänare, som fyllt sitt värv på skilda missionsfält är vad som bjudes i denna alltid innehållsrika årsskrift. E. F.

John och Betty Stams seger.

Av fru Howard Taylor. Bemyndigad översättning från engelskan av Jenny Holmåsén. J. A. Lindblads förlag. Uppsala. 1937. 51 s. Häft. 2: 75, inb. 4: — kr.

En underbar bok, ett gripande vittnesbörd om två unga människor, som vigt sina liv åt Gud och lagt sig själva som heloffer på Guds altare. Rikt begåvade, med framtidsmöjligheter i denna värld, försakade de allt med glädje för att i tro och lydnad tjäna sin

Frälsare i den missionsgärning de fått sig ombetrodd. Deras liv var ett liv i kärlek, deras död var ett strålande vittnesbörd om den kärlek, som övervinner döden. De ha nu inträtt i martyrernas skara.

E. F.

När och Fjärran. K. M. A:s Julnummer, utgivet på deras eget förlag, Brunngatan 3, Stockholm. Pris 1: — kr.

Även i år kommer denna tidning i samma vackra och sobra utstyrsel som under föregående år. Omslag, teckningar och klichéer äro riktiga konstverk. Innehållet ger oss glimtar från alla de olika missionsfält där K. M. A. arbetar. Det är en rikt skiftande verklighet som möter, med starka skuggor och dagar men över allt lyser hoppets stjärna klart. Köp och läs *När och Fjärran*, den är mer än väl värd det.

H. B.

REDOVISNINGAR

för medel inflyttna till "Svenska Missionen i Kina" under november 1937.

Allmänna missionsmedel.			
		1605.	G. H., Sthlm, en sparbössa 7:15
		1606.	Torsås kyrkl. syfören. 50:—
		1607.	Omnämnd, Höör 25:—
		1608.	E. o. F. M. 40:—
		1609.	R. J., Sthlm 100:—
		1610.	"Tionde" 50:—
		1611.	J. H., Sthlm 40:—
		1612.	Månstorps Mfg, fr. skörde- festen 25:—
		1613.	S. W., Lund 50:—
		1614.	E. J., Boden, till Joh. Asp- bergs underh. 100:—
		1615.	"Länkarna o. Vänner i Bratt- åker", till Dagny Nordgrens do: 15:—
		1617.	M. E., Örebro 8:25
		1618.	Sparb. medel fr. Kinesernas Vänners syförening, Vetlanda 63:—
		1619.	E. K. 3:—
		1620.	Kinalänk i Huskvarna, "ett tackoffer för bönesvar" 50:—
		1621.	B. N. 10:—
		1622.	Länkarna i Piteå, gm M. L. 42:—
		1623.	A. L., Örebro, till "Ebba Bergs minne", gm O. B. 3:75
		1624.	Koll. på Vindhems försam- lingshem, Uppsala 137:—
		1625.	Vänner i N. Jämtland, 18:77, + 5:50 24:27
		1626.	Extra gåvor 8:20
		1627.	Vänner i Böle, Lit 9:55
		1628.	"Två länkar i Skien", gm E. J. 12:50
		1630.	H. L., Sthlm 3000:—
		1632.	Vänner i Möron, till Selfrid Erikssons underh. 33:—
		1633.	Malmölänkarnas sparb., 6/11 80:—
1575.	Kinamötet i Burön, gm H. O., Örviken	13:—	
1576.	Kinavänner, gm d:o	4:—	
1577.	"En länk"	10:—	
1578.	H. S., Stockholm	3:25	
1579.	E. H.	100:—	
1580.	G. R., Västerås	25:—	
1581.	E. S. L., till Martin Mark- grens underh., gm I. H., Skel- leftehamn	32:—	
1582.	Offer vid Kinamöte i Alings- ås, 29/10, gm T. L.	109:—	
1583.	Månsta syfören.	50:—	
1585.	"Ficksparbössa"	34:50	
1586.	"Jes. 49: 16"	100:—	
1587.	S. o. K. B., gm I. H., Skel- leftehamn	10:—	
1589.	B. o. K. L.	30:—	
1590.	Skillingaryds Kristl. Ung- domsf.	100:—	
1591.	E. L., Arvika	5:—	
1592.	M. C., Vetlanda	53:—	
1593.	A—a a—r	30:—	
1594.	Mauritzbergsgruppen, till Dagny Nordgrens underh., Ps. 23: 3	100:—	
1595.	D. Y., Glanshammar, till Hanna Wangs d:o	10:—	
1596.	S. J., Örebro	550:—	
1600.	Vid möte i Brödratörsam- lingens kyrksal 3/10	20:22	
1601.	J. o. L., "ett löfte", Ps. 35: 27	10:—	
1602.	"En Göteborgslänk"	100:—	
1603.	E. S. E., Mariestad, "födel- sedagsblommor"	35:—	

1634.	M. B.	10:—	1708.	Ulriksdals Mfg	100:—
1635.	E. K., "ett tackoffer", gm A. B., Skellefteå	5:—	1709.	D:o, d:o, resebidrag	10:—
1636.	Olmstads Misionsf.	10:—	1710.	A. R., Ekenässjön, "tackoffer på 70-årsdagen"	70:—
1637.	S. S., Hbg	10:—	1711.	Mfg i Björkö, årsbidrag	30:—
1638.	Kinakretsen i Gbg, Offerdag 4/11, till C. G. Nordbergs o. G. Goës underh.	490:—	1712.	Del av koll. i d:o	8:50
1642.	Koll. i Hamnerdal	8:03	1713.	E. o. Ch. W., Björköby	5:—
1643.	D:o i Sikås	14:—	1714.	J. P., d:o	40:—
1644.	D:o i Håsjö	12:94	1715.	Fam. M. J., d:o, till "Fars o. Petrus' minne"	111:—
1645.	D:o i Hällesjö	38:50	1716.	M. o. J., Fjäderhult, till d:o	5:—
1646.	D:o i Stugun	13:20	1717.	Koll. i Naglarp	23:50
1647.	D:o i Ragunda	54:10	1718.	D:o i Karstorp	7:—
1648.	D:o i Bispgården	16:10	1719.	D:o i Kulla	14:—
1649.	D:o i Nyhem	6:60	1720.	Värne Mfg., Medalby, resebidrag	6:—
1650.	D:o i söndagsskolan, d:o	2:06	1721.	Mfg i Sunnerånga	30:—
1651.	D:o i Bräcke	20:45	1722.	Koll. i d:o, Flisby	6:—
1655.	O. S., Misterhult	5:—	1723.	Syskonringen, Flisby	50:—
1656.	St. Åby Östra Syfören.	130:—	1724.	Vid föredrag i St. Peterskyrkan, gm G., Äppelviken	10:—
1657.	Höstoffret av och genom Kinernas Vänner, Jkpg.	650:—	1725.	D:o i Äppelviken	20:—
1658.	J. C., Piteå, "Procenten åt Herren"	1:60	1726.	Kinalänkarna i Gbg, till C. G. Nordbergs o. G. Goës underh.	102:—
1659.	J. o. A. B., gm A. B., Skellefteå	20:—	1727.	H. G., Gbg	5:—
1661.	J. F. E., Edane	10:—	1728.	Höstoffer, E. A., Norrköping	50:—
1662.	J. E. R.	25:—	1731.	K., till Elsie Bergquists underh.	100:—
1663.	Es. 48: 18	20:—	1732.	S. W., Nkpg	5:—
1664.	J. A. St—r	25:—	1733.	S. L., Flugeby	10:—
1666.	G. W., Ystad	10:—	1734.	Koll. i Gävle	12:—
1667.	Onämnd	300:—	1735.	K. F. U. M., d:o, resebidrag till E. Folke	15:—
1668.	J. A., Söderhamn	150:—	1736.	D:o till Joh. Aspberg	15:—
1669.	Böneringen, Karlskrona	105:—	1737.	E. A., Borås	500:—
1670.	O. S., Flisby	75:—	1738.	Koll. i Mossby	19:—
1675.	Nye Missionsförsamling	50:—	1739.	D:o i Brånsta	38:94
1676.	R. J—n, "en blomma vid Ebba Bergs bår"	2:—	1740.	Sparb. medel, d:o	53:06
1677.	I. o. N. A., Brunflo	20:—	1741.	Koll. i Axbergshammar	28:31
1678.	Sparb. medel ins. 14/11, gm E. B., Flisby	153:—	1742.	D:o i Sabbatsberg	15:—
1679.	A. E., Ersnäs	5:—	1743.	D:o i Nora	24:—
1680.	Mfg i Värna	75:—	1744.	D:o i Lindesberg	34:81
1685.	Ekenäs syfören.	80:—	1745.	Hälsingås miss. hus., Knista	35:55
1686.	E. J., Norrköping, gm A. G.	5:—	1746.	Koll. i Kvistbro	5:—
1688.	Erstorps Mfg	15:—	1747.	D:o i Pålsboda	18:—
1689.	Del av koll. på K. F. U. M., Borås	63:50	1748.	D:o i Tosta skola	5:—
1690.	Efterskörd till d:o	10:—	1749.	Lännäs kyrkl. arbetsfören.	25:—
1691.	L. H., Kiruna	10:—	1750.	A. M., "Guds pengar"	20:—
1692.	Onämnd, Målilla	50:—	1751.	C. W.	10:—
1696.	Kinagruppen i Gbgs KFUK, till Lisa Gustafssons underh.	1300:—	1752.	E. H., till Joh. Hedengrens sparb.	26:—
1697.	En kinalänk "Herren tionde", gm H. G., Bureå	10:—	1753.	Koll. vid Kinamöte i Örebro	231:92
1698.	Koll. i Mölnbo	23:50	1754.	Resebidrag	20:—
1699.	D:o vid syf. i Grebo	16:50	1755.	Koll. i Ämmeberg	10:—
1700.	Värna Mfg	12:50	1756.	Ps. 23:1, till Thyra Lindgrens underh.	150:—
1701.	Söndagsskolan i Tännö	8:—	1757.	E. L., Huskvarna	50:—
1702.	Koll. i d:o	10:—	1758.	A. W., Sthlm	300:—
1703.	D:o i Jonsboda, Vittaryd	7:50	1759.	H. L., Oslo	1:—
1704.	D:o i Broby, Fryele	25:50	1760.	Syfören. "Enighet", gm C. T., Tranås	100:—
1705.	D:o i Svennarum	12:50	1761.	Onämnd	150:—
1706.	Mfg i d:o, resebidrag	5:—	1762.	Syföreningarna för S. M. K. försäljning i Sthlm 24/11	5553:10
1707.	A. K., Ekensässjön	68:80			

Prenumerationsanmälan.

Med ingången av nästa år börjar *Missionstidningen Sinims Land* sin 43 årgång.

En stor uppgift har vår tidning haft och har alltfört, att fylla, att vara en sammanhållande länk mellan fältet och hemarbetet, ett talrör för arbetet, nöden och striden, men den vill ock vittna om lugnet under »modersvingen» därute i Kina.

Även i år äro vi i stort behov av Eder hjälp med spridandet av tidningen. Vi känna djup tacksamhet för Edert bistånd under gångna år, men vi bedja: tröttna ej. Kännedomen om Missionen behöver nå vidare, flera vänner för arbetet vinnas. Kanske det kan ske om vår lilla tidning får flera prenumeranter. Tack för att Ni icke svika våra förhoppningar.

Krig och oro råder åter i Kina. Som fyrbåkar få våra missionärer ännu stå kvar på sina stationer och visa vägen till det land, där evig frid och ro skall råda. Guds rike går framåt, segrar vinnas och evighetshoppet går upp för många arma, som icke synas äga något hopp. Men, huru länge skola missionärerna få utföra sitt välsignelserika arbete?

Luckor uppstå i deras led, en del på grund av sjukdom, andra på grund av hemresa för vila. Låt oss bedja missionens Herre sända nya villiga tjänare att fylla de uppståndna luckorna.

Må vi alla, på det sätt vi kunna, stödja dem som stå mitt i kampen. En väg står öppen för alla, bödens väg, må den flitigt och troget användas.

Missionstidningen *Sinims Land* utkommer även under 1938 med 20 nummer. Prenumerationspriset är: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90. Till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 per år.

Prenumeration kan ske både på postkontoren och på Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Vid prenumeration på postkontoren måste *hela* namnet: »Missionstidningen *Sinims Land*» angivas. Enligt nuvarande bestämmelse för postbefordringsavgifter blir det emellertid *fördelaktigare för Missionen* om prenumeration verkställs å vår exp., varför vi äro *mycket tacksamma om så sker*. Tidningen sändes i så fall som utgivarekorsband till de olika prenumeranterna.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp. erhålles vart 6:te ex. gratis.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å postkontor, erhålla, om postens kvitton insändas till exp., kr. 2:25 för vart 6:te ex., men få då inga friexemplar.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Vår Gud är oss en väldig borg. — De överunno. — Fröken Lisa Blom. — Från Red. och Exp. — Brev från Exp. — Från Missionärerna. — Insänd litteratur, — Redovisning. — Prenumerationsanmälan.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto nr 502 15.

以便以記耳

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

耶和華以拉

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ZSCHNEIDER

OTTO O. FÖRGER

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

“Låt oss nu gå till Betlehem
och se det som där har skett.”

Luk. 2: 15.

FRIDSFURSTEN — LIVSFURSTEN.

Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus; ja, över dem som bo i dödsskuggans land skall ett ljus skina klart. Jes. 9: 2.

Aldrig är det så mörkt därute som i juletid. Midvintermörkret vilar tungt över Nordanland. Blott några korta timmar är det ljust. Där längst i norr går solen i dessa dagar icke upp över horisonten. Flera veckors natt ruvar över bygden med den eviga tjälen.

Men mörkret genomlyses av stjärnan från Betlehem. Den står över det ställe, där barnet är. Den stjärnan blir för oss symbolen för det ljus, som Gud tänkte i denna världens mörker. I den natt, då Jesus föddes, gick profetian i uppfyllelse. "Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus, ja, över dem som bo i dödsskuggans land skall ett ljus skina klart." Jesus sade: "Jag är världens ljus."

Han och Han allena är ljuset, som förjagar syndens mörker, när det sänkt sig ned över en människosjäl. Att leva i synd är att leva i mörker. Varje synd är en mörksens gärning. Den tål icke dagsljuset. Den hör natten till. Vad det blir mörkt för mig, då jag fallit i synd! Det kan bli riktigt nattsvart, då jag blir varse, vad jag kunnat göra. Jag ville det kanske icke. Eller min håg var delad, min vilja förslappad. Så skedde det. Jag var icke vakande och bedjande. Frestelsen blev mig övermäktig. Vad skall jag taga mig till i detta min själs mörker? Jag kan icke förjaga det

själv. Ursäker och förklaringar, som jag finner på, tillfredsställa mig icke. O, detta mörker! Där är ingen frid i min själ. Min vän, när du har det så, lyssna till julepistelns härliga ord. Det är ett ord för dig och mig: "Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus." Jesus kan skingra syndens mörker. Han kan förjaga det. Ställ dig även i denna julens tid vid hans kors. Han, som föddes i krubban för att även den fattigaste skulle våga sig fram till honom, dog på ett kors den fattigaste syndare till frälsning. "Han är försöningen för våra synder." Han är fridsfursten, som har stiftat frid mellan Gud och varje förlorad son och dotter, som en gång vänt sin Fader ryggen. Han är vår frid. För Jesu skull kan du tro dina synders fullständiga förlåtelse. Lovad vare Gud för denna Fridsfurste!

Men han är ock Livsfursten. "Över dem som bo i dödsskuggans land skall ett ljus skina klart." Där bo vi alla. Det må vara julhelg eller vardag, vi vandra dagligen i dödsskuggans dal. Icke ens i juletid äro vi säkra. Det är mer än en, som får fira julaftonen i sorgehus. Må alla, som äro förskonade därifrån, vara tacksamma därför. En gång skola vi fira vår sista julhelg. Vi skola aldrig mer få något tillfälle att med Guds folk härnere sjunga julsalmen och höra julevangeliet. Använd väl den julhelg, som beskäres dig. Det lider i juledagar mot årets slut. Också det är en påminnelse om vad det är för ett land vi för tillfället bebo. Det är mörkt i dödsskuggans land. När

det mörkret på allvar sänker sig ned över oss, är det gott att i anda och sanning ha kunnat fira jul. Åter kommer Jesusordet till oss i Joh. 8:12: "Jag är världens ljus; den som följer mig, han skall förvisso icke vandra i mörkret, utan skall hava livets ljus." Det ljuset slocknar icke. Icke ens dödsskuggans mörker får makt därmed. Jesus har gått genom döden till livet. Han har gått före och banat väg för oss. Var icke orolig inför döden. Om du bara har Honom med dig, skall du vandra med tillförsikt och i ljus även de sista stegen över dödens gräns. "Han har fört liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangelium." Bortom gränsen öppnar sig Guds ljusa värld. Följ bara Jesus efter. Livsfursten har slagit den sista fienden. Denne är maktlös. Följ ljuset, som du fått. Det skall skina, ja, det skiner redan klart över dem som bo i dödsskuggans land.

Gud vare tack för ljuset, som lyser genom midvintermörkret och gör att vi kunna fira jul, både härhemma och därute på missionsfälten! Lovad vare Gud för Fridsfursten — Livsfursten!

Johan Hoff.

FRÅN

En välsignad JULHÖGTID
och ett GOTT NYTT ÅR
tillönska vi våra vänner.

Meddelanden från fältet.

Breven från våra missionärer i Kina giva vid handen, att förhållandena på vårt arbetsfält varit relativt lugna, och

att arbetet fortgår på alla missionsstationerna, även Loyang. Vi äro så tack samma för dessa underrättelser och anbefalla våra missionärer, deras arbete, de kristna kineserna samt Kinas land och folk åt missionsvännernas fortsatta hågkomst i förbön.

Från fröknarna Judith Hultqvist och Ebba Vidén i Hongkong ha vi också haft brev. Fröken Hultqvists hälsotillstånd synes ej ha undergått någon större förändring. Hon vilar så lugn och stilla i den gode Herdens famn. Må hon alltfört få bli buren av kärlekens förböner.

Trettondedag Jul

anordnar v. G. Svenska Missionen i Kina även 1938 kl. 11 f. m. *missionshögtid i Betesdakyrkan*, Floragatan 8, Stockholm. Doktor *Karl Fries*, missionsföreståndare *Erik Folke* och missionssekreterare *Martin Lindén* komma då att tala.

Efter mötet i Betesdakyrkan serveras *kyrkkaffe* på *K. F. U. M.*, Birger Jarlgatan 35. Fru *Ingrid Aspberg* har då lovat berätta något från Kina. Missionsvänner hälsas varmt välkomna till såväl Betesdakyrkan som *K. F. U. M.*

Bönemötena för S. M. K.

Tisdagsbönemötena för S. M. K. börja v. G. åter i *Betesdakyrkan*, Floragatan 8, *tisdagen den 11 jan.* kl. 7 e. m. På *S. M. K:s exp.*, Drottninggatan 55, hållas bönemöten *varje fredag* kl. 2 e. m. fr. o. m. *fredagen den 14 jan.*

Kinalänkarna i Stockholm

äro *torsdagen den 13 jan.* inbjudna till *Konrad och Britta Lambert*, Sturegatan 13, kl. 7 e. m. Varmt välkomna!

Visa tidningen för vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera.

Länksammandragning i Linköping.

Länkarna i Östergötland voro under söndagen den 28 nov. samlade i Linköping till länkmöte. Vi hade förmånen att ha både missionsdirektor Erik Folke och fröken Lisa Blom med oss. Kl. 1 voro vi inbjudna till fr. Ingegerd Joëlssons hem på kyrkkaffe, och där voro vi ett 30-tal samlade. Missionsdirektor Erik Folke talade med utgångspunkt från den 110 psalmen: "Villigt kommer din unga skara, — — — likt daggen ur morgonrodnadens sköte." Daggen har så litet fäste vid jorden, att den försvinner, när solens strålar komma på dagdropparna. Så skulle det också vara med oss. När Kristus kommer för att hämta sin skara hem till sig, då skulle vi inte ha våra rötter fästade i jorden utan vara beredda att gå Mästaren till mötes. Fröken Lisa Blom berättade om försäljningen, hur underbart Gud hjälpte och vilket storslaget resultat det blev. Vi ha i sanning anledning att tacka Gud för all nåd han bevisar oss.

På kvällen kl. 6 var ett offentligt möte anordnat i K. F. U. K:s hörsal. Det var mycket folk samlat, mer än det varit de två föregående åren. Efter ett kort hälsnings- och inledningsord samt en solosång talade missionsdirektor Folke om "Den himmelska synen." Paulus såg missionens uppgift såsom en himmelsk syn. Må vi vara mottagliga för de himmelska syner Gud vill giva oss. Fröken Blom berättade om hur underbart Gud denna höst fyllt i, när medelbristen har varit stor. Just i det ögonblick som medlen behövdes, sände Gud dem på de mest underbara sätt. Till sist fick vi taga upp en stor kollekt, och vi kände att det var Gud som manat sina givare. Efter det offentliga mötet samlades länkarna till ett litet samkväm och då var vi omkring 50 st. Fröken Blom berättade då om de senaste meddelandena från fältet, hur våra kära vänner där ute måste vara beredda att när som helst taga sin tillflykt till

de underjordiska grottor som finnas. Till sist fingo vi också ha en bönestund, då vi förenades i bön för det blödande Kina som så väl behöver våra förböner. Vi äro tacksamma till Gud för denna härliga dag i Linköping och se nu framåt till nästa länksammandragning.

C.-S.

Det nutida Kina och kristendomen.

I sammandrag av *Erik Folke*.

Vilken uppfattning det nya Kina fått av världsläget belyses av ett i år av en kristen kines W. Y. Chen, hållet föredrag över detta ämne vid det Nationella Kristna rådets möte i Shanghai den 5 maj. Vi återgiva några av de däri berörda synpunkterna. Däri heter det bland annat: »Vi få nu bevittna nya tendenser i tiden, som beröra Östern såväl som Västern.

1) Ett allmänt återupplivande av enväldet och därmed undertryckande av demokratien.

2) En gradvis tilltagande krigshypnos och oförmoda att fostra fram någon allmän fredsvilja.

3) Materialismens tillväxt med starkt intresse för praktiska uppgifter.

4) Den Västerländska kulturens växande inflytande.

5) En tilltagande underskattning av religionens betydelse och motstånd mot den kristna kyrkan i synnerhet.

I Kina ha emellertid under de sista två åren en märklig förändring ägt rum i inställningen till flera viktiga livsfrågor, som påkalla vår uppmärksamhet, enär vi därigenom föras till insikt om huru gynnsamt läget därstädes nu är för den kristna missionen ibland vårt folk.

1) Inom bildade kretsar i Kina har man på grund av det tilltagande inre välstånd och yttre inflytande de diktatorstyrda staterna kunna uppvisa bör-

jat fråga sig, om det totalitära stats-skicket ändå inte är det bästa även för Kina. Regeringens ledande män äro dock ense däri, att en moderat demokrati är den bästa för landet och äro beslutna att vidhålla densamma.

2) En stark känsla för fred och en-dräkt genomtränger hela vårt folk. Regeringens lyckade strävan att medelst fredliga medel lösa inbördes tvister har varit ett gott exempel och vunnit för densamma allmänt förtroende. Inbördes förlåtelse och kärlek har därigenom be-

skaffats, trots att därigenom statens inkomster minskats med 50 miljoner dollar. Målmedvetet har man arbetat på att skapa goda förutsättningar för ett ekonomiskt uppsving och trygghetskänsla för folket. I samband med detta har tecken till en ny och bättre förståelse för religionen börjat förmärkas.

4) I skolundervisningen ha stora framsteg blivit gjorda. År 1912 funnos blott 4 universitet i riket. År 1936 hade Kina 82 universitet och 29 högre läroverk. För det stora antal vetenskap-

Skolbyggnad i Peiping.

visat sig vara den bästa vägen. General Chiangs eget exempel har haft en förunderlig verkan på alla folkklasser. Såsom norm för sin yttre politik har vår regering förklarat, att den ämnar ej lämna fredens väg, så länge det gives det minsta hopp om fred.

3) Stora ansträngningar ha under de sista två åren gjorts att förbättra det ekonomiska läget. Järnvägarna, flyget, motorvägarna o. s. v. ha förbättrats, industrien och lantbruket har befordrats. Det ekonomiska läget har i sin helhet fått ett märkbart uppsving.

En särskild byrå har inrättats med uppgift att förbättra ris- och veteodlingen och en annan för bomullsodlingens främjande. Olagliga pålagor ha av-

ligt bildad ungdom, som utgått från dessa anstalter, har emellertid ej kunnat skapas möjlighet till sysselsättning, varför man numera lägger större vikt vid utbildning för det praktiska livet. Rent vetenskapliga studier gynnas emellertid också. Sådana bedrivs numera vid 73 anstalter i landet.

5) Längre har frågan om Kinas inställning till Västerens kultur varit uppe, utan att man kommit till någon lösning. Ursprungligen bjöd man bestämt motstånd mot allt främmande inflytande. Sedan inträdde ett stadium, då man hävdade, att Kinas gamla kultur skulle utgöra underlaget och Västerens, då isynnerhet den militära och vetenskapliga utbildningen, skulle användas som

påbyggnad. Nu synes man vara i färd med att utan reservation införa Västerterns kultur, dess vetenskap, litteratur, industri, filosofi o. s. v. Men vi fråga då: Vad är väl grunden för Västerterns kultur? Får kristendomen, på vars grund denna kultur uppstått, något beaktande, och hur ställa vi oss till detta spörsmål?

6) Den religiösa inställningen. Vi erinra oss den starka antireligiösa rörelsen som uppstod 1927, då ej endast kristendomen utan allt vad religion hette utdömdes. Nu är läget helt annat. Nu har Konfucii lära åter kommit till heders. Hellre den än de nya lärorna: kommunism och fascism, heter det. Buddismen är åter populär även bland de bildade klasserna. Romerska katolicismen har aldrig haft så stor framgång som nu: årla till 100 000 omvända på ett år. Och general Chiangs exempel har gjort mycket till att väcka intresse för religion. Läget är allvarligt. Skulle ett omslag äga rum, och ännu finns förutsättningar för en antireligiös rörelse, skulle läget bli allvarligare än någonsin. Emellertid: nu äro sinnena mottagliga för andlig påverkan, ja, de äro fyllda av verklig åstundan efter religiös sanning.

Till sist frågas: Vilka äro då de behov, som nu framförallt göra sig gällande?

1) Vi behöva andliga ledare. Moody sade vid ett tillfälle: »Pessimister duga ej i predikstolen. Där behöva vi män fulla av hopp». Ja, vi behöva nu män fulla av hopp, av tro och av kärlek, män som verkligen tro, att intet är omöjligt för Gud. Sådana som ha en positiv förkunnelse att komma med, sådana, som äro redo att låta sitt liv för Kristus.

2) Vi behöva vidare ett fulltonigt evangelium. Kristus skall vara medelpunkten i vårt budskap. Vår uppgift skall vara att förmå människorna att helt bryta med syndalivet och helt taga emot Kristus som sin personliga frälsare och vän. Våra metoder skola bildas under känslan av verklig födslo-

vånda och fyllas av pingstens kraft. Evangelii budskap innebär ingenting mindre än att vinna Kina för Kristus.

3) Vi skola söka nå skolungdomen med evangelium. I Indien gäller det nu att nå de ovidrörbara med evangelium. Kinas bildade värld är Kinas ovidrörbara. Vi kunna ej nog uppskatta betydelsen av den kristna skolan i Kina. Dess intelligenta vakna ungdom är ivrig att lära känna andliga sanningar och är villig att omfatta den levande tron. I den sekulära skolan har tonvikten lagts på materialismen. Nu börjar en reaktion mot detta visa sig. Tiden är därför inne att föra skolungdomen i kontakt med andliga verkligheter.

4) Man rekommenderar stundom nya metoder, men låt oss komma ihåg, att Gud är densamme i går och i dag och i evighet. Hans kärlek till oss människor har ej förändrats. Kristi makt att frälsa har ej förändrats. Evangelii budskap är ock detsamma. Låt oss överlämna oss på nytt till Herren, renade från alla fördomar, högmod och själviskhet och låt oss fyllas av pingstens välsignelse. Andens förnyelse bör vara den allt behärskande tonen i den kristna förkunnelsen i Kina.

5) Men huru skola vi kunna åstadkomma något, så splittrade som vi äro? Dr. Hu i Peking skrev en gång i frågan om att Kina skulle antaga Västerterns kultur: »I kunnen mycket väl komma och påstå, att kristendomen är bättre än buddismen och taoismen, men hur kommer det sig att i det kristna lägret det finnes ett-, ja kanske ända till tvåhundra samfund, som ligga i strid inbördes. Vilken denomination menen I, att vi skola sluta oss till?» Kunde vi blott en gång enas om att lyda det stora budet: Älsken varandra inbördes och i tro vänta att Gud skall verka stora ting i Kina, skulle vi även kunna taga ledningen i sådana rörelser, som skulle föra det därhän, att himmelens rike skulle komma till jorden och Kina vinnas för Kristus.

Hälsning från Judith Hultqvist.

Ur ett brev till expeditionen från *Judith Hultqvist*, dat. 1—2 dec.

— — — Tack för förbön nu, och tack för telegrammet. Det gjorde mig så innerligt gott. Den 23 Ps. har blivit ny för mig under denna tid. Herren är min, jag behöver icke frukta ty Han är med.

Alla här är så kärleksfulla och hjälpsamma. Innerligt glad och tacksam är jag över att ha Ebba Vidén här. Hon är så mycket för mig. Ja, allt är Guds nåd och godhet.

Maja Lundmark har nu börjat sin hemresa — jag är också på väg hem. Längtar så efter att snart vara hemma. Ibland har jag rätt svåra smärtor. Dock, Herren är mig så nära med sin välsignelse, hjälp och glädje. Jag vilar stilla i Hans herdefamn och säger: Ske din vilja min Gud.

Snart skall jag få skåda min Konung, snart vara i det land där ingen synd, sjukdom och nöd skall vara. Där skall jag få tjäna min älskade Frälsare utan brist.

"Jag är ett litet, litet lamm,
som vilar trygg i Herdens famn.
Hans famn den är så stor, så vid,
den räcker till för dig och mig."

Hälsa — alla kamraterna, kinavännerna och de kära Länkarna så mycket. Tack, att ni beder för mig.

Kära vänner och förebedjare!

Tung och mörk ligger novemberkvällen över Yuncheng. Stormvinden sveper vinande genom de spröda trädens avlödade kronor; bryter torra kvistar och skakar prövande de friska, som bjuda ett alltför segt motstånd. Den smyger sig in genom vrår och prång vid de låga kineshuslängorna.

Inne i mitt rum flämtar lågan i luftdraget. Den bitande, kalla nattvinden rister i dörren; ilar in under grovt tillyxad tröskel, sveper utefter golvet och tvingar mig att draga pläden tätare och fastare om kroppen. — Högre och högre ljuder den skakande, rivande stormens dån och tyngre och tyngre blir bördan i mitt eget hjärta.

Jag är ensam. Men mina tankar äro vända mot skaran av vänner därhemma, långt borta. Under mina oroliga tankars irrfärder glimtar jag det blodiga krigets förskräckelse, som viner likt en ödesstorm och som tycks omvärva mig på alla sidor.

Mina vänner! Nyss har den hjärt-skärande synen av sårade soldater utplånligt etsat sig fast i mitt sinne. Ett återsken från den några tiotal mil avlägsna krigsfronten.

En namnlös sorg överväldigar mig, då jag i novemberkymningen söker forma en julkhälsning till Er mina älskade vänner. Jul! Underliga ord! Underbara tanke! "Frid på jorden!"

"Frid på jorden!" — Vänner, är det icke så, när ångesten kommer över folken och de stå rådlösa vid havets och vågornas dån och människorna dö av förskräckelse, att änglarnas saliga budskap om "Frid på jorden" aldrig ljuder mer trösterikt än just då.

"Frid på jorden", det är julkhälsningen jag sänder till Er mina vänner. Ifrån dödens och ångestens land ljuder julbudskapet såsom ett jubelrop från den återlösta skaran. "Frid på jorden"!

Om nu denna hälsning når fram till juldagen, så ber jag Eder, att då kyrkklockorna ringa samman till julotta och Ni sitta i det festsmyckade templet, att bedja för mig, och samtidigt vill jag härute ringa i minnas klocka och bedja för alla som mottaga detta brev.

God Jul! Och väl mött på juldagsmorgonen!

Eder

Arne Bendtz

Örnavingar.

Hoyang den 13 okt. 1937.

Under sommaren har på väggen i mitt rum hängt en teckning, ritad av en kines. Ur skönhetssynpunkt kanske den lämnade en hel del att önska, men det var något som speciellt talade till mig i den. Varje kväll-när en sträng arbetsdag var överstånden, då kanske ansvarets börda känts tung och då oron för mångahanda nedstämt sinnet, när då blicken föll på bilden på väggen, liksom sade den till mig: Fatta mod!

Tecknaren hade ritat bilden ur sin egen fantasi, då han läst Herrens tal till folket genom sin tjänare i 2 Mos. 19: 4, och även Mose avskedssång i 5 Mos. 32: 11. »Jag har burit eder på örnavingar och fört eder till mig», säger Herren till sitt folk, och att det är sant bekräftar Moses i sin avskedssång, då han skådar tillbaka på en livslång erfarenhet av Guds bärande trofasthet och utbrister: »Så bredde Han ut sina vingar och tog honom och bar honom på sina fjädrar.»

Låt oss se på bilden. Den föreställer en örn, som breder ut sina vida vingar i luften, och på ryggen bär den en örnunge, som väl söker använda sina egna vingar, men finner att de ej ännu hålla till flykt. Därför håller han sig hårt fast vid de stora beprövade vingarna.

Ja, »örnavingar» som lyfta över tidens allt, var finnes väl dessa? — Vänner, ni som i dessa tider av krig, faror, pest och hunger oroas och ängslas! Vänner härute i orons land, såväl som vänner hemma som känna ansvaret och allvaret i denna vredens tid! Vänner som ängslas över nära och kära härute och som kanske icke veta vad ni skola tänka om läget! Älskade, som skulle vilja efter känslans ledning taga edra älskade direkt hem, för att ha dem säkra och trygga, men icke kunna det! Alla I som ären betungade på ett eller annat sätt! Kom, och sätt er ned med mig en liten stund och skåda på bilden!

Det är, som kunde du se dig själv

som den lilla örnungen, eller kanske den som du är ängslig för och undrar hur det är med i farornas tid. Då säger Han med de beprövade vingarna: sätt dig upp, låt mina vingar få bära dig över allt. — Vi äro här bara en kort tid och så bära de vingarna oss hem till det land där inga faror mera är. Tror du icke, att de gamla beprövade vingarna hålla också nu, både för dig och mig, så som de gjorde på Mose tid? Om vi endast förbliva små och hjälplösa och erkänna att våra små vingar icke hålla, så hålla nog »Örnavingarna».

Därför, svinga dig min ande upp, buren av all den styrka som ligger i Gud, och låt ingen jordisk oro nu i hast taga bort vår säkra plats på »örnavingarna».

Så talar det till mig medan kriget rasar härute, liv förspillas och faran rycker närmare våra trakter. Vi veta ej mera än en dag i sänder och knappt det. Fiendens flyg hälsar på nu och då, men ännu är det ingen överhängande fara. Bombsäkra grottor ha grävts som skydd vid anfall från luften. Röda härrar draga härigenom mot fronten. Kineser och västerlänningar spana ivrigt efter de senaste nyheterna i dagstidningarna. Man oroas för framtiden. Dock, mitt i allt ha vi våra möten. Flera personer upptagas genom dopet i Herrens församling, och evangelium förkunnas.

En dag hade vi inom missionens område besök av röda soldater. En röd officer kom in till mig, och jag fick tala om Honom, som söker alla vilsegångna för att få äga dem helt. Det var intressant höra officerens iver för sin egen lära, den, att dela allt lika. Vid mitt svar, att Guds lag gick ännu djupare, nämligen, att akta sin nästa mera än sig själv, och att Jesus bedit oss gå två mil med en som ber oss gå en mil med honom, blev den unge officeren tårögd och sade, att vore det så för alla, då vore det icke några krig på jorden och ingen strid. Så kunde jag i förtrolighet få introducera för honom Världens Frälsare och Förlossare, Jesus Kristus. Samtalet tog snart slut, men

han hade blivit så förunderligt tyst. Han gick för att nästa dag draga vidare mot krigsfronten. Dock vet jag, att den Gode Herden följer honom för att vinna honom innan det är för sent.

Under allt äro vi tacksamma till Gud för att vi få vara vid god hälsa och att vi ännu få vara kvar där Herren ställt oss. Arvid Hjärtberg har varit dålig, men är på bättringsvägen. Han har på så sätt fått pröva de starka »örnavingarna», fått känna att de hålla.

En glädjande erfarenhet har det varit, att arbetet i Ni-chuan har fått en livligare karaktär och att Herren har låtit någon frukt komma därav. Därvarande mandarin har även blivit dragen till Herren och önskar att flera kunde komma dit med evangelium.

Gud har välsignat folket med en rikare skörd än vanligt. Dock är det svårt med ekonomin för de stora massorna, ty priserna äro på grund av kriget mycket höga på allt.

I allt få vi beständigt erfara Herrens nåd och trofasthet. Ja, vi kunna instämma med Mose, att Herren bredde ut sina vingar och tog oss och bar oss på sina fjädrar. Det är sant som Herren själv säger, att Han burit oss på örnavingar och fört oss till sig själv. Genom svårigheterna skall han föra oss dit.

Så fatta mod! »Örnavingarna» hålla och de lyfta oss ovan alla moln.

Gud välsigne er alla, som bedjen, arbeten och offren för oss, med vila i tron och på de beprövade »Örnavingarna».

Eder alla i Herren tacksamt tillgivne

Carl-Gustaf Nordberg.

Från Sinan: Ho.

I ett brev till en vän dat. 24 okt. skriver fröken Maria Pettersson.

Frid! O, att än en gång få skriva detta ord nu, då striden rasar i detta land. I går sprungo vi hit och dit för att gömma oss, ty det sades, att fiendens flygplan voro nära. Emellertid hände ingenting. Visserligen flögo fem plan häröver men inga bomber kastades.

Barnen voro naturligtvis rädda och flera stannade uppe hela natten. Jag sov gott, och i dag ha vi haft tre möten i lugn och ro. — — — — —

Barnen blevo så glada och tacka för de sända gåvorna, nu kunna de få ärtstrimlor och ibland majsbröd.

Nov. 19—22 ha vi stormöte och presbyterierådsmöte. Hoppas att inte kriget gjort slut på oss innan dess. I dag gick ett tåg med sårade soldater förbi.

Om det vore fred skulle det vara härligt i höst. Vi ha vävt och sytt oss ett predikotält. Bed Gud välsigna tältarbetet i vinter och giva frivilliga krafter att tjäna i tältet.

O så många flyktingar från krigszonen! Gode Gud, bevara vårt stora hus ifrån att fördärvas!

Den 25/10. Återigen ha vi varit i jorden för att gömma oss för flygplan. Ännu en dag med Guds beskydd.

Från Loyang Ho.

Ur ett privatbrev från Erik Malm till missionsföreståndare Erik Folke, dat. den 4 nov. 1937 i Loyang.

Jag vet att de i Yuncheng sände telegram hem, att alla voro på sina stationer utom Loyangborna. Detta var dock inte riktigt, för då telegrammet sändes, var jag tillbaka här, men de hade inte hunnit få meddelande om detta i Yuncheng.

Vi ha visserligen från Yuncheng fått det rådet att flytta till Sinan, men ännu har det inte blivit någon flyttning av. Maria Pettersson vill nog, att vi skola komma, men vi vill inte gärna övergiva vår station förrän det blir alldeles nödvändigt. Sedan vi kommo tillbaka hit, ha vi tre gånger haft alarm om att flygare voro i närheten. Det var tre dagar i följd då jag var på stormöte i Yiyang och Ingrid var ensam hemma. De togo sin tillflykt till vår underjordiska grotta. De hade alarm samtidigt i Sinan, så det gör ju ingen skillnad.

Arbetet pågår ungefär som vanligt. Gösskolan är i gång. Kvinnoskolan ha

vi dock inte vågat öppna. Något stormöte blir det heller inte i staden denna höst, men på landsbygden är det som vanligt. I Sunghsien blir det dock inget stormöte, då de frukta för rövare. — Tältet är uppsatt i en by hundra li söderut. Jag besökte den platsen för några dagar sedan. Arbetet var gott. Stora skaror samlades för att lyssna.

Det är förskräcklig nöd som övergår landet. Det är som om hela nationen vändades. Det enda för oss synliga av förödelsen äro de många sårade soldaterna.

Då det gäller oss som mission, så leder nog Herren för oss även denna tid, så vi behöva inte frukta. Han vet vad vi behöva. Må vi blott vara trogna vår uppgift.

Varmaste hälsningar från oss alla.

Halvårsrapport från Tali distrikt.

Första halvåret 1937.

Med välsignelse pågick verksamheten i Tali i dess olika grenar bland kvinnor och barn och bibelskoleelever ledd av Ingeborg Ackzell samt Hanna Lundberg och Thyra Lindgren och genom gästrumsverksamhet, tältpredikan, bokspridning, gossskolearbete o. d. på manssidan, då i mediet av sistlidne december ovädersmolnen i Sianfu, "västra huvudstaden" plötsligt urladdade sig.

Vår kamp mellan hopp och fruktan angående arbetets fortsättande pågick ända till i mediet av januari. Då måste de tio svenska missionärerna, som nu samlats här utrymma fältet på grund av till synes förestående krigsutbrott.

En plötslig utrymning av en huvudstation betyder för missionären en lösslitning ur en andlig jordmån, vari hans hjärterötter vuxit fast. Det går inte att i en handvändning fatta beslut om att lämna en sådan mark åt sitt öde; dess uppodling har kostat allt för mycket, och man vill ännu en liten tid gräva och göda omkring det som däri planterats, att det

mätte komma att bära mera och bättre frukt.

Vår himmelske Fader hade emellertid förutsett allt, och vi fingo så uppleva, att hans vagnar äro mångtusen och att Herren färdas på dem. Snart voro missionärerna på olika platser i de närgränsande provinserna. Ingeborg Ackzell, som medtagit flera elever från sin bibelskola, kunde fortsätta denna i Chiehhsien, och Thyra Lindgren och Hanna Lundberg fingo tillfälle att, jämte andra, sysslor, ägna sig åt språkstudier. Fram i mars återfördes skolan till Tali, sedan några av missionärerna kunnat återvända.

Så vidtogo även i detta distrikt vårmötena på missionsstationer och predikoplatser. Vi kunde hålla tio sådana vårmöten. Det i staden Chao-i var emotsett med särskild glädje: här skulle nämligen det av församlingen nu färdigbyggda kappellet invigas. Från när och fjärran i distriktet hade ledare samlats; de hade ju litet var medverkat genom att samla medel till bygget. Ingeborg Ackzell hade med sig en skara unga kvinnor från sin bibelskola, vilka nu med sin körsång kunde förhöja stämningen.

Invigningstalet rörde sig bl. a. om församlingen såsom sanningens pelare och grundfäste, dess kallelse att i den omgivande hedendomen uppenbara Guds väg och vilja för varje människa och om de underbara välsignelser, som följa, när Guds sanning får intränga och bli rådande på livets alla områden, i den enskilde, i familjen och i samhället. Församlingens uppgift att hålla fram Guds sanning till att lysa på livets alla förhållanden och där skingra vidskepelse och färdneärvda hedniska sedvänjor samt att framställa den nya människan i Kristus betonades, ävenså vad Gud givit, på det att församlingen må kunna fylla denna sin uppgift. Det hus, som nu invigdes, står som ett bevis på vad enighet och uppoffrande kärlek i församlingen med Guds välsignelse kan åstadkomma. Missionens förhoppningar ha blivit verklighet: Chao-i stad har fått en fyrbåk för Herren, lokal finnes, men var är herden för

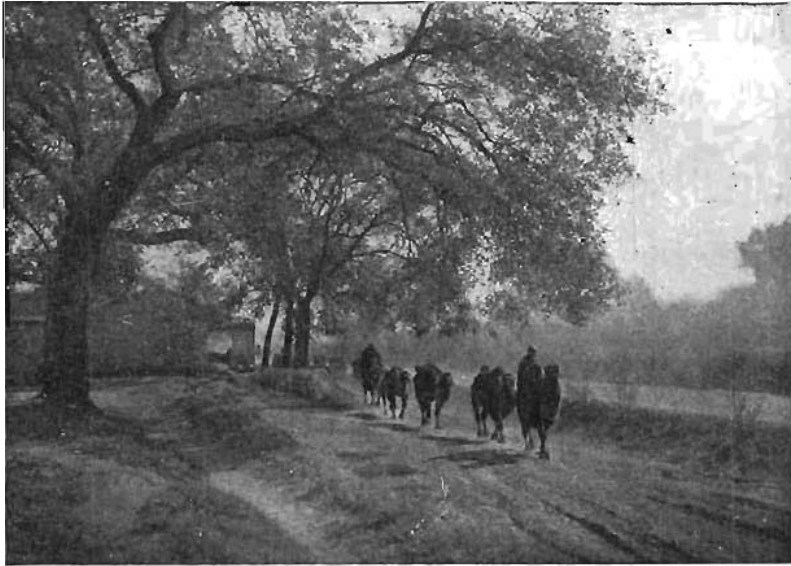
hjorden? Gud har redan försett mannen, nu gäller det för församlingen att taga ännu ett trossteg, fylka sig kring honom, understödja honom genom bön och samarbete och de gåvor, som äro nödvändiga för hans och hans familjs personliga behov.

Vid senare hållet församlingsmöte dryftades frågan, huruvida de närvarande ombuden nu skulle kunna besluta om att förordas till blivande pastor i Tali för-

rett denna goda utveckling i den inhemska församlingens egen verksamhet!

Vid det stora höstmötet, då också ett antal män och kvinnor genom dop intogs i församlingen, var huvudtalaren en från annat missionsällskap inbjuden kinesisk evangelist. Med stort nit sökte han väcka församlingsledarne att känna sitt ansvar för att föra människor till Kristus.

Det är gott att få tillbringa dagar i be-

En väg i Kina.

samling f. d. evangelisten, äldsten Hui, som nu avslutat ett par års studiekurs vid ett teologiskt seminarium. Allmän sympati uttalades i saken, men då man förstod, att för den ekonomiska delens genomförande lokalförsamlingarna behövde ännu mera förberedas, valdes äldsten Hui nu till ledare för församlingens evangeliseringsarbete med bostad för sig och familjen i den nyinvidga kapellägenheten; detta bekräftades sedan under stormötet i Tali.

Huru prisar man inte Herren, som be-

röring med och i handhavande av andliga ting: själen lyftes, andliga blicken skärpes och man blir mera dugliggjord för det som Gud tillhör.

Så fingo vi i hans namn fortsätta verksamheten till tiden för veteskörden, då tältpredikan och bokspridningen avstannade och skolorna slutade.

Sedan fingo vi missionärer rusta oss och fara till vår svenska årskonferens i Yuncheng, som hölls i juni.

Lars Hugo Linder.

Evangeliska alliansen.

Inbjudan till allmän böneveckla (anordnad av Evangeliska Alliansen sedan 1846).

Från söndagen den 2 till lördagen den 8 januari 1938.

Till alla dem som allestädes anropa Gud i Jesu Kristi namn.

Käre Bröder och Systrar i Kristus!

Under den tid av nära ett århundrade som Evangeliska Alliansen årligen sökt samla troende kristna till bön, har behovet av allmän gemensam förbön aldrig varit större än nu. Överallt i världen står den kämpande kristna kyrkan inför ett sakläge, som fullständigt saknar motstycke i historien. Säkertligen har det aldrig funnits en tid, som kan jämföras med den närvarande ifråga om öppnade dörrar.

I detta avseende har den kristna trons historia intet jämförligt med nutidsläget att uppvisa. Det har visserligen funnits tider, då i vissa delar av världen dörrarna varit lika öppna som de äro för närvarande, men aldrig har det funnits någon tid, då dörrarna i alla världsdelar samtidigt stått så öppna för den kristna kyrkans hjälpande och uppbyggande verksamhet som i närvarande stund. De kristna i världen äro tvivelsutan nu kallade att möta ett tidsläge, som i bokstavig mening är världsfamnande. Jesus Kristus kan emellertid genom sina efterföljare, som tro på hans gudom, möta en hel världs alla behov. Till honom se vi därför upp, och i hans namn böja vi våra knän, och till honom rikta vi vår bön i hopp och förtröstan.

Det nutida världsläget är även enastående i fråga om det oavvisliga kravet på skyndsamt ingripande. Vi böra icke blott tänka på denna sak, utan den bör behärska våra böner, våra planer och våra offergärningar. Vad vi göra, det böra vi göra snart.

Det arbete, som århundraden skulle ha utfört, måste nu skyndsamt utföras, innan dagen ändas.

Vidare är det nutida världsläget ägnat att som aldrig tillförne påkalla vår uppmärksamhet och detta på grund av den stigande vågen av nationell självhävdelse, rasbetonad patriotism och fördomar mot andra folkslag. Att detta med sanning kan sägas, beror till stor del därpå att såväl Öster- som Västerland ännu befinner sig i ett tillstånd av nydaning, men detta tillstånd kommer snart att taga fasta och förblivande former.

I vilka former kommer den nya världen att taga gestalt? Kommer dess utgestaltning att präglas av själviskhet, materialism och krigisk anda eller av idealism, osjälviskhet, Kristus-liknande tjänst och uppbyggande samarbete? Låt oss tacka Gud för att världs-

läget är utan motstycke i fråga om sin brådskande natur, då detta även innebär att det andliga livets bölja är märkbart stigande såväl i Österns som i Västerns länder. Det är alltid klokt att draga fördel av det stigande tidvattnet.

Det som allvarligare än något annat manar oss till förbön är den omständigheten att läget i världen är i allra högsta grad farofyllt. Detta beror till stor del på den under senare tid pågående utbredningen av fördärliga inflytelser från vår s. k. västerländska civilisation bland ej så högt stående folkslag. En annan orsak är också den, att i vår tid de mest olycksdiga antireligiösa rörelser hava uppstått, vilka tävla om att vinna människorna för sig, särskilt då de unga.

En annan omständighet, som gör faran ännu mera överhängande, är att det nu framträder en generation, som har frigjort sig från de hämningar, vilka religion och samhällsordning ålagt deras förfäder under århundraden, och som i stort sett saknar vedertagna vägledande rättsprinciper. Till dessa farofyllda moment kommer ytterligare den oroväckande utvecklingen i vår tid av söndersplittrande inflytelser bland folken — på det ekonomiska området, i internationella mellanhavanden och i rasernas inbördes uppgörelser. Vid tanken härpå tvingas vi inse det utomordentligt allvarliga i den situation, inför vilken vi kristna äro ställda.

I detta världsläge förslår ingenting annat än den helige Andes eget verk, som uppenbarar sig i övermänsklig vishet, kärlek och kraft som svar på endråktig bön i tro. Men detta är också tillfyllest. Därför uppmana vi alla kristna, vad namn de än bära och vilket folk de än tillhöra, nära och fjärran, att uppliva den böns gåva, som är dem given, och att såväl enskilt i bönekammaren som i grupper och större församlingar under den kommande böneveckan hängiva sig åt den utan jämförelse starkaste och mest Kristus-liknande tjänst, som vi kristna kunna utföra, nämligen förbönens.

SÖNDAGEN DEN 2 JANUARI.

Följande texter föreslås för predikningar och föredrag:

"De voro alla församlade med varandra." Apg. 2: 1.

"Vare det ock fjärran från mig, att jag skulle så synda mot Herren, att jag upphörde att bedja för eder." I Sam. 12: 23.

"Han förundrade sig över att ingen grep in." Jes. 59: 16.

"Han lever alltid för att mana gott för dem." Hebr. 7: 25.

"Bedjen fördenskull skördens Herre, att han sänder ut arbetare i sin skörd." Matt. 9: 38.

"Han måste regera." 1 Kor. 15: 25.

MÅNDAGEN DEN 3 JANUARI.

*Tacksägelse och åkallan.**Låt om oss tacka Gud*

för det trogna vittnesbörd, som Kristi församling över hela jorden avlägger, mången gång under allvarligt motstånd och svår förföljelse;

för de många dörrar, som stå öppna för Kristi kärleksfulla och uppbyggande tjänst; för ovedersägliga bevis på utbredandet av evangelium både i Öster- och Västerland.

Låt om oss bedja

att de kristna allestädes måtte vara mera eniga i sitt tänkande, planerande och handlande i kampen för evangelium;

om ett ökat antal ledare för dem som kämpa för rättfärdighet och osjälviskhet;

att den uthålliga bönen ande måtte utgjutas över alla länders folk.

Bibeltexter: Luk. 11: 1—13; Ps. 145: 1—14.

TISDAGEN DEN 4 JANUARI.

*Guds församling i världen.**Låt om oss tacka Gud*

för märkliga och fruktbärande evangeliska rörelser i olika delar av Öster- och Västerland;

för att nya kristna ledare uppstått på olika platser både i tankens och i handlingens värld;

för att kristna av olika beaktelser i många länder under de svåra prövningar de fått utstå visat ett allt övervinnande tålamod.

Låt om oss bedja

att strävandena för ett närmare samarbete och för kristen enhet måtte växa sig allt starkare;

att i alla församlingar ett betydligt större antal lekmän måtte frigöras och ställa sig till förfogande för Guds rikes utbredande;

att antalet av dem, som arbeta på att i tal och skrift tolka och försvara den kristna tron, måtte tillväxa.

Bibeltexter: Ef. 2: 11—22; Uppb. 7: 9—17.

ONSDAGEN DEN 5 JANUARI.

*Folken.**Låt om oss tacka Gud för*

att oaktat mångfaldiga och ihållande rykten om ett världskrig denna stora olycka har blivit avvärjd;

att så många fler röster än förr i tal och skrift höjas för ett bättre samförstånd, för ömsesidig välvilja och samarbete bland folken;

att under många kristna ungdomsrörelser ledarskap den uppväxande generationen iv-

rigt önskar fred och uppfyllande av bönen: "Tillkomme ditt rike."

Låt om oss bedja

att alla organisationer, som arbeta bland de unga, må hängiva sig åt den grundläggande uppgiften att hos de unga utveckla intresse och vilja för mellanfolkligt samförstånd.

Bibeltexter: Ps. 46; Matt. 5: 1—12.

TORSDAGEN DEN 6 JANUARI.

*Hednamission.**Låt om oss tacka Gud*

att rörelsen hän mot Kristus bland icke kristna folk växer i omfång;

att de unga inhemska församlingarna i Asien, Afrika och Syd-Amerika utvecklas i initiativrikedom, i ansvars känsla, i ledarskap och i förmåga till självutbredning.

Låt om oss bedja

att flera av de mest begåvade och bäst utrustade unga män och kvinnor som finnas må, under den helige Andes ledning, avskilja sig till livslång tjänst åt missionens sak;

att den kommande världsmissionskonferensen i Tambaram, Indien, hösten 1938, måtte i ännu högre grad än konferenserna i Edinburg och Jerusalem, kunna ge en tillförlitlig och med sakläget överensstämmande ledning åt alla dem, som under de kommande åren skola stå med i missionsgåringen;

att det Internationella missionsrådet och de olika nationella missionsråden må fortsätta att sammanfläta i broderskap, i ömsesidig delaktighet och i gemensam handling de olika missionsstyrelserna och organisationerna, som representera alla dem, som arbeta i missionsgåringen.

Bibeltexter: Matt. 9: 35—38; 1 Kor. 12: 4—20.

FREDAGEN DEN 7 JANUARI.

*Hemliv och uppfostran.**Låt om oss tacka Gud*

för det inflytande, som söndagsskolan utövar över hela världen;

för ökad och i sann mening framsynt uppmärksamhet, som ägnas den livsviktiga frågan om kristlig uppfostran;

för väckande tankar på den högre kristliga bildningens område;

för att de kristna i växande grad känna oro inför familjelivets upplösning och den allt mer sällsynt förekommande husandakten samt därav följande faror för de unga.

Låt om oss bedja

att kristna lärare och professorer i lägre och högre undervisningsanstalter må intressera sig icke endast för att utveckla sina

läroämnen, utan också och i ännu högre grad för att utveckla sina lärjungars karaktär och kristna tro;

att Gud på ett mäktigt sätt må använda alla kristna studentföreelser och andra kristna sammanslutningar bland den studerande ungdomen, på det att våra lärdomscentra också må bliva i allt högre grad bålverk och medelpunkter för utbredandet av ren och livsduglig kristendom.

Bibeltexter: Apg. 20: 18—21; 28—35; 2 Tim. 1: 3—9; 1 Tim. 4: 6—16.

LÖRDAGEN DEN 8 JANUARI.

Inre mission och judemission.

Låt om oss tacka, Gud

för den hjältemodiga och självförnekande tjänst, som av så många män och kvinnor i Kristi namn utföres såväl på landsbygden som i städerna;

för den vägledning som gives av den "Internationella kommittén för kristligt närmande till judarna", då det gäller att på nytt genomtänka, planera och råda vid bearbetningen av program och bestämmandet av arbetsmetoder för judarnas evangelisering.

Låt om oss bedja

för alla dem, som äro i en sådan ställning, att de kunna bringa ljus, lättnad och befrielse inom områden, som nu präglas av missförstånd, förföljelser och stridigheter i förhållandet mellan judar och andra folk och även inom andra områden, där rashatet härskar;

att flera verkliga ledare måtte uppstå, vilka kunna på ett framgångsrikt sätt taga itu med missionsproblemet i hemlandet och med saklägen, som våra församlingar under årtal förgäves sökt lösa och klarlägga — ledare med vidsyn, förståelse, initiativkraft, förmåga att samarbeta, osjälviskhet och mod.

Bibeltexter: Rom. 9: 30—10: 13, Ps. 142.

Med den inbjudan till firande av böneveckan, som Evangeliska alliansens svenska kommitté även i år har glädjen utsända till Sveriges kristna, riktar den en enträgen marning att i förbön särskilt tänka på de svenska missionärerna i fjärran Östern, att de under nuvarande svåra förhållanden måtte få stå under Guds särskilda beskydd och i allt förhållande Gud.

Låt om oss också i verksam förbön tänka på våra trosbröder i Spanien, vilka under denna tid lida stor nöd. Alliansens svenska avdelning har beslutat att vid inledningsmötet den 2 januari insamla en kärlekens gåva för detta ändamål, och den vill härmed rikta en vädjan till de kristna landet runt att i sammanhang med böneveckans möten göra en dylik insamling. Medlen kunna in-

sändas till kommitténs sekreterare, kyrkoh. P. E. Fröberg, Lovö, adr. *Drottningholm*.

Med fridshälsning

O. Bernadotte,
Ordförande.

<i>Eskil Andræ</i>	<i>J. Hurtig</i>
<i>Valdus Bengtson.</i>	<i>K. A. Modén.</i>
<i>J. Byström.</i>	<i>J. Nyrén.</i>
<i>Nils Dahlberg.</i>	<i>K. A. Wik.</i>
<i>Karl Fries.</i>	<i>J. E. Lundahl.</i>

P. E. Fröberg,
Sekreterare.

Insänd litteratur.

BLAND LEJON OCH KROKODILER.

Av *Arvid West*. J. A. Lindblads Förlag, Uppsala. 158 sidor. Pris häft. 3: 75, inb. 5: 25.

Förf. har verkat som missionär i Ost-Afrika och skildrar i boken spännande och farofyllda äventyr samt intryck i övrigt från landet och folket där. Bland kapitlen må särskilt nämnas "Hövdingaval i en negerby", som ger en synnerligen intressant inblick i folklivet. Boken är försedd med 36 illustrationer, som bidraga till att göra innehållet levande.

M. L.

UTANFÖR MUREN. Skildringar från Svenska Allians-Missionens verksamhet i norra Kina. Av missionärerna. Svenska Allians-Missionens Förlag, Jönköping. 320 sid. Pris häft. 5: —, klotb. 6: 25.

En intressant och lärorik skildring av S. A. M:s fält och arbetet där gives i denna bok. Särskilt gripande är att läsa om martyrtiderna på detta fält och om alla andra missionärer, som fått ge sitt liv i detta arbete. Arbetet har krävt stora offer, men de gjorda insatserna ha ej varit förgäves. Där om vittna bl. a. vittnesbörderna av infödda missionsarbetare, som avsluta boken. Biografiska data och fotografier på S. A. M:s missionärer i Kina öka värdet av denna bok, som på det varmaste rekommenderas.

M. L.

ANSGARIUS. *Sv. Missionsförbundets Årsbok 1937*. Red. av *G. Palmær* och *Joh. Gustafsson*. Sv. Missionsförbundets Förlag, Stockholm. 160 sid. Pris häft. 2: —; kart. 2: 50. klotb. 3: —.

En intressant och lärorik bok, som kan rekommenderas varmt.

M. L.

Prenumerationsanmälan.

Med ingången av nästa år börjar *Missionstidningen Sinims Land* sin 43 årgång.

En stor uppgift har vår tidning haft och har alltfört, att fylla, att vara en sammanhållande länk mellan fältet och hemarbetet, ett talrör för arbetet, nöden och striden, men den vill ock vittna om lugnet under »modersvingen» därute i Kina.

Även i år äro vi i stort behov av Eder hjälp med spridandet av tidningen. Vi känna djup tacksamhet för Edert bistånd under gångna år, men vi bedja: tröttna ej. Kännedomen om Missionen behöver nå vidare, flera vänner för arbetet vinnas. Kanske det kan ske om vår lilla tidning får flera prenumeranter. Tack för att Ni icke svika våra förhoppningar.

Krig och oro råder åter i Kina. Som fyrbåkar få våra missionärer ännu stå kvar på sina stationer och visa vägen till det land, där evig frid och ro skall råda. Guds rike går framåt, segrar vinnas och evighetshoppet går upp för många arma, som icke synas äga något hopp. Men, huru länge skola missionärerna få utföra sitt välsignelserika arbete?

Luckor uppstå i deras led, en del på grund av sjukdom, andra på grund av hemresa för vila. Låt oss bedja missionens Herre sända nya villiga tjänare att fylla de uppståndna luckorna.

Må vi alla, på det sätt vi kunna, stödja dem som stå mitt i kampen. En väg står öppen för alla, bödens väg, må den flitigt och troget användas.

Missionstidningen *Sinims Land* utkommer även under 1938 med 20 nummer. Prenumerationspriset är: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90. Till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 per år.

Prenumeration kan ske både på postkontoren och på Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Vid prenumeration på postkontoren måste *hela* namnet: »Missionstidningen *Sinims Land*» angivas. Enligt nuvarande bestämmelse för postbefordringsavgifter blir det emellertid *fördelaktigare för Missionen* om prenumeration verkställs å vår exp., varför vi äro *mycket tacksamma om så sker*. Tidningen sändes i så fall som utgivarekorsbånd till de olika prenumeranterna.

När 5 ex. eller därtöver rekvireras från exp. erhålles vart 6:te ex. gratis.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å postkontor, erhålla, om postens kvitton insändas till exp., kr. 2:25 för vart 6:te ex., men få då inga friexemplar.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Fridsfursten — Livsfursten — Från Red. och Exp. — Julljusets saga. — Länksammandragning i Linköping. — Det nutida Kina och kristendomen — Från Missionärerna. — Evangeliska alliansen — Insänd litteratur, — Prenumerationsanmälan.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto nr 502 15.
